

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 2/21, huhtikuu-toukokuu 2021, 20. vuosikerta, irtonumero 2 €

Työehtosopimuksilla yleissitovuus säilytettävä!

Vaalit lämmittivät kehysriihen. s.3
TES:n yleissitovuutta murentamassa. s.4
Elpymisväline suuri huijaus s.5
EU:lla hajoaminen vai liittovaltio s.8
Rintamapolitiikkaa kuntavaalissa s.10-11
Vaiennettuja ihmisiä s.13

Kuva: Heikki Mämmikkö

Työehtosopimuksia on neuvoteltu jo 100 vuotta. Niillä on tuotu vakautta työelämään. Sekaannus syntyy, kun työnantaja ei noudata sopimuksia. Näin oli, kun postityönantaja siirsi väkeä halvemman TES:n piiriin. EK ilmoitti luopuvansa keskitetyistä sopimuksista syksyllä 2016, Metsäteollisuus viime syksynä ja Teknologiateollisuus äskén 25.3.2021. Paikallisen sopimisen lisäämisellä he tarkoittavat työehtojen heikentämistä. Kymmenet liittojen neuvottelemat sopimukset lakkaavat olemasta (lomaraha, sairausajan palkka jne.), jos valtakunnalliset työehtosopimukset loppuvat. Työnantajat pyrkivät näin työntekijöiden rintaman hajottamiseen työehtojen heikentämiseksi. Työehtojen yleissitovuus tulee säilyttää.

Sivut 2, 3, 4, ja 5

Sivut 2-3

- On torjuttava leikkaukset koronakriisin varjolla
- Yhteiskuntaan tarvitaan muutostoimia
- Vuosi koronaa
- Vaalit lämmittivät kehysriihen
- Kolumni; Konstit ovat monet

Sivut 4-5

- Työnantajat murentamassa TES:n yleissitovuutta
- Yleissitovuus säilytettävä
- EU-elpymisväline - suuri huijaus
- Hävittäjillä ei torjuta todellisia turvallisuusuuhkia

Sivut 6-7

- Miksi suomalainen kunnallinen itsehallinto täytyy romuttaa?
- Massaulosotto uusi jättiongelma
- Byrokratia rassaa kansalaisliikkeitä ja yhteislistoja
- Jos mitään ei tehdä
- Kuntien perustehtävät kunniin
- Marx Brysselissä

Sivut 8-9

- EU:n vaihtoehtoina hajoaminen tai liittovaltio
- Työkansan vapputervehdykset

Sivut 10-11

- Kuntavaalit: Kansanrintaman yhteiskuntaohjelma
- Yhteistyöväen ehdokasesittelyjä

Sivut 12-13

- Korean Työväenpuolueen 8. edustajakokous suuntaa sosialistiseen palvelutuotantoon
- Vaiennettuja ihmisiä
- Eivät persut kaikkea vastusta

Sivut 14-15

- Historiallisen materialismin perusteista
- Frankfurtin koulukunnan "kriittisen teorian" heikkous

Sivut 16-17

- Kärsimysnäytelmä Karjalassa
- Neuvostoliittoa koskevasta kansanäänestyksestä 30 vuotta
- Belovezhin salaliitto
- Moldova ajautui hallituskriisiin
- Kuntavaalit lähenevät

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Suomi-Venäjä, rauhanpolitiikka vai rasismia
- Ukraina uhoaa sotaa Venäjää vastaan
- Estivätkö tabut kertomasta puinaisten raiskauksista
- Putous-Miksi

EU:n vaihtoehtoina hajoaminen tai liittovaltio

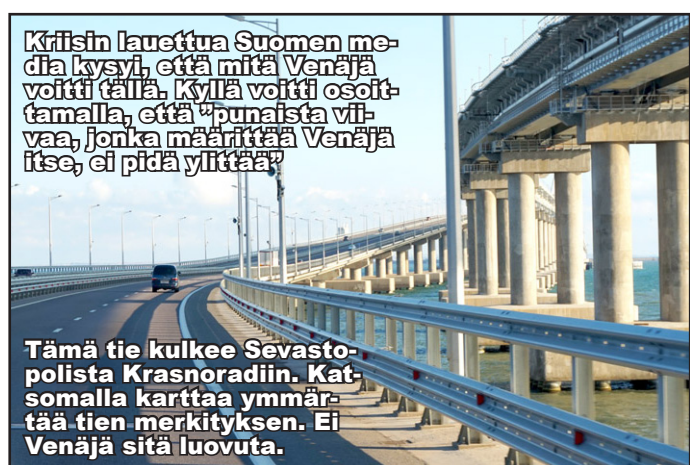

Kuva: Heikki Mämmikkö

EU:n Vastainen Kansanrintama on 30 vuotta todennut EU:n olevan uusliberalismin synonyymi, globaalin markkinakapitalismin työkalu. Käytäntö osoittaa tämän oikeaksi. Suomi vietiin EU:n jäseneksi valehtelemalla ja rikkomalla perustuslakia. Tänään meille valehdellaan, kun koronan varjolla tehtävää "elvytysrahastoa" sanotaan kertaluonteiseksi. Perussopimustensa vastaisesti EU lainaa 750 miljardia ja ohjaa sen velkaantuneiden jäsenmaiden tukemiseen. Yhteisvelka on tulonsiirtounioni. Suomen tulee kaataa 11 sitä vastustavan maan kanssa tämä liittovaltion kivijalka.

Sivut 5 ja 8

Suomi-Venäjä, rauhanpolitiikkaa vai rasismia

Kuva: Heikki Mämmikkö

Ukrainan presidentti Zelensky antoi 24.3. ukaasin ilmoittaen, että Krim ja Donbass valataan takaisin Ukrainalle. Ukraina siirsi Naton myötävaikutuksella voimia Donbassin rajalle. Länsimedia oli hiljaa, kunnes somessa asiasta uutisoitiin. Vastavuoroisesti Venäjä siirsi joukkoja Krimille ja Ukrainan rajalle. Venäjän tiedustelupalvelu paljasti suunnitelman Valko-Venäjän johdon teloittamiseksi. Kriisi laukesi, kun Putin varoitti länsimaita "ylitämästä punaista viivaa". Suomen media jatkoi kriisin ajan estottomasti Venäjän vastais- ta propagandaansa.

Sivut 5, 13 ja 20

K

ansanääni

Kaikkien maiden proletaarit -liittyykää yhteen!

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 26.4.2021

On torjuttava leikkaukset koronakriisin varjolla

Koronapandemia on tuonut esiin talouteen liittyvän huomionarvoisen ilmiön. Ennen korona-aikaa puhuttiin kestävyysvajeesta, joka oli jossain vaiheessa arvioiden mukaan noin 4-6 miljardia euroa. Tällä niin sanotulla vajeella on perusteltu vuodesta toiseen harjoitettua leikkaus- ja säästöpolitiikkaa, hallituspohjasta riippumatta. Kestävyyssvajeesta ei tosin ole ollut tietoaakaan, kun on suunniteltu Suomen kaikkien aikojen suurinta asehankintaa, uusien hävittäjien ostoa.

Antti Rinne esitti pääministerinä budjettiriihessä 200 miljoonan euron lisäystä pienimpien eläkkeiden korottamiseen. Rahat tähän Rinne olisi ottanut jättimäisistä eläkerahastoista. Hän sai ajatukselleen täystyrmäyksen kautta poliittisen kentän. Rinteen esitystä pidettiin lähes vastuuttomana. Suomella ei kuulemma ollut varaa eläkkeiden korottamiseen, johon kestävyysvajeesta ja jatkuvista säästötarpeista. Viime vuoden syyskuun lisäbudjetissa hallitus myönsi kuitenkin koronatestaukseen 1,4 miljardia euroa silmää räpäyttämättä.

Mitään puhetta ei tuolloin ollut kestävyysvajeesta tai velkaantumisesta. Koronarajoituksilla on ollut erittäin suuri vaikutus talouteen, kun monet alat kuten ravintola- ja matkailuala, ovat olleet käytännössä pysähtyneissä. Kulttuuriala on erittäin syvässä ahdingossa ja monet pienyritykset sinnittelevät selviytymisen ääri rajoilla.

Koronan torjumiseksi tehtyjä voimakkaita toimenpiteitä on perusteltu elämän suojelulla, mikä on tietysti aivan oikein. Mutta korona ei suinkaan ole ainoa asia, joka tappaa tässä yhteiskunnassa. Muun muassa köyhyys, asunnottomuus, terveyserojen kasvu sekä terveys- ja muiden hyvinvointipalveluiden leikkaukset ovat kohtalokkaita monille ihmisille. Toisin kuin näitä uhkia vastaan, koronaa vastaan taistellaan päättäväisesti, koska se uhkaa myös hyväosaisia.

Viimeistään koronakriisin myötä on käynyt selväksi, että valtiolla on tarpeen tullen varaa huomattaviinkin satsauksiin. Sen on tosin kyennyt huomaamaan jo ennen koronakriisiä muun muassa edellä mainitusta hävittäjähankkeesta. Kyse on ainoastaan poliittisesta tahdosta ja valinnoista. Köyhimpien auttamiseen edes vaatimattomilla panostuksilla suhtaudutaan nihkeästi, kun taas esimerkiksi aseisiin tuntuu olevan varaa taloudellisesta tilanteesta riippumatta.

Uusliberalismin myötä ihmisiin on iskostettu vääristynyt käsitys julkisesta taloudesta ja sen olemuksesta. Ajatellaan esimerkiksi, että kunnan pitää tuottaa voittoa. Helsingin puolen miljardin euron ylijäämä ei herättänyt juurikaan keskustelua siitä, onko todella tarpeen leikata ja alibudjetoida palveluita noin suuren ylijäämän oloissa. Kunta ja valtio nähdään yksityisen yrityksen kaltaisena toimijana, mikä on uusliberalistinen, virheellinen käsitys. Kunnan ei tarvitse, eikä pidä tuottaa voittoa, vaan sen tehtävänä on tuottaa asukkaalleen palveluita taloutensa puitteissa.

Koronakriisin jälkeen on pidettävä huolta, ettei sen varjolla ryhdytä entistä ankarampaan leikkauspolitiikkaan ja julkisten palveluiden heikentämiseen. On muistutettava jatkuvasti siitä, että meillä on varaa tärkeäksi katsomiimme asioihin, kuten koronakriisin oloissa on nähty. Edistyksellisen työväenliikkeen on huolehdittava siitä, että kapitalistisen järjestelmän ja elämäntavan aiheuttamia kriisejä, kuten ilmastokriisiä ja maailmanlaajuiset pandemiat, ei maksateta työläisten ja vähävaraisten kukkarosta.

Tolmituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehti sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Yhteiskuntaan tarvitaan muutosvoima

Viimeiset kuntavaaligallupit osoittavat jälleen persuille (PS) ja kokoomukselle (Kok.) kannatuksen nousua. Kolmen suurimman puolueen (PS, Kok., SDP) kannatus liikkuu tasoissa lähellä 19 %, PS:n ollessa hienoisessa johdossa. Jälleen näyttää toistuvan ”vanha kuvio”, kaikista ennakoarvioista huolimatta kokoomus kykenee loppumetreillä vakauttamaan kannatustaan. ”Vasemmisto” pysyy paikallaan tai taantuu ja äärioikeisto säilyttää asemansa tai etenee.

On käytävä vastahyökkäykseen

Miksi vasemmisto (SDP, VL) polkee aina paikallaan? Etenemistä olisi voinut ennakoida esimerkiksi v. 2019 eduskuntavaalissa oppositioasemasta Sipilän hyvin heikon uusliberalistisen hallituspolitiikan jälkeen. Vasemmiston yhteenlaskettu kannatus oli kuitenkin vain 25.9 %, jossa laskua edellisestä kuntavaalista 2,3 % (28,2 %) ja nousua edellisestä v. 2015 eduskuntavaalista 2,2 % (23,7 %). Tämä perustuu siihen, että hallitusvastuuta kantaessaan ja myös oppositiossa ”vasemmisto” ei uskalla käydä hyökkäykseen uusliberalismia vastaan eikä kajota kapitalistien etuihin. He tyytyvät ”kosmeettisiin muutoksiin”. Eivät myöskään uskalla vastustaa Nato-jäsenyyttä, hävittäjäkauppoja, kunta-lahtausta, sote-kaappausta eivätkä puolustaa täysipainoisesti TES-sopimusten yleissitovuutta.

Vaikeuksia ei tule peitellä

Persut käyttävät hyväkseen sen poliittisen aukon, joka syntyy kansan tyytymättömyyden ja uusliberalismin väliin. He eivät kuitenkaan vastusta sanallakaan uusliberalismia, hävittäjäkauppoja yms. Heidän, kuten muuallakin populistisen oikeiston, menestys perustuu siihen, että uusliberalistisen politiikan synnyttämä hyvinvointivaltion alasajo asetetaan poliitikkojen tai virkamiesten kontrolle. Huonojen poliitikkojen tai virkamiesten ohella ongelmien aiheuttajaksi esitetään maahanmuuttajia, ilmastopolitiikan- ja koronapolitiikan hoitoa, kehitysapua ym. Miksi tämä helppo propaganda saavuttaa vaikeassa yhteiskunnallisessa tilanteessa kannatusta? Monet PS:n väitteet ilmenevät ulospäin siten, että asioihin perehtymättä ne on helppo uskoa. Persujen propaganda ei esitä sellaisia yhteiskunnallisia toimia, jotka muuttaisivat ihmisten arkipäivän rutiineja.

Persut olivat oppipoikia

PS:llä ei ole niitä poliittisia keinoja, joilla heidän esittämänsä tavoitteet toteutetaan. Oikeasti heidän politiikkansa ei mitenkään poikkea konservatiivisen oikeiston politiikasta. Tämä tietenkin kostautuu. Äänestäjille syntyi ylisuuria odotuksia PS:n mahdollisuuksista ja v. 2011 ”jyttyvaaleissa” heidän kannatus pompasi 19.1 prosenttiin ja pysytteli vielä 2015 eduskuntavaalissa 17.6 prosentissa. Silloin PS:n oli pakko ottaa paikka Sipilän SSS-hallituksessa. Tapahtui, kuten oli ennakoitavissa. Keuhkokuumeeseen joutui PS:n kannatus laski 8.8 prosenttiin. Persut olivat vain oppipoikia Sipilän katastrofihallituksessa.

Populistinen oikeistosuuntaus ei ole Suomen linja

Silloin kirjoitimme Kansan äänessä, että palauttaukseen aloitteen uudelleen käsiinsä PS joutuu reivaamaan linjaansa entistäkin populistisempaan oikeistosuuntaan. He tulevat innokkaasti maamme Nato-jäsenyyttä, hävittäjäkauppoja, toimivat Venäjän vastaisena äänitorvena, kannattavat ydinvoiman lisärakentamista, vastustavat ilmasto-

VUOSI KORONAA

Aamutelkkarissa Valkoisen talon myyntikonsulentti Charly Saloniuksen-Pasternak Suomen armeijan oma lentäjänpoika, ilmavoimien entinen komentaja ja nykyinen ilma-asekonsulentti Lauri Puranen kauppasivat estottomasti hävittäjiä, kuin sotamieskuntoa lisäävää ravintolisää. Tämä alustavasti 10 miljardia maksava, ainutlaatuinen MilitarMax -ravintolisä tuo Suomelle uhattuenergiaa, auttaa sitä jaksamaan demonisoidun naapurin naapurina, kohentaa sen joukkotuhomassaa ja lisää sen taistelupuhtia.

Asekauppiat ovat aina kauppiamiehiä. Heillä ei ole tapana kertoa edustamiensa tuotteiden sivuvaikutuksista ja niiden vaikutuksista kohdemaan kansanterveyteen. Aseteollisuus pysyy hengissä vain asekaupoilla ja ylläpitämällä sotia. Asevarustelu ohittaa tapansa mukaan kansanterveyden. Toki maassamme elää jo miljoona pienituloista ihmistä köyhyysrajan alla tai sen liepeillä. Se on vain sivujuttu.

Pandemiasta huolimatta asepullistelut, kansalliset ja kansainväliset aseelliset konfliktit jatkuvat yhä maailmalla. Aseet käyvät varsin hyvin kaupaksi. Sotilas-tukikohtia ei ole suljettu. Suomesa asevarusteluun käytetyt määrärahat ovat kasvaneet 2000-luvulla n. 1,7 miljardista eurosta 3,5 miljardiin euroon. Tänä vuonna tapahtuva militaariloikka nostaa maamme sotilasmenot yli 10 miljardiin euroon. Hävittäjien ylläpitoon tarvitaan tulevina vuosina vielä useita kymmeniä miljardeja lisäeuroja.

Hävittäjähankinnan ja muun asevarustelun lopullisesta hinnasta ei hiiskuta tietenkään mitään, jottei puolustuskykyyn vetoava herkkä illuusio särkyisi. Osviittaa Suomen asevarustelun lähivuosien todellisesta hinnasta ilmaisevat puolustusministeriön lähivuosien viralliset menot. Niitä kertyy v. 2020-2023 yhteensä 18,151 miljardia euroa. (Lähde: Taulukko 6. Valtiontalouden kehukset hallinnonaloittain sekä arvio kehysten ulkopuolisista menoista vuosina 2020—2023, milj. euroa v. 2020 hinta- ja kustannustasossa.)

Markkinavetoista taloutta ylläpitävä hallitus on ottanut jo liki 19 miljardia euroa ulkomaista velkaa koronassa kolhiintuneen järjestelmän tekehengitykseen. Edes koronan kiihdyttämän talouskriisin aikana se ei ole kuitenkaan pihautanut sanaakaan 10 miljardia euroa maksavan hävittäjähankinnan peruuttamisesta. Sota ja asevarustelu ovat lietsotun vihan pandemioita. Niiden lopettamiseksi ei katsota olevan tarpeellista taistella.

YK:n yleiskokous hyväksyi ydinasekieltosopimuksen heinäkuussa 2017. Mukana oli 122 valtiota, joista 50 on nyt ratifioinut sopimuksen. Ydinasekieltosopimus kieltää muun muassa ydinaseiden käyttämisen, hallussapidon, valmistuksen ja testaamisen. Suomi ei ole allekirjoittanut sopimusta. Maamme jäi v. 2017 sivuun sekä sopimusta koskeneista neuvotteluista että äänestyksestä. Samoin tekivät kaikki Nato-maat ja suurin osa EU-maista. Miksi rauhankonsulentit eivät esittele tätä ainutlaatuista tarjousta Yleisradion aamutelkkarissa meille suomalaisille veronmaksajille ja kehota meitä suomalaisia liittymään siihen?

Olemmeko unohtaneet poikkeustilan vallitessa, että sota on kulkutauti, joka laajenee median ruokkimana ihmisten mielissä helposti kymmeniä miljoonia ihmisiä tappavaksi pandemiaksi? Asevarustelurahat pitäisi sijoittaa väestön hyvinvointiin ja terveyden ylläpitoon. Näin tärkeästä asiasta pitäisi järjestää demokraattiseksi itsensä nimeämässä valtiossa kansanäänestys. Toisen maailmansodan jälkeen Suomen maaperällä, ilmatilassa ja merialueilla ovat elvistelleet sotilaallisella voimallaan ainoastaan Yhdysvallat ja sen Nato-liittolaiset.

Matti Laitinen
Vanhukainen ja omaishoitaja
29.1.2021

Vaalit lämmittivät kehysriihen

Hallitusohjelmaan on kirjattuna hallituskauden aikaiset tavoitteet valtiontalouden kehityksestä. Ohjelmassa määritellään rajat, kehukset, missä voidaan hallituskauden aikana valtiontaloudessa liikkua. Hallitus kokoontuu joka kevät niin sanottuun kehysriiheen, jossa määritellään pääpiirteittäin aina seuraavan vuoden tulot ja menot.

Kuva: Heikki Männikkö

Ensimmäisenä rihipäivänä riihelle olivat saapuneet muusikot. Luonnollisesti he olivat syystäkin huolissaan ansioiden menetystensä vuoksi. Paikalle saapuvia ministereitä he tervehtivät puhaltamalla Finlandian. Heidän kyltissään luki: "Muusikot ovat korkeasti koulutettuja ammattilaisia ja tekevät oikeaa työtä. Olette estäneet elinkeinomme harjoittamisen 3/2020 lähtien. Riittävinä ja oikeudenmukaisina korvauksina ansonmenetyksistä vastikkeettomana tukena alalle 100 M €."

Kuluva eduskuntavaalikausi on puolivälissä, mikä nykykäytännön mukaan tarkoittaa sitä, että viime viikon kehysriihi oli tälle hallitukselle niin sanottu puolivälitarkastelun paikka. Tarkoitus oli ynnätä hallitusohjelmaan pari vuotta sitten kirjattujen tavoitteiden toteutumaa, ja samalla todeta ohjelmaan kirjattuja, vielä toteutumattomia tehtäviä, ja tarkentaa tekemättömien toimien aikataulutusta.

Koronapandemia on nyt sekoittanut asioita niin pahasti, että hallitusohjelma on ollut tarkoituksella ja sovitusti sivuun siirrettyä jo vuoden verran. Viruksen aiheuttaman talouden järkkymisen vuoksi hallitus on tähän mennessä ottanut lisävelkaa maailman rahoitusmarkkinoilta 20 miljardia euroa. Tuo li-

sävelka, ja kaikki muutkin korona-kriisistä johtuvat lisämenot ovat alkuperäisen budjettikehyksen ulkopuolisia menoja.

Nyt kun viruksesta, ainakin joidenkin ennusteiden mukaan ollaan pääsemässä yli, oli hallituksen aie puolivälitarkastelussa palata hallitusohjelmassa määriteltyyn kehukseen. Näitä velkarahoja on kannavoitu ennen näkemättömiä määriä yrityksille, joiden on katsottu kärsineen viruspandemiasta tavalla tai toisella. Valtion piikkiin otetulla massiivisella lisävelalla on jonkin verran autettu myös kuntia, mutta tällainen kuntatalouden kriisiaikainen tukeminen on kuin se hölmöläisten peiton jatkaminen. Leikataan toisesta päästä ja liitetään se jatkoksi toiseen päähän. Kaikki koronaely-

tyksen nimissä otettu velka on julkistalouden velkaa, oli se sitten valtion tai kuntien nimiin kirjattu.

Tempputyöllistämisen sijaan työpaikkoja

Vaikein kysymys kehysriihessä tuntui olevan hallitusohjelman lupaus työllisyysasteen nostamisesta. On vaikea saada kiinni pää- ja muidenkin ministereiden logiikasta, jonka mukaan työllisyysaste nousee, kun työllistämisen käytäntöä siirretään TE-toimistoilta kunnille. Tämä tuntuu olevan hallituksen vasemmallalla laidalla tärkeä argumentti tivattaessa työttömien työllistämisen konspteja.

Tämä järjestely toisi oletettavasti paikallista osaamista ja alueiden tilanteiden tuntemusta työllistämisen prosessiin, mutta todennäköisintä kuitenkin on, että tämä työllistää vain pienen määrän byrokraatteja.

Hallituksen oikeistosiipi tuntuu uskovan ansiosidonnaisen työttömyysturvan porrastamisen olevan jotenkin ihmeellisellä tavalla avain uusien työmarkkinoiden syntymiselle. Etenkin Keskustapuolueen esillä pitämä uudistus on vain peitetermi tuon edun leikkaamiselle. Näissä työllistämiskonsteissa näyttäisi olevan samoja elementtejä, kuin oli Sipilän hallituksen paljon haukutussa aktiivimallissa.

Tavoitteena työvoiman polkumyynti?

Elinkeinoelämän edustajien vaatimuslistan kärkenä on ollut jo pitkään paikallisen sopimisen lisääminen. Metsä- ja metalliteollisuus ovat jo luopuneet yleissitovista työehtosopimuksista, ja elinkeinoelämän edustajat haluavat lisätä tätä käytäntöä muillekin aloille. Avoin kysymys on, miten tämä lisää työpaikkoja? Tähän eivät vaatimuksen

esittäjät edes yrittä vastata, ja kysymys onkin tässä vain mahdollisuudesta polkea kauttaaltaan palkkatasoa alas. Tämän voi nähdä olevan synkronissa työnantajahon viime aikoina esillä pitämän, heidän tarpeidensa mukaisen työperäisen maahanmuuton lisäämisen kanssa. Tämän vaatimuksen takana ei ole vain ajatus saada Suomeen lisää tietokoneohjelmien koodaajia. Työehtosopimusten yleissitovuuden romuttaminen avaa myös matalapalkka-alat raalle työvoiman polkumyynnille.

Kuka maksaa loppulaskun

Kuka tai mikä taho tämän koronavelan sitten aikanaan maksaa? Kehysriihessä vääntöä oli siitä, jatketaanko vielä elvyttävää politiikkaa, vai joko lähdetään "sopeuttamaan". Sopeuttaminen tässä on peitetermi leikkauksille. Siinä ollaan taas murentamassa hyvinvointiyhteiskunnan perustaa, koska tulopuoleen eli verotukseen ei voi koskea. Kepun edustajien julkilausumana edellytyksenä hallituksessa pysymiselle on, että tämä hallitus ei kiristä yrityssektorin verotusta. Yritysten energiaveron tämä hallitus ehtikin jo laskea EU:n sallimalle minimitasolle.

Elinkeinoelämän keskusliiton (EK) johtaja vastasi kysymykseen yrityssektorin valmiudesta osallistua valtavan tuen saannin vastapalveluksena koronatakkoiden jälkien korjaamiseen, että yritykset osallistuvat velan kuittaamiseen omalta osaltaan pitämällä yllä työpaikkoja tässä maassa. Tuon lausuman kanssa samana päivänä ilmoitettiin Stora Enson Kemian sellu- ja paperitehtaan sulkemisesta. Vähän aiemmin päätettiin Nesteen valtaisaan inves-

Kuva: Heikki Männikkö

Riuhelle olivat saapuneet toisena rihipäivänä myös nuoret ilmastoaktivistit, jotka edustivat Elonkapinaa. Perinteinen ay-liikkeen- ja työttömien liikkeen edustajat paikalta puuttuivat. Näin siitä huolimatta, että riuhessa käyty keskustelu iski juuri työttömän ja palkan-saajan asemaan.

ei ole vain ajatus saada Suomeen lisää tietokoneohjelmien koodaajia. Työehtosopimusten yleissitovuuden romuttaminen avaa myös matalapalkka-alat raalle työvoiman polkumyynnille.

toinnista Porvoon sijasta Hollantiin.

Budjettiriihi olikin kunta-vaaliriihi

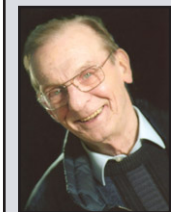
Yksi EK:n vakiovaatimuksista on ollut työmarkkinoiden joustavuuden lisääminen. Viimeisimmässä, lauantaina 24.4. julkaistussa, kansainvälisen luottoluokittajan maa-arviossa Suomi kuuluu edelleen tukevasti "parhaaseen A-ryhmään". Yhtenä perusteluna luokittajalla oli, että Suomessa on "... verrattain joustavat työmarkkinat." Se niistä EK:n lupauksista ja vaatimuksista.

Tätä kirjoitettaessa ei ole vielä tietoa kehysriihen lopullisesta tuotoksesta. Näyttää siltä, että hallituskauden puolivälitarkastelu muuttui mukana olevien puolueiden kunta-vaalikampanjaksi. Varsinkin kunta-puolue keskusta panikoi alhaisten gallup-lukujen vuoksi. Neuvottelut Säätytalolla jatkuvat kunnes jyvät ja akanat ovat erotellut toisistaan. Vääntö siellä tuntuu olevan kovaa, ja voi olla että koneiston käyntiä kangistaa kaiken muun lisäksi ilmassa leijuva turpeen pöly.

Sivusta seuraaja voi vain toivoa, että kehysneuvottelijoiden joukossa olisi vielä aitoja hyvinvointiyhteiskunnan puolustajia, ja päätökset olisivat mahdollisimman vähän kansalaisia kurjistavia.

Unto Nikula
Rovaniemi,

KONSTIT OVAT MONET

Jossain vanhasa biisissä sanotaan jotain sen tapaista, että kaikki muuttuu mikään ei ennalleen jää. On siinä lauluntekijä osunut oikeaan, asian ytimeen. Tekniikalla laidasta laitaan on tässä muuttumishommassa oma tärkeä merkityksensä, mutta meidän tavallisten talajien kannalta on tärkeämpää se, miksi vuosikymmenten jälkeen ilmestyneet leipäjonot jatkuvasti pitenevät.

Suuria linjoja halaileva ja ihan maailmanlaajuinen vastaus on kapitalismi. Kun sen kerrot tavalliselle Taavi Tallaajalle, hän ilman muuta ihmettelee, että kuinka niin, kaikki on pelannut fiksusti. Taavi ei ole hoksannut, että yritykset omistavat yksittäiset kapitalistit, jotka kilpailevat verissä päin kaikilla maailman markkinoilla. Voittajilla lihakset kasvavat ja häviäjät häipyvät markkinoilta.

Suomessa tämän verisen kilpailun seuraukset näkyvät jäljellä olevien yritysten omistajissa, joista yhä harvempi on suomalaisen. Ulkomaalaisten omistus kaikista osakkeista oli puolitoistavuotta sitten 44,5 %. Kun ulkomaalaiset omistavat muutakin kuin osakkei-

ta, niin voi kuvitella, että kohta ne omistavat aidanseipäätkin. Ulkomaalaisilla on tuhoisa vaikutus sekä talouselämään että politiikkaan.

Parivuotta sitten meillä käytiin kovilla kierroksilla ja kaikki kynnelle kykenevät seliittivät hurmioituneina, että nyt ja lähivuosina meillä menee taloudessa lujaa. Vastarannan kiiskenä kysyin elokuussa 2018, että entä sitten, jos tulee äkkijarrutus. Sen uhka oli jo nähtävissä, kun kapitalistien oli jatkuvasti pistettävä miljardi tolkulla lisää omaa rahaa varastoihin. Se oli hullua hommaa, kun ne eivät tuota mitään.

Varastojen kasvu ei ollut yksin Suomen ongelma. Kansainvälisesti se oli vielä suurempi ja hankalampi juttu. Siksi se oli jotenkin hoidettava, mutta niin, että kapitalismin maine ei siitä kärsi. Ja ilmeisesti hoidettua tuli. Vai tuliko? Edellinen lamakausi kesti kymmenen vuotta, eikä tarvitsen olla kummoinenkaan ennustaja, kun voi aavistella, että nykyisen laman hoitoon menee tommoisesta viisitoista vuotta. Aika näyttää.

o o o

Jokunen vuosi sitten alennettiin yhtiöveroa todella reippaasti. Sen ylevinä saatesanoina oli, että sillä on vahva dynaaminen vaikutus työl-

lisyyteen. Se vaikutus odottaa tulemistaan. Tilastokeskus saa kaikki asiat näyttämään dynaamisilta. Työllisyyden suhteen ensimmäinen konsti oli, kun se lopetti todellisten tuntien kerääminen. Se korvattiin pelkillä puhelinhaastatteluilla. Toinen on se, että työllisyys mitataan työpaikkojen lukumäärällä. Ja vielä työtunteja voi muokata tarpeen mukaan. Niillä saa mustan valkoiseksi. Tilastokeskukseen istuu vanha sanonta; konstit ovat monet sano akka, kun kissalla pöytää pyyhki.

Tilastokeskuksen mukaan viime vuoden työllisyys oli 4 133 miljoonaa työtuntia. Työttömyyteen haaskattiin 510 miljoonaa tuntia 11,0 %. Töissä oli yhteensä 2,53 miljoonaa työntekijää, joten työllisyysaste oli 74,0 %. Työttömiä oli 203 tuhatta, 7,4 %. Siis kaikki on varsin hyvin.

Ikävä vaan, että tuo on pelkkää pötyä, väärennöstä. Nämä mielivaltaisesti kasvatetut työtunnit pienentävät ikuista ongelmaa, työn tuottavuutta. Eipä silti, ei sillä ole suurtakaan väliä, kun Tilastokeskus laskee sen bruttokansantuotteesta (bkt), joka on alle puolet tuotannosta. Toisen puolen se on jättää pois jonain ihmeen välituotteena, vaikka se ei tiedä, mitä on tuo kummallin-

en välituote. Siksi se heitetään roskakoriin.

Jos Tilastokeskus olisi rehellinen, se tekisi tuotannosta tuloslaskelman. Samalla se huomaisi, että ei ole olemassa mitään välituotetta, on vain tavaravarastot, joita jatkuvasti kulutetaan ja työllä uusitaan. Samalla sen olisi pakko tarkistaa työtuntien määrän. Viime vuonna tehtiin 3 537 miljoonaa työtuntia. Työttömyyteen haaskautui 1 106 miljoonaa tuntia, 23,8 %. Töitä teki enemmän tai vähemmän 2,32 miljoonaa työntekijää ja työllisyysaste oli 68,0 %. Työttömiä oli 410 tuhatta, 15,0 %.

Jos olisi täystyöllisyys, silloin työvuoden pituus olisi 1750 työtuntia. Viime vuonna sellaisia työvuosia kertyi 2,02 miljoonaa ja työttömyys olisi 710 tuhatta, 26 %. Tässä työttömyysluvussa olisivat mukana myös pienipalkkaiset, pienituloiset pätkätyöläiset. Tämä laskutapa olisi rehellisin palkkatyöläisten kannalta, sillä tämä joukko on ajoittain työtön ja ajoittain pätkätyössä, josta saatu palkka ei riitä elämiseen. Siksi tästä kasvavasta joukosta osan on pakko liittyä leipäjonoin jatkoksi.

o o o

Vaikka taloudessa edelleen eletään kapitalistien ja hallituksen ja edus-

kunnan aiheuttamassa kurjuudessa, niin nyt jo jotkut rämäpäät höpöttävät, että kohta taloudessa menee taas lujaa. Sitä on syytä epäillä, sillä tämän kurjuuden kaikkia konkurssseja ei ole vielä nähty. Lukemattomien yritysten toimeentulo ja rahat ovat haihtuneet taivaan tuuliin, joten nousun edellytykset ovat kiven takana.

Valtio on kirjoittanut ilman takuita mielettömän määrän obligatioita, jotka se on "myynyt" pankeille ja ennen kaikkea Suomen Pankille. Ja jos valtio mielii antaa uutta elvytysrahaa yrityksille, on velkapapereiden tehtailun jatkuttava. Kukaan ei vielä tiedä, mikä on tämän velka-kierteen lopputulema, mutta kaksi linjaa lienee ilmeisiä. Välittömiä menoja sotu ja kuntien osuuksia leikataan ja veroja korotetaan, sekä valtion kiinteitä ja tuottavia omaisuuksia myydään halvalla kaiken maailma sijoittajille.

Parhaillaan on menossa valtava yksityisten ja julkisten omaisuuksien uusjako. Taas ja vauhdilla rikkaat rikastuvat. Kaikki muuttuu, mikään ei ennalleen jää ja tavalliset Taavi Tallaajat köyhät köyhtyvät

Kai Kontturi

Työnantajat murentamassa työehtosopimusten yleissitovuutta

Elinkeinoelämän keskusliitto EK ilmoitti irtautuvansa keskitettyjen TUPO-ratkaisujen solmimisesta v. 2016. Metsäteollisuus ry. ilmoitti syksyllä 2020, ettei se enää tee työehtosopimuksia, vaan työehdot sovitaan työpai-koilla paikallisesti. Silloin jo arvattiin, että lisää on tuloissa. Teknologiateollisuus antoi oman työehtosopimuksen purkuilmoituksensa 25.3.2021

Elinkeinoelämän keskusliiton edeltäjä, Suomen työnantajien keskusliitto STK, julkaisi v.1991 työehtojen romuttamiseen tähtäävän tavoite-listansa, joka sai nimen STK: n saatannalliset säkeet. Heikennykset saatiin silloin estettyä yleislakolla ja torikokoontumisella. Teknologiateollisuus ry. esitti 15 vuotta sitten julkisesti tavoitteekseen TES:sta irrottautumisen ja paikallisen sopimisen vieläpä niin, että työehdot sovittaisiin henkilökohtaisesti työntekijän kanssa. Eli sinänsä näissä työnteet-täjien irtiottoissa ei ole mitään uutta. Asiasta on myös Kansan Äänessä varoiteltu vuosien ajan.

Paikallinen sopiminen, taas kerran

Metsäkapitalistien metsäteollisuus ry. ilmoitti, että se ei tee työehtosopimuksia vastapuolen eli paperiliiton, teollisuusliiton ja toimihenkilöliitto PRO: n kanssa. Teknologiateollisuus ry. ilmoitti, että se ei enää solmi työehtosopimuksia, mutta auttaa yrityksiä solmimaan yrityskohtaisia sopimuksia. Lisäksi se ilmoitti perustavansa uuden työnantajaliiton, Teollisuuden Työnantajat ry:n, joka neuvottelee valtakunnalliset sopimukset. Yritykset voivat niin halutessaan liittyä tähän uuteen työnantajaliittoon.

Teknologiateollisuuden edustajat perustelivat ”järjestelyään” paikallisen sopimisen lisäämisen tarpeella. Ne yritykset, jotka eivät liity uuteen elokuussa aloittavaan työnantajaliittoon yrittävät tietenkin pyristellä sopimuksista irti. Ne jotka uuteen liittoon liittyvät, haluavat jatkaa valtakunnallisen sopimisen tuomaa työrauhaa.

Eri asia sitten on, kuinka mo-

ni yritys teollisuuden työnantajiin liittyy. Jos alan yrityksistä alle puolet sitoutuu valtakunnalliseen sopimukseen, on yleissitovuus mennyt. Tämä on teknologiateollisuuden tavoite.

Puheet paikallisen sopimisen lisäämisestä ovat pelkkää sana-helinää. Teknologiateollisuuden TES:ssa on jo nyt n. 70 paikallisesti toisin sovittavaa kohtaa. Teknologiateollisuuden mielestä paikallinen sopiminen ei ole edennyt toivotusti. Se ei ole edennyt, vaikka mahdollisuuksia on kymmenittäin! Olisikohan syynä se, ettei siihen yrityksissä ole nähty tarvetta? Paikallinen sopiminen kun useimmiten tarkoittaa paikallista sotimista.

On turha kuvitella, että kapitalistit oikeasti haluaisivat sopia yhtään mitään. Todellisuudessa työnantajilla on tavoitteena sanella palkat ja muut työehdot, murtaa yleis-sitovat ja normaalisitovat työehtosopimukset ja nujertaa ammattiyhdistysliike.

Mitä työehtosopimusten katoaminen tarkoittaa?

Suomessa on lainsäädännöllä suojeltu työntekijöitä. On työsopimuslaki, vuosilomalaki, työsuojelulaki jne. Yksikään laki ei työpaikalla pelkällä olemassaolollaan suojele ketään. Siksi tarvitaan ammattiliitto ja siihen järjestäytyneet duunarit, jotka valitsevat itselleen luottamusmiehen, joka valvoo, että työnantaja niitä lakeja noudattaa. Joskus duunarit joutuvat liittonsa tuella ja rahoilla vaatimaan oikeuksiaan tuomioistuimissa, kun työnantaja on toiminut lain vastaisesti. Työnantajat eivät vapaaehtoisesti lakeja noudata.

Ammattiliiton neuvottelemis-sa sopimuksissa on paljon rahan-arvoisia asioita, joita monet pitävät itsestään selvyysinä, taivaasta tul-leina ja annettuina. Lista on pitkä: Lomaraha (lomatapaluuraha), arki-pyhäkorvaus, sairausajanpalkka (laki takaa palkan vain 9 päivän ajalta), vuorolisät, olosuhdelisät, työajan-lyhennyslisät, äitiysvapaan palkka, isyysvapaan palkka, sairaan lapsen hoidon aikainen palkka, päivärahat ja kilometrikorvaukset työmatkalta ja työntekijöiden ryhmähenkivakuutus, palkankorotukset jne. Myös luottamusmiesten asema on neuvoteltu ja sovittu työehtosopimuksessa. Eikä pidä unohtaa 100 tunnin (12,5pv) vuosittaista työajan-lyhennystä eikä palkkataulukkoja, jotka käytännössä määrittävät alan minimipalkan.

Kaikki nämä on AY liike saanut aikaiseksi kovan työn ja taistelun tuloksena. Mitään niistä ei ole saatu ilmaiseksi eikä ylhäältä annettuna. Työ on vaatinut kymmeniä vuosia, valtakunnallisia ja paikallisia lakkoja ja vähintäänkin tuhansien Ay-aktiivien lähes ympärivuorokautista panosta.

Kun sopimukset marraskuun lopussa lakkaavat, lakkaavat myös kaikki yllämainitut edut. Niiden myötä katoaa vuosiansiosta 30 prosenttia vähintään. Kenellä on varaa moiseen tulojen menetykseen? Voi olla, etteivät kaikki yritykset heti pyyhkäise työehtoja romukoppaan. Muutamassa vuodessa niin kuitenkin tapahtuu, jos duunarit eivät ala vastarintaan.

Katoavien tulojen mukana katoavat myös niistä yhteiskunnalle maksettavat verot. Kun valtion ja kuntien verotulot pienenevät, se tietää leikkauksia hyvinvointipalveluihin, jotka jo ennestään ovat vaarassa heiketä. Suomalainen ns. hyvinvointivaltio on mennyttä. Duunarin tulot putoavat ja samaan aikaan yhteiskunnan kyky maksaa esim. asu-mistukea heikkenee.

Miksi juuri nyt?

Koko maailma kärvistelee pirullisen koronaviruksen kanssa jo toista vuotta. Kukaan ei vielä tiedä, kuinka kauan kilpajuoksu virusmuunnosten kanssa tulee kestämaan.

Metsäteollisuus antoi oman eroilmoituksensa jo syksyllä. Teknologiateollisuuden ilmoitus tuli tilanteessa, jossa maan hallitus suunnitteli lisärajoituksia liikkumis- ja kokoontumisvapauteen. Kapitalistien edunvalvojat ilmeisesti arvioivat koittaneen hetken, jolloin Ay-liike ja työväenluokka ovat tarpeeksi heikkoja ja voimattomia, sekä koronarajoitusten vuoksi toimintakyvyttömiä. Maailman laajuinen, viheliäinen virus on iskenyt Suomeen – ja mitä tapahtuu: Kapitalistiluokka käy armotta duunarin kimppuun! Työnantajien mielestä säälliset työehdot ovat vaarallisempi asia, kuin kaksi prosenttia kantajistaan tappava koronavirus.

Miten tästä eteenpäin?

Työntekijäliitot Teollisuusliitto, Paperiliitto ja PRO ovat tuoneet julki, että ne neuvottelevat työntekijöiden työehdot myös tulevaisuudessa. Ne neuvottelevat joko paikallisesti tai valtakunnallisesti, mutta liitto on aina neuvotteleva osapuoli. Jää nähtäväksi, kuinka paljon sopimuksia joudutaan neuvottelemaan. Se riippuu teknologiateollisuudessa siitä, kuinka monta yritystä liittyy uuteen teknologiateollisuuden työnantajat järjestöön, tai ylipäätään suostuu neuvottelemaan. SAK: n puheenjohtaja Jarkko Eloranta sanoo, että Suomi on tuhansien järvien maa ja tulevaisuudessa tuhansien työehtosopimusten maa.

Vielä ei varmasti tiedetä muuta kuin se, että epävarmuus työmarkkinoilla lisääntyy. Vasta elokuussa aletaan nähdä, syntyäkö yli-

päätään uusi työnantajajärjestö, joka Ay-liikkeen kanssa työehdoista neuvottelee. Ay-liikkeen taholta on annettu ymmärtää, että järjestöllisiä toimia saatetaan joutua käyttämään jäsenistön työehtojen turvaamiseksi. Teollisuusliitolla on varoja pitkänkin lakon avustuksiin. Niillä ei duunarin kaikkia menoja kuitenkaan kuitata.

Metsä – ja teknologiateollisuuden duunarien kannattaa alkaa varautumaan niihin mahdollisiin järjestöllisiin toimiin. Nyt kannattaa laittaa jäihin kaikki ei-pakolliset menot ja säästää rahat pahan päivän varalle. Niillä rahoilla on käyttöä, mikäli joudutaan työtaisteluun tulevaisuuden kohtuullisten työehtojen puolesta.

Taistelu työehdoista on yhteinen

On odotettavissa oleva asia, että myös muut työnantajaliitot alkavat ilmoittaa luopuvansa työehtosopimusten teosta. Ovatko palvelu-alojen PALTA ja Rakennusteollisuus seuraamassa metsä- ja teknologia-teollisuutta?

Viime vuosina on nähty työehtoshoppailua, kun työnantajat ovat yrittäneet ja siirtäneetkin duunarin kannalta katsottuna heikomman sopimuksen piiriin. Näyttää siltä, että nyt työnteettäjät pyrkivät työehtoshoppailun sijaan kokonaan irti sopimuksista. Siksi kamppailu yhden alan sopimuksen olemassaolosta on kamppailua kaikkien työehtosopimusten olemassaolosta. Tulevan syksyn kannattaa siis kaikkien duunareiden alasta riippumatta varautua, koska taistelu työehdoista todellakin on yhteinen. Tilanteeseen sopii hyvin muskettisoturien tunnus: Yksi kaikkien, kaikki yhden puolesta!

Markku Nieminen

Yleissitovuus tulee säilyttää työehtosopimuksilla

Teknologiateollisuus ry:n päätös lopettaa työehtosopimusten neuvottelemisen, oli paha isku sopimuspolitiikalle. Päätös ei olisi voinut tulla huonompaan aikaan. Juuri kun työmarkkinoilla tarvitaan yhteistyötä sekä pitkäjänteisyyttä, jotta päästään kasvun tielle koronaviruksen runtelemassa Suomessa.

Teknologiateollisuuden ja Teollisuusliiton välisessä työehtosopimuksessa on jo laajasti voinut sopia paikallisesti vain raamit sekä minimitaso säilyttäen. Olemme myös hyödyntäneet näitä mahdollisuuksia varsin hyvin ja onnistuneet paikallisesti löytämään eri yritysten kanssa sopivia ratkaisuja. Siksi kuulostaa nyt erittäin omituiselta, kun Teknologiateollisuus ry. yhtäkkiä haluaakin lopettaa toimivan yhteistyön perustellen sitä ”paikallisen sopimisen lisäämisellä”.

Todellinen syy on AY-liikkeen ja sen jäsenistön kollektiivisen voiman heikentäminen ja pyrkimys aiheuttaa työntekijöiden keskuudessa hajaannusta. Tavoitteenaan erityisesti yleissitovuuden murtaminen ja direktio-oikeudella (sopimusten ennakko-tulkinta oikeus) asettaa työntekijä mahdottomaan tilanteeseen sopimuksiensa tulkittamisessa ja puo-

lustamisessa. Liittojen tulee ulkoparlamentaarisenä voimana vaatia lainsäädäntöä ensitulkinta oikeuden siirtämiseksi työntekijälle. Työntekijöiden voimat tulee yhdistää ja estää paluuta työnantajien 30-luvun sanelupolitiikkaan.

Itä-Uudenmaan Teollisuus-työntekijät ry on valmis jatka-maan ”sopimuskulttuuria” paikallisten yritysten kanssa pohjautuen valtakunnallisiin työehtosopimuksiin. Mielestämme valtakunnallinen työehtosopimus on ollut ja tulee myös jatkossa olemaan paras perusta toimivan yhteistyön sekä vakaan ja ennustettavan työilmapiiirin luomiseksi. Toivomme, että työnantajat palaavat työehtolainsäädännön rinnalla toimivaan alakohdittaiseen työehdoista sopimiseen.

Liittykää liittoon, joka neuvottelee rinnallanne alanne työehdot!

Huom! Jos tulevaisuudessakin halutaan mahdollisuus neuvotella paikallisesti kuten nyt, tarvitaan siihen perustaksi valtakunnallinen työehtosopimus.

Itä-Uudenmaan Teollisuus-työntekijät ry

DSL tiedottaa

Marx-opiston kesätapaaminen elokuussa 5. -8. 8.

Rosa Luxemburgin 150-juhlavuoden kunniaksi DSL:n Marx-opiston kesätapaaminen järjestetään Naiset Marxista -teemalla. Kesätapaaminen pidetään helmikuusta peruuntuneen talvitapaamisen vuoksi tällä kertaa laajempaan nelipäiväisenä Vähäjärven kurssikeskuksessa, Hämeenlinnan Hauholla elokuussa. Tapaamisen teemat noudattavat peruttuun talvitapaamiseen suunniteltuja aiheita eli alustukset ja keskustelut valaisivat naisnäkökulmaa Marx-keskusteluun.

Ilmoittautuminen Marx-opistoon alkaa myöhemmin keväällä!

Marx-opisto on Demokraattisen sivistysliiton opintokeskuksen viikonloppukurssi, jolla opiskellaan marxilaista teoriaa ja käytännön toimintaa. Kurssi järjestetään kaksi kertaa vuodessa, talvella ja kesällä. Kurssille ovat tervetulleita kaikki, jotka haluavat opiskella taitoja toimia luokkatietoisessa työväenliikkeessä, eikä osallistumiseen edellytetä aikaisempia opintoja marxilaisuudesta.

Marx-opisto on tarkoitettu sinulle, joka tarvitset eväitä radikaaliin vasemmistolaiseen vaikuttamiseen ja haluat oppia lisää järjestötyöstä.

Opiston kesätapaamisen kohderyhmänä ovat nuoret ja liikkeeseen viime aikoina mukaan tulleet toverit. Sukupuoli huomioidaan valinnoissa niin, ettei yhtä sukupuolta ole 60 prosenttia enempää osallistujista.

Kurssin osallistumismaksu on 80 euroa (sis. ohjelma, ruokailu ja majoitus). Maahanmuuttajien, eläkeläisten ja työttömien on mahdollista saada kurssimaksu kuitattua opintosetelillä.

DSL:n opintokeskus korvaa osallistujien matkakulut halvimman julkisen kulkuneuvon hinnan mukaisesti. Tarvittaessa pyrimme järjestämään lastenhoidon kurssin ajan.

Tervetuloa Marx-opistoon elokuussa 5. - 8. 8. 2021 !

Lisätietoja antaa DSL:n pääsihteeri Jari Karttunen: jari.karttunen@desili.fi

EU-elpymisväline – suuri huijaus

Elpymisvälineen tavoite

Elvytystä tehdään nyt kaikkialla. Viimeksi USA:ssa hyväksyttiin kahden biljardin dollarin elvytyspaketti. Saksassa on luovuttu perustuslain velkajarrusta ja Saksa elvyttää 1250 miljardin euron potilla. Maat elvyttävät siis kansallisesti. USA:n ja Saksan elvytys tullee näkymään myös meillä. Suomen viennistä 1/4 menee Saksaan ja USA:han. Näillä tukipaketeilla on suurempi vaikutus viennillemme kuin EU:n elpymisvälineellä. EKP lupasi nostaa valtiolainojen os-toja yhä kiihtyvällä tahdilla. Keskuspankit painavat rahaa niin paljon kuin tarvetta on. Lainaa saavat käytännössä kaikki maat. Puhe elpymisvälineen välttämättömyydestä onkin hyvin erikoista - tilanne ei vaadi minkään sortin yhteisvastuuta. Jokainen maa voi halutessaan lahjoittaa tai lainoittaa maita niin paljon kuin rahkeissa on varaa. Maat saavat myös tarpeisiinsa edullista rahoitusta keskuspankilta. Tukipaketti on kaiken lisäksi aivan liian pieni todelliseen elvyttämiseen. Viime vuonna Etelä-Euroopan valtioiden velat olivat Ranskan pankeille 437 miljardia ja Saksan pankeille 356 miljardia.

EU on matkalla kohti liittovaltiota

Ehdotuksen mukaan EU lainaisi velkamarkkinoilta unionin piikkiin 750 miljardia ja ohjaisi varat ilmaisina tukina ja puoli-ilmaisina luottoina velkaantuneiden jäsenmaiden tukemiseen. Tällaiset rahasiirrot edellyttävät EU:n periaatteiden ja perussopimusten rikkomista. EU saisi kas-

Ennen EU:n heinäkuun huippukokousta eduskunnan perustuslakivaliokunta katsoi, ettei Suomen tule hyväksyä persutuslakimme ja EU:n perussopimusten vastaista yhteisvelkaesitystä. Suuren valiokunnan puheenjohtaja Satu Hassi kehotti nostamaan koipea valiokunnan kannanotolle. Huippukokouksen jälkeen pääministeri Sanna Marin kertoi Suomen saaneen neuvotteluissa monia hyviä asioita läpi. Myös eurooppaministeri Tytti Tuppurainen riemuitsi. Tosiasiasa Marinia vietiin kuin pottaa aamusella nurkan taakse. Ilmeisesti hän ei edes tajunnut, miten häntä vedätettiin. Tänään Tuppurainen ja monet muut luonnehtivat sopimusta huonoksi, mutta ”se vaan pitää hyväksyä”. Onneksi ei pidä!

vattaa menojaan mittavalla velkahoitoksella. Ja se saisi luvan ottaa aiemmin kiellettyä yhteistä velkaa. Varojen ohjailu puolestaan keskitäisi päätösvaltaa komissiolle. Suomessa elpymisvälinettä väitetään tilapäiseksi ja kertaluontoiseksi. Euro- ja velkakriisit jatkuvat ja pahenevat jatkossa ja jos tälle tielle lähdetään, rahansiirtopaketit velkamaille kasvavat tulevina vuosina. Elpymisrahasto on pirullisen viekas ansa. Yhteisvelka ei ole ”elvyttämisen” väline, vaan tulonsiirtounionin kivijalka, jonka päälle liittovaltio rakennetaan.

Ranska ja Italia haluavat jo kasvattaa EU:n elvytyspakettia

Euroalueen julkisen talouden velka oli viime vuonna 11 107 miljardia euroa eli 98 % alueen bruttokansantuotteesta. Vuonna 2019 velkasuhde oli 84 % ja velka 10 027 miljardia. Kreikassa velkasuhde oli 2020 206 %, Italiassa 156 %, Portugalissa 134 % ja Espanjassa 120 %. EU:n elvytysrahaston piti olla nopea ja mitava. Se ei ole kumpaakaan. Ainakin Ranska ja Italia ovat esittäneet EU:n yhteisen korona rahaston kasvat-

tamista 750 miljardia suuremmaksi. Rahaston tuntuvaa kasvattamista ovat esittäneet ainakin Ranskan presidentti Emmanuel Macron ja Italian pääministeri Mario Draghi. Ongelma on euromaiden velkojen kasvu ja EU-velkapotin pienuus. Rahasto ei ole päässyt piirustuspyötyä pidemmälle. 11 maata ei ole hyväksynyt velkapakettia.

EU:n jättipotti voi olla prototyyppi tuleville yhteispa-keteille

EKP:n johtokunnan jäsen Fabio Panetta vaatii lisää elvytystä. Hänestä EU:n tulisi harkita lisätuen antamista sen vuoksi, jotta talous saataisiin elpymään nopeasti. Panetta sanoo, että 750 miljardin paketti on esimerkki tuleville paketeille. ”Paketti voi olla prototyyppi tuleville yhteisille fiskaalisille instrumenteille.” Draghi ajaa eurobondeja ja euroalueen yhteistä budjettia, eikä aio antaa periksi Pohjois-Euroopan vastustukselle. Eurobondien käyttöön-otto on mahdollista vain rautaisen keskusjohdon oloissa.

Italia saa EU-elvytyksestä rutkasti etua

**Juhani Tanski
ATK-suunnittelija
SKP-listat, Kuopio**

kuin suomalten. Veroja italialaiset maksavat vähemmän kuin suomalaiset.

Elpymisväline ei jää kerta-luontoiseksi.

Mihin elpymisvälinettä tarvitaan? Miksi meidän pitää ottaa velkaa n 7 miljardia euroa, josta itse saamme noin. 2,7 miljardia? Pelkästään Italia tarvitsee elpymiseensä vähintään 750 miljardin paketin. Italian julkinen velka on noin 2000 miljardia. Olemme kuin ahven rysän nielun edessä – jos uimme siitä sisään, olemme rysässä. Kiristäjälle ei kannata antaa rahaa – se rohkaisee kiristäjää esittämään entistä suurempia lunnasvaatimuksia.

EU:n elvytyspaketti heikentää Suomen vientiä

Länsi- ja Pohjois-Euroopan maat ovat meille tärkeitä vientimaita. Suomi ja vientimaamme menettäisivät satoja miljardeja, mikä suonenisku heikentäisi kauppamme. Suomalaisille tärkeitä kauppakumppaneita

on EU:n ulkopuolellakin. Siksi Suomen taloutta pitää elvyttää - ei haitata. Suomen vienti on vähäistä maihin, joihin 2/3 elvytysrahoistamme menee. Itse asiassa nämä maat ovat maatalouden ja joillakin metalliteollisuuden aloilla Suomen kilpailijoita. Hallitus on myynyt EU:n elvytyspakettia väärillä argumenteilla, sanoo raha- ja finanssipolitiikkaan erikoistunut tutkija Juha Tervala. Riskinä on, että EU-rahoja valuu korruptioon ja jopa rikollisjärjestöille. ”Suomi epäonnistui neuvotteluissa, olisi pitänyt liittyä nuukaan nelikkoon. Ei pakettia ole laadittu Suomen, vaan Etelä-Euroopan elvyttämiseksi Pohjois-Euroopan jäsenmaiden tulonsiirroilla”. Suomi maksaa.

Financial Times esittää rikkaille varallisuusveroa.

Brittien aineistolla 1 %:n varallisuusvero rahoittaisi peräti 6 %:n alennuksen kaikkiin tuloveroihin tai 5 % alen yhteisöveroon ja 4 % alviin. En tunne tätä tutkimusta, mutta luulen, että Britannian tilanne vastaa pitkälti Italian oloja. Jos Italia ottaisi käyttöön pienen progressiivisen omaisuusveron, joka olisi vähävaraisille 0%, mutta rikkaassa Italiassa veron tuotolla voisi alkaa maksaa velan korkoja ja lyhennyksiä. Tämä tutkimus olisi hyvä olla myös Suomen hallituksen ja eduskunnan käytössä.

Suomen elvytys

Matti Vanhanen on esittänyt 10 miljardin laina ottamista Suomen talouden elvyttämiseen. Suomi voi laina

Jatkuu sivulla 19

HÄVITTÄJILLÄ EI TORJUTA TODELLISIA TURVALLISUUSUHKIA

(Asko Julkunen, Sonkajärvi) Eduskunta äänesti 17.12.2020 hankintavalituksista uusien hävittäjäkoneiden ostamiseksi. Kyse on Suomen historian suurimmasta yksittäisestä asehankintapäätöksestä. Suomen sotilasmenot kasvavat tänä vuonna yli 50 prosentilla. Vasemmistoliiton kansanedustaja Johannes Yrttiaho teki tuolloin esityksen, jonka mukaan kymmenen miljardin euron hävittäjien tilausvaluutus olisi poistettu budjetista, hankintaa lykätty ja arvioitu se uudelleen puolustuksen kokonaisvaltaisen kehittämisen näkökulmasta. Esitystä kannatti Markus Mustajärvi, mutta se kaatui äänin 2-53. Valtuus, jonka eduskunnan enemmistö hyväksyi, jättää hävittäjähankinnan lopullisen hinnan auki. Lehtitietojen mukaan Yrttiaho sai varoituksen ja Mustajärvi muistutuksen eduskuntaryhmältään.

Kenen asialla SAK

Myös SAK:n huippujohto on heittänyt romukoppaan viimeisetkin työväenliikkeen perinteisten periaatteiden rippeet kuten antimilitarismin. Tästä on osoituksena järjestön kasvu ja vaikuttaminen -osaston johtajan Hannu Jouhkin HX -hanketta täysin kritiikittömästi puolustava blogikirjoitus. ”Hävittäjäkaluston uusiminen siihen liittyvine hankkeineen on itsessään elvytyspaketti, joka jyrättää monen paikkakunnan talouden ja työllisyyden kaivattuun nousuun”, Jouhki runoilie blogissaan.

Blogikirjoituksensa kohdistuneen kritiikkiin Jouhki kuittaa kommentilla: minua kiinnostaa hankkeessa nimenomaan talouskasvu ja työllistäminen. Olettamuksensa työllisyyden paranemisesta ja kasvusta Jouhki perustaa hävittäjähankintaan liitettyyn teolliseen yhteistyöhön. ”Suomen hävittäjähankinnan voittaneen tarjoajan on tehtävä yhteistyötä suomalaisten yritysten, julkishallinnon, tutkimusyhteisöjen tai muiden toimijoiden kanssa summalla, joka vastaa 30 prosenttia hankintahinnasta. Pyöreästi arvioiden puhutaan kolmes-

ta miljardista eurosta, Jouhki ylistää hävittäjähankintoja.

Tämä on kuitenkin pelkkää toiveajattelua. Jo Hornet kauppajen aikaan puhuttiin suurista vastastoista, mutta ne jäivät toteutumatta. Tutkija Eero Lehdon mielestä teollisen yhteistyön arvoa on helpo vääristää vielä enemmän kuin hankintahintaa. Suomen Hornetkauppojen toteutumattomat vastakaupat ja sellaiset ”vastakaupat”, jotka olisivat toteutuneet muutoinkin, ovat oiva esimerkki tästä.

Pentti Sainion mukaan Hornet vastakaupoista toteutui vain noin kymmenesosa, joista osa olisi toteutunut ilman Hornet -kauppaakin. Mitään sanktioita ei Suomen valtio ole esittänyt, vaikka suurin osa vastakauppavelvoitteesta jäi toteutumatta. (Armeijan hukutat miljardit, s. 82)

HX-hankkeen teollinen yhteistyö vaarallista ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa

Johannes Yrttiaho kirjoittaa blogissaan HX-hankkeen teollisen yhteistyön olevan luonteeltaan sotilaalista ja sotilasteknologista. Se ei ole teollisuus- tai elinkeinopolitiikkaa,

vaan vaarallista ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Se tarkoittaa hänen mukaansa niitä käytännön ratkaisuja, joilla Suomi sidotaan hävittäjävalmistajien ja niiden taustalla olevien valtioiden turvallisuusetuihin, myös yrityselämän tasolla.

Yrttiahon mielestä teollinen yhteistyö on hävittäjähankinnan osa-alueista se kaikkein hämärin, jopä itse koneiden ja niitä ympäröivän järjestelmän kokonaisuutta ja hankintahintaa hämäämpi alue. Selvää on vain se, että hävittäjävalmistajat ja taustavaltiot varmistavat ja valvovat loppuun saakka omat etunsa. Tällaisesta yhteistyöstä hyödyn korjaa vahvempi ja heikompi kantaa riskit. Joidenkin yritysten suomalaisomistajat voivat tottakai voitaakin, mutta hinta veronmaksajille ja yhteiskunnalle on valtava. HX-hankkeen teollinen yhteistyö on yhteiskunnallista tulonjakoa omistajien eduksi.

HX -hankkeen kuluarviota kaunisteltu

HX – hävittäjähankinnan todellisista kustannuksista on annettu monenlaisia lukuja eikä sen elinkaarikulua, jotka moninkertaistavat hankinnan kustannukset, ole selvitetty. Kuvaavaa on, ettei edes vielä ole olemassa vuonna 1992 ostettujen Hornetien elinkaarikustannuksista mitään yksiselitteistä arviota. Pentti Sainion kirjassaan ”Armeijan hukatat miljardit” esittämä arvio on nykyrahassa yli 22 miljardia euroa. Nykyaikaisten monitoimihävittäjien älytekniikka on kasvattamassa niiden elinaikaisia ylläpidon ja käytön kustannuksia suhteessa itse hävittäjä-

koneen hintaan.

Vasemmistoliiton kansanedustajat Johannes Yrttiaho ja Markus Mustajärvi tekivät 9.3. kirjallisen kysymyksen HX -hävittäjähankkeen todellisista kuluista. Siinä sanotaan yleisimmin markkinoidun arviota, että hankintahintaan verrattuna elinkaarikustannukset ovat saman verran, eli Suomen HX-hankkeen kokonaiskustannukset olisivat 10 miljardia euroa + 10 miljardia euroa. Heidän mielestään on kuitenkin perusteltuja syitä epäillä tätä laskentamallia.

Kokonaiskustannukset vähintään 30 miljardia euroa

Kansainvälisesti käytetyimmän laskentamallin mukaan elinkaarikustannukset ovat kaksinkertaiset hankintahintaan nähden. Tällaisia arvioita ovat esittäneet lukuisat tiedotusvälineet ja asiantuntijat mukaan lukien monet eri maiden sotilasiantuntijat. Näin ollen HX-hankkeen kokonaiskustannukset olisivat vähintään 30 miljardia euroa, Yrttiaho ja Mustajärvi toteavat.

Tutkija Eero Lehdon mukaan sen perusteella, miten esimerkiksi F -35A hävittäjän elinkaarikustannuksia on Norjassa ja Kanadassa arvioitu, 64 kappaletta niitä maksaisi Suomelle 30 vuodessa 30–40 miljardia euroa.

Yrttiaho ja Mustajärvi esittävät asianomaisen ministerin vastatakaksi muun muassa seuraavan kysymyksen: kun kansainvälisten tietojen ja Suomen ilmavoimien antamien tietojen välillä on erittäin suuri ero, niin onko elinkaarikustannukset arvioitu Suomessa tarkoituksel-

la liian pieniksi, jotta nykymuotoiselle HX-hävittäjähankkeelle saataisiin eduskunnan tuki, vai onko kyseessä laskuvirhe. Aiheellinen kysymys.

Hävittäjillä ei torjuta todellisia turvallisuusuhkia

Viimeistään koronapandemia on osoittanut, että maamme todelliset turvallisuusuhat ovat aivan toisenlaisia kuin Nato -kenraalien kehittelemät ja heidän suomalaisten juoksupolkiensa markkinoimat uhkakuvat. Niitä ei uusilla monitoimihävittäjillä torjuta.

Hävittäjähankinta on vähintään yhtä suuri kuin Suomen koronan vuoksi ottama 30 miljardin euron velka. Nämä miljardit on pois vaikkapa kuntien taloudesta ja sen tuottamista terveys- ja vanhustalveluista, kasvatukselta ja koulutukselta. Ne on pois työttömien työttömyysturvasta, kun säästötoimia aletaan etsiä ja taloutta sopeuttaa.

Hävittäjähankinnoilla ei myöskään torjuta ilmastonmuutosta. Heikki Tervahattu totesi muutama vuosi sitten lisälnessä, että huipputehokkaat sotakoneet kuluttavat valtavan määrän fossiilisia polttoaineita ja tuottavat sen mukaiset hiilidioksidipäästöt. Esimerkiksi modernien hävittäjien polttoaineenkulutus on 6 000 litraa tunnissa ja yllääninopeuksissa jopa 15 litraa sekunnissa eli 54 504 litraa tunnissa. Pitkän matkan pommikoneet kuluttavat normaaliennossa noin 12 500 litraa tunnissa. Lentotukialus USS Independence kuluttaa polttoainetta 18 259 litraa tunnissa.

Jatkuu sivulla 9

Miksi suomalainen kunnallinen itsehallinto täytyy romuttaa?

Perusteluina tälle vallansiirrolle ja toimintojen keskittämiselle ovat maamme väestön nopea ikääntyminen ja tästä johtuva kasvava palveluiden tarve. Uudistuksen painopiste on julkisissa palveluissa ja niitä täydentävät entiseen tapaan yksityiset palveluntuottajat ja järjestöt (kolmas sektori). Hallituksen mukaan julkisen talouden kestävyys edellyttää sosiaali- ja terveyspalveluiden menojen kasvupaineen hillintää lähivuosikymmeninä.

Esimakua tulevasta sote:sta

Helsingissä sote-uudistusta on edistetty lakkauttamalla lähiterveysasemia ja siirtämällä näiden tarjoamat julkiset terveyspalvelut mm. Kalasataman terveyden jälleenkäsittelylaitokseen. Stadin johdon tavoitteena on keskittää 2020-luvun loppuun mennessä terveyspalvelut 6 – 7 tehdasmaiseen terveydenlajittelukeskukseen, joista osa toimii vuokratiloissa. Lisäksi jäisi pari pienempää terveysasemaa. Saman suunnitelman mukaan Keskustan uusi terveysasema ja Kannelmäen terveysasema ulkoistetaan. Sote-uudistuksen varjolla ei saa lopettaa Stadin lähiterveysasemia ja keskittää palveluja jättikeskuksiin.

Paikallisen itsehallinnon supistaminen

Nykyisin 309 kunnan vastuulla olevien sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen tehtävien järjestäminen aiotaan siirtää hyvinvointialueille. Poikkeuksena muista kunnista Helsinki vastaisi edelleen sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisestä alueellaan, eikä pääkaupunki kuu-

Suomen hallitus antoi esityksensä sote-uudistuksesta eduskunnalle 8.12.2020. Esityksen mukaiset hyvinvointialueet – Helsinki ja 21 muuta hyvinvointialuetta – perustetaan mahdollisimman pian lakien hyväksymisen ja vahvistamisen jälkeen. Erityistason palveluita varten Suomeen tulisi lisäksi viisi yhteistoiminta-aluetta. Hyvinvointialueiden rahoitus perustuisi aluksi täysin valtionosuuksiin. Maakuntaveron olisi tarkoitus täydentää hyvinvointialueiden rahoitusta jollakin aikavälillä. Lait tulisivat voimaan porrastetusti, osa 1.7.2021 ja viimeiset 1.1.2023. Kokonaisuuden voimaantulo vaatii vielä eduskunnan hyväksynnän. Maakuntavaalit olisivat v. 2025.

luisi mihinkään hyvinvointialueeseen. Kuinka alueellista itsehallintoa voidaan vahvistaa supistamalla sitä? Maakunta/hyvinvointialuemalli on yksi tapa kaapata poliittinen ja taloudellinen valta yhteiskunnassa yhä harvempien käsiin. Se on lähidemokratian ulkoistamista. Pormestrimalli on vasta alkusoihtoa tälle uudelle järjestykselle.

Maakuntaveron

Hallitusohjelman mukainen, laaja selvitystyö maakuntaverosta on valmistunut. Maakuntaveron käyttöönottoa on puollettu mm. sillä, että maakuntaverolla vahvistettaisiin alueellista itsehallintoa, luotaisiin taloudellisia kannustimia sekä helpotettaisiin investointien rahoitusta. Maakuntaveron riskeinä ovat sen johtaminen todennäköisesti verotuksen alueellisten erojen kasvuun ja palvelujen yhdenvertaisuuden heikkenemiseen. Pienellä paikakunnalla on vähän veronmaksajia ja verotuloja tuottavia työpaikkoja.

Vaihtoehtoja maakuntaverosta

- 1) Hyvinvointialueella/maakunnalla ei ole verotusoikeutta. Sen tehtäväkenttä on rajattu nykyiseen sote- ja pelastustoimeen.
- 2) Hyvinvointialueella/maakunnassa tehtäväkenttä on rajattu

nykyiseen sote- ja pelastustoimeen. Valtion rahoituksen lisänä on merkitykseltään pieni maakuntaveron.

3) Maakunnan tehtäväkenttä on olennaisesti esitettyä laajempi ja maakuntaveron merkitys on rahoituksessa suuri eli se vastaisi nykyistä kuntaveron (kunnallisvero + kiinteistövero). Kunnallisvero on Suomessa tulovero, joka peritään verovelvollisen ansiotuloista. Kiinteistön omistaja maksaa vuosittain kunnalle kiinteistövero kiinteistön arvon perusteella.

Maakuntaveron sai naulan arkuunsa

Hallituksen perustama maakuntaverokomitea julkaisi 11.3.2021 mietintönsä. Sen mukaan maakuntaveron nostaisi kokonaisveroastetta, heikentäisi verojärjestelmän selkeyttä ja läpinäkyvyyttä sekä todennäköisesti johtaisi yhtä suurempaan palveluiden ja verojen eriytymiseen alueiden välillä. Asukaspohjaiset sote-kustannukset ovat suuremmat siellä, missä veropohja on heikompi. Sote-huollon ja pelastustoimen siirto hyvinvointialueille ei ole riittävä peruste maakuntaveron keräämiseen. Komitean puheenjohtaja Esko Kiviranta (kesk) arvioi, että maakuntaveron voitaisiin harvita uudelleen siinä vaiheessa, kun

hyvinvointialueita on ensin pyöritetty valtionveron turvin ja maakuntien vastuita mahdollisesti laajennettu. Suomeksi tämä tarkoittaa, että vero voisi harvita vasta, kun kunnat on lopetettu. Vihreiden ja vasemmistoliiton edustajat katsovat, että hyvinvointialueiden verotusoikeuden valmistelu pitää aloittaa välittömästi.

”Sote-uudistus etenee koh-ti väärää maalia”

Kunnissa ja kuntaliitossa kritiikki Sipilä-Marinin maakuntauudistusta kohtaan on nousemassa. Kuntaliitto kehottaa kuntia tekemään järkeviä ratkaisuja eikä odottelemaan hallituksen haikailemia organisatioratkaisuja. Kokoomuksen ohella keskustalaiset vaikuttajat vaativat sote-ongelmien ratkaisemista kuntapohjamallilla. Mm. keskustavai-kuttaja Esko Eela julistaa, että Suomessa on paras perusterveydenhoito ja uudistusten tulee perustua nykyisiin terveyskeskuksiin.

Hallituksen sote-uudistuksen aikataulu pettämässä

Jätti-uudistuksen lykkääntyminen oli esillä hallituksen kehysneuvotteluissa. Krista Kiurun mukaan eduskunnan käsittelyssä oleva sote- ja maakuntauudistuksen käsittely siirtynee syksyyn. Sote-valiokunnan pu-

Keisarillinen asetus kunnallisesta itsehallinnosta annettiin 6.2.1865 ja kunnat erotettiin seurakunnista. Kuntien itsehallinto pohjautuu pitkäaikaiseen perinteeseen jopa yli vuosituhannen taakse. Kuvassa Euran kärkeäjäkivet. Kansanperinne kertoo, että näillä paikoilla istuttiin käräjiä ja päätettiin monista yhteisistä asioista. Nyt tätä vuosisatojen historiallista ja kunnallista itsehallintoa romutetaan oikein ”olan takaa”.

heenjohtaja Markus Lohi toteaa: ”Jos prosessi liikuu heinäkuun yli, uudistuksen toimeenpano siirtynee vuoteen 2024”. Sote-valiokunta tarvitsee seitsemän muun valiokunnan lausunnot ennen mietintöään täysistunnolle.

Valiokuntien lausuntojen ohjeellinen valmistuspäivä oli

16.4.2021. Perustuslakivaliokunnan luupin alle joutuvat ainakin kuntien itsehallinnon kumoaminen sote- ja pelastuspalvelujen osalta, Uudenmaan erityisjärjestelyt ja soten rahoitus. Helsingin yliopiston terveysoikeuden professori **Lasse Lehtonen** ja Tampereen yliopiston vararehtori **Juha Teperi** arvioivat, että hallituksen pääkaupunkiseudun erillisratkaisusta ei ehkä toteuteta perustuslain ns. yhtenäisvaltion periaatetta. Kaupunkien viimeiset erioikeudet kumottiin vuoden 2000 perustuslaissa.

Matti Laitinen
Juhani Tanski

Pekka Tiainen (26.2.2021)
-Kirjoittaja on valtiotieteen tohtori taloustieteessä ja ollut 40 vuotta asiantuntijavirkamiehenä eri ministeriöissä

Ulosotto oikeudellisessa kriisissä

Ulosottojärjestelmä on massiivisessa kriisissä, joka on kriisiyttänyt oikeusvaltion ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamisen. Kyse on samalla perustuslaillisesta kriisistä, jossa loukataan perustuslaissa säädettyjä kansalaisten perusoikeuksia laajamittaisesti ja useilla tavoin, kun asioita ei käsitellä asianmukaisesti oikeudessa. Ei ole oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä, johon Suomi on Euroopan ihmisoikeussopimuksen kautta sitoutunut siten, että oikeutta ei tehdä tehottomaksi.

Omaisuuksien suojaaminen rikot-taan laajamittaisesti, kun virheelliset velkatuomiot ovat yleisiä tai tarvetta omaisuuden myyntiin ei ole, tai sitä pakkohuutokaupataan ali-hintaisesti. Ulosotto perustuu pakko- ja velkajärjestelmän veronkiertoon, koska myyntihinnasta ei peritä luovutusvoiton veroa, vaan se peritään ulosotossa olevalta muista tuloista.

Erikoisperintä ulosoton ”karhukopla”

Iltalehden kirjoituksen 22.2.2021 mukaan ulosottolaitosta johtava valtakunnanvoudi **Juhani Toukola** kertoo MTV Uutisille, että ulosot-tomenettely toimii Suomessa kansainvälisesti vertailtuna varsin tehokkaasti: ”Meillä on ulosottotoi-meä kehitetty niin organisaation,

Massaulosotto-uusi jättiongelma

Massaulosotosta on noussut massatyöttömyyden rinnalle jättiongelma, jonka korjaamisessa on ollut kiire useita vuosia. Ulosotossa on Suomessa vuoden mittaan 500 000 ihmistä ja 50 000 yritystä. Luottohäiriömerkinnät on yli 400 000:lla. Vuonna 2019 tuli ulosottoon 5,5 miljardia euroa. Ulosottoista yli 90 % kohdistuu yksityisten henkilöihin ja rahasummasta lähes 90 %. Ulosotossa oli vuoden 2020 lopussa 4,4 miljardia euroa siksi, että osa ulosottoasioista maksetaan tai muuten poistuu vuoden mittaan, kunnes tulee uusia.

tietojärjestelmän kuin lainsäädännönkin puolesta aika voimakkaasti ja muun muassa tiedonsaanti on hyvällä tasolla”, Toukola toteaa. Hän kuitenkin joutuu myöntämään: ”Vallallisen usein sinänsä vähistä varoista suhteellisen pieni osa kertyy itse velan lyhennykseen. Perimiskulut, oikeudenkäyntikulut ja ulosotomaksut plus viivästyskorot vievät aika suuren osan.”

Hän väittää, että tälle asialle ei kuitenkaan ulosotossa voida mitään. Tämä ei ole totta. Ulosottolaitos ei ole halunnut korjata näitä asioita keskittyessään tehostamiseen ja on päinvastoin ottanut käyttöön kiristäviä menettelyitä ja vienyt lainsäädäntöön näitä käytäntöjään. Näin on tapahtunut korostuneesti vuonna 2008 säädetyn ulosottokaaren ja vuonna 2010 tapahtuneen Valtakunnanvoudinviraston ja siellä -Juhani Toukolan tultua valtakunnanvoudiksi- käyttöön otetun erityisperinnän ilman lakia tapahtuneen virallistamisen jälkeen. Erikoisperintä on ulosoton ”karhukopla”. Se tuli lakiin vasta 1.12.2020, kun perustettiin Ulosottolaitos, jos-

sa erilliset ulosottovirastot ja erillinen Valtakunnanvoudinvirasto yhdistettiin yhdeksi laitokseksi.

Toukolan johdolla käyttöön otettu tehostamislinja ei ole johtanut ulosoton vähenemiseen vaan paisumiseen. Tilanne on vain pahentunut. 2010-luvulla aiemmin ulosottoon tuli vuodessa 2,5-3 miljardia euroa, kun se vuonna 2019 oli jo 5,5 miljardia euroa ja kasvava määrä ihmisiä on ulosotossa vuoden mittaan. Yrityksistä joka kuudennella on ulosotto tai luottohäiriömerkintä. Koronakriisi pahentaa tätä, koska ongelmiin ei puututtu varoituksesta huolimatta ajoissa. Varoitus oli, että kun talouden noususuhdanteessa tilanne paheni erittäin paljon, ollaan erittäin pahassa tilanteessa jo valmiiksi, kun tulee seuraava talouden kriisi.

Kulujen kasvusta huolimatta tapausmäärät kasvavat

Ulosotossa olevista summista suuri osa on viivästyskorkoja, palkkioita ja oikeuskulukorvauksia eikä suinkaan velkaa tai maksamattomia veroja. Oikeuskulukorvausten suurta

tasoa ja jatkuvaa kasvua arvosteltiin syksyllä 2020 julkistetussa tutkimuksessa ja näistä on käyty keskustelua Helsingin Sanomien mielipidesivulla 2.2.2021 kaikkien kirjottajien vahvistaessa ongelman. Syksyn 2020 tutkimuksessa eivät olleet esillä tuomiois-

tuinmaksut, joita niitä koskevassa laissa nostettiin erittäin paljon, etteivät ihmiset toisi asioita oikeuskäsittelyyn. Tämä on osaltaan päinvastoin lisännyt oikeuskäsittelyitä, kun niitä vaaditaan oikaistaviksi.

Tutkimuksessa ei myöskään kytketty oikeuskulukorvauksien paisumista oikeusasioden määrän lisääntymiseen. Valtion budjetissa arvioidaan, että oikeusasioita ratkaistaan vuonna 2021 590 000, mistä käräjäoikeuksissa 550 000 asiaa. Näistä jättimääristä enemmän kuin 400 000 on velkaan ja rahavaatimuksiin liittyviä asioita. Vuonna 1995 kokonaismäärä oli runsaat 200 000, ja näistä velkaan liittyviä asioita oli noin 50 000. Vuonna 2005 näitä asioita oli 70 000, mutta 2010-luvun puolella määrät kasvoivat yli 300 000:n ja ovat siitä sitten lisääntyneet edelleen.

Ulosottomiehen palkoista jopa puolet tulospalkkioita

Ilta-lehti otsikoi ”Ongelmallinen tulospalkkio: Lisää tehokkuutta, mut-

Velallisten Tuki ry:n kampanja-auto kiertää toreilla ja tapahtumissa. Tässä ollaan kansalaistorilla joukkovoiman ”Ei jatkaan”-protestissa 30.3. 2019.

ta saattaa ohjata työn palkkioiden perään” ja jatkaa: ”Ulosottomiesten palkkio kasvaa sitä mukaa, miten tehokkaasti he saavat perittyä rahaa velallisilta.” Käytännössä ulosottomiesten palkoista noin 35-50 % on tulospalkkioita, merkittävä osa siis. Järjestelmää on ylläpidetty ja paisutettu Toukolan kaudella, vaikka hän joutuu myöntämään: ”Se saattaa ohjata työtä tietyntyyppiseen perintään, joista palkkioita saa. Periaatteellisella tasolla se voi sisältää lainkäyttötoiminnan näkökulmasta ongelmia, jos ratkaisun sisältö voi vaikuttaa omaan palkkaukseen.”

Työnantajan näkemys on, että nykymuotoisesta tulospalkkiojärjestelmästä tulisi luopua. Jonkinlaista kannustavaa palkkausjärjestelmää voitaisiin sinänsä harkita, mutta eri pohjalta kuin nykyinen perimispalkkiojärjestelmä. Kuitenkaan hän ei ole vuosikymmenessä hoitanut ongelmaa pois. Tätä selittää se, että Ilta-lehden mukaan: ”Tou-

Jatkuu sivulla 7

Kuntien perustehtävät kunnilaan

”Se on se kommunisti.” Jukka Ahokas tunnetaan Loviisan ja Lapinjärven yhteiskunnallisia asioita käsittelevissä sosiaalisen median ryhmissä tiukkana ja aatteellisena osallistujana. Ahokas on myös ehdolla kevään kuntavaaleissa Suomen kommunistisen puolueen listalla.

Jukka Ahokas
SKP listat
Lapinjärvi

Oli pitkälle sattumaa, että Ahokas puolisoineen päätyi reilu kymmenen vuotta sitten Lapinjärvelle.

– Kyllästyin porvarillisen unelman tavoitteluun. Oli omakotitalo pääkaupunkiseudulla, kaikki lelut, mutta elämä oli fyrkan perässä juoksemista ja kulissien rakentamista pikkuporvarillisten arvojen mukaisesti. Se kumisi tyhjiyttään. Oli pakko tehdä jotakin, muistelee Ahokas.

Pariskunta alkoi harkita muuttoa pääkaupunkiseudun ulkopuolelle. Lapinjärveltä sitten löytyi sopiva paikka – sadan kilometrin säteeltä Helsingistä, missä Ahokkaalla on työn lisäksi paljon sukulaisia ja ystäviä.

Jukka Ahokas haluaisi nostaa kuntien perustehtävät kunniaan: ketä varten kunta on lopulta olemassa?

– Kunta ei ole vain yksikkö, joka luo bisnekselle suotuisaa ympäristöä, vaan ihmisten paikka elää. Kunnassa ihmiset osallistuvat omien, arkea lähellä olevien asioiden hoitamiseen. Tavallisten ihmisten on tärkeää

A h o k k a a n kommunistin aate on perintöä kotoa. Hän kasvoi 1970-luvulla, radiokaalin työväenliikkeen kultakaudella, ja oli mukana myös pioneeritoiminnassa.

olla mukana päätöksenteossa, muistuttaa Ahokas.

Hänen mielestään ei ole järkevää, jos kunta omatoimisesti esimerkiksi supistaa koulujen määrää. Siitä tulee nopeasti itseään ruokkiva kierre eikä kukaan lopulta halua asua surkastuvalla paikkakunnalla.

Ahokas kehottaa kuntia rohkeasti huolehtimaan toimintoistaan itse.

– Kunnallisen sektorin kautta voi työllistää ja huolehtia palveluista. Se luo taloudellista toimeliaisuutta kuntiin.

Ulkoistaminen ja yksityistäminen ovat virhesuunta.

– Esimerkiksi vanhushpalveluja ulkoistamalla asukkaille kuuluvaa julkista valtaa siirretään yksityiselle. Samalla sidotaan kunta terveysjärjestelmään ja niiden voitontavoitteluun ja verosuunnitteluun, jolla nakeretaan valtiota.

Tällä hetkellä Jukka Ahokas työskentelee Suomen kommunistisen puolueen Uudenmaan piirin piirisihteerinä. Piiri on väkimäärältään suuri ja monenkirjava ja etenkin vaalien alla hommaa riittä.

Ahokkaan mielestä kuntavaalit ovat aina kommunisteille tärkeä vaikuttamisen ja näkymisen paikka.

– Kunnallislait ja niiden toimeenpano ovat aikoinaan työläisten kovalla taistelulla voimaan saatu politiikan väline, jota on nykyäänkin syytä käyttää, sanoo Ahokas.

Haastatteli:
Marko Korvela

Marx Brysselissä

Marxin puhe kauppavapaudesta Brysselin demokraattisen yhdistyksen julkisessa kokouksessa. 9. tammikuuta 1848. ”Ulkomaisten viljan tuonnin verotus suojatulleilla on iljettävä teko, se merkitsee keinottelua kansan nälänhädällä.”

Halpa leipä, korkea palkka – cheap food, high wages – siinä ainoa tavoite, jonka hyväksi englantilaiset freetraderit (vapaakaupan kannattajat) ovat kuluttaneet miljoonia; he ovat jo tartuttaneet innostuksensa mannermaalla oleviin aateveljiinsä. Ja kun yleensä vaaditaan kauppavapautta, niin se tehdään vain työtätekevien aseman parantamiseksi.

”Nykyään suojelujärjestelmä on yleensä kuitenkin vanhoillinen, kun taas vapaakauppajärjestelmä vaikuttaa tuhoisasti. Se aiheuttaa entisten kansallisuuksien hajoamisen ja kärkeä huippuunsa proletariaatin ja porvariston välisen vastakohtaisuuden. Lyhyesti sanoen vapaakauppajärjestelmä jouduttaa yhteiskunnallista vallankumousta. Niinpä, herrat äänestävätkin vapaakaupan puolesta ainoastaan tässä vallankumouksellisessa mielessä.” Marx Engels valitut teokset osa 2.

Marx oli vallankumouksellinen. Marxilaiset eivät ole. He vastustivat EU:hun liittymistä Marxin luettelemien työväenluokalle vahingollisten seurausten vuoksi. On siis

parempi noudattaa vallankumouksen torjumiseksi sosialidemokratiaa. Tätä raamatullista haavetta, jossa leijonat ja lampaat käyvät sovussa rinnakkain lautumella. Reaalimaailmassa leijonan suolisto ei ole sopeutunut heinäruokaan. Kapitalismin lainalaisuudet, työtätekevien riistoon perustava voitontavoittelu ei myöskään ole poistunut tai vähentynyt EU:hun liittymisen myötä tai Englannin EU:sta eroamisen seurauksena. Demokraattiset sosialistit ja muut ei minkään sortin sosialistit vierastavat sanaa riisto, mutta siitä huolimatta muutamien harvojen ihmisten tileille kertyy valtavia omaisuuksia, jotka vastaavat yli puolen ihmiskunnan yhteistä varallisuutta.

Tämä pelkkä aineellinen puoli riistosta on vain puolet sen aiheuttamasta onnettomuudesta. Tätä järjestelmää ylläpidetään asevarustelulla ja sotimisella. Niihin käytetyllä työllä ja luonnonvaroilla olisi parempaa käyttöä kaikkien kansojen ihmisarvoisen elämän turvaamiseen.

Marx oli tietysti vähän yksinkertainen, ei hänellä ollut edes älypuhelinta kuten nykyajan oppineilla, jotka kaitsevat lampaiden ja leijonien sekakarjaa.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti

Byrokratia rassaa kansalaisliikkeitä ja yhteislistoja

Puolueista riippumattomien kansalaisliikkeiden lähteminen ehdolle kuntavaaleihin on meillä Suomessa tehty hankalaksi. Aivan ensimmäiseksi on kunkin riippumattoman liikkeen ehdokkaan perustettava valitsijayhdistys. Sen perustamiseksi tarvitaan vähintään kymmenen kyseisessä kunnassa asuvan äänioikeutetun tuki: nimet, syntymäaika ja osoite lomakkeisiin. Korona-aikana varsinkaan tämä ei ole mikään pieni vaatimus.

Jari Heinonen
Vaihtoehto Tampere
yhteislista

tyksen ehdokashakemus kunnan keskusvaalilautakunnalle. Kun valitsijayhdistys on hyväksytty, voidaan se tämän jälkeen liittää laajemmalle yhteislistalle. Tällainen yhteislista Tampereella on esimerkiksi VaihtoehtoTampere (VaTa).

Meillä Suomessa ei edes kuntavaaleissa ole aitoa demokra-

Jokainen valitsijayhdistys tarvitsee vaaliasiamiehen ja tälle varahenkilön. Vaaliasiamiehenä voi toimia myös ehdokas itse. Vaaliasiamiehen on toimitettava valitsijayhdistyksen

tiaa. Sen sijaan meillä on ”puolue-demokratia” eli puolueiden vahva ylivalta edustuksellisen demokratian kysymyksissä. Puolueisiin kuulumattomien ehdolle lähteminen on sen sijaan tehty kovin vaikeaksi. Byrokraattinen kynnys on korkea. Ehdokkaaksi lähtevät joutuvat tekemään moninkertaisen työn puolueiden ehdokkaisiin verrattuina, että edes voivat asettua oman liikkeen yhteislistan ehdokkaiksi.

Suuret puolueet brassailevat Tampereella, että ehdokaslistat ovat täynnä eli ehdokkaita on 100. Puolueet voivat nimittää ehdokkaita vain yhdellä allekirjoituksella. Esimerkiksi VaTa on joutunut keräämään jokaiselle ehdokkaalleen vähintään kymmenen tukijan nimet. Käytännössä olemme keränneet 12 allekirjoittajaa kullekin ehdokkaalle. Eli jos VaTa nimeäisi Tampereel-

”Jos mitään ei tehdä”

Otsikon ajatus on toistunut Lieksan kaupunginjohtajan J. Määtäsen puheissa, olipa kyse Kolin kaavasta, SOTE-rakennuksista tai Kaarisilasta. Sanomisissa on mustavalkoinen sävy, että Koli maisemineen tuhoutuu, vanhukset ja sairaat jäävät heitteille ja silta hetkenä minä hyvänsä painuu jokeen. Ainoa hyväksyttävä vaihtoehto ”tekemättömyydelle” on esitelty huonosti luontoon istuva Kolin yleiskaava, SOTE-rakennusten yksityistäminen, sillan purkaminen ja uuden asemakaavoittaminen: Kaikista voi sanoa, että asioita on jätetty tekemättä, vaihtoehtoja tutkimatta.

Suomen ainoa kaksikaarinen kaarisilta Lieksassa on tyylipuhdasta funkkista, mutta tappotuomiolla.

Vähemmän asioihin vihkiytymättömille asiat vaikuttavat vaihtoehtottomilta. Vaihtoehtottomuus yhteiskunnallisessa keskustelussa on perua 90-luvulta, Ahon tai Lipposen tokaisuista ”oikeista, ainoista vaihtoehtoista”. Tämä on jäänyt pysyväksi yhteiskunnalliseen keskustelukulkuuriimme ja on johtanut poliittiseen osallistumattomuuteen, äänestysprosenttien laskuun.

Kolin yleiskaavaan tulisi kulkea luonto- ja ympäristö edellä

eikä kävijämäärä, jolla väijäämättä tuhoataan luontoarvoja, ainutlaatuisuutta. Poikkeuslupamennettyin voidaan elää nykytilassa,kin ja laatia rauhassa ”luontoyleiskaava” ja kuva siitä millaisena

Kolin haluamme jälkipolville viedä ja miten lajistoa säilyttää.

Julkinen rakentaminen on aina kulttuurihistoriaa, kertoo ajoittamme ja niiden määrittämistä tarpeista, esteettisistä mielistämme. SOTE-rakennukset ovat tätä ajan ymmärrystä, toki ”tekemättömyydellä” huonoon kuntoon saatettuja rakennuksia, mutta edelleenkin tarkoitukseensa sopivia väljine tiloineen ja moninaisine käyttömahdollisuuksiineen.

Massaulosotto-uusi jättiongelman..

Jatkoa sivulta 6

kolan mukaan palkkiojärjestelmä on tehostanut työntekoa ja sitä on ulosottooimessa pidetty sinänsä hyvänä.”

Ulosottolaitos ei myöskään ole toiminut ulosoton suojaosuuden nostamiseksi nykyisestä 681,30 eurosta kuukaudessa, vaikka eduskunnassa on kaikki poliittiset ryhmät kattava tahtotila nostamisesta 900 euroon tai lähelle sitä, mikä on myös hallitusohjelmassa, jossa se nostettaisiin takuueläkkeen tasolle. Kansalaisadressissa esitetään suojaosuudeksi 1100 euroa. Kun asia oli edellisen kerran esillä, Ulosottolaitos toimi nostamista

vastaan. Myöskään Ulosottolaitos ei ole toiminut luottohäiriömerkintöjen poistamiseksi, kun ei ole velkaa, vaikka kesäkuussa 2018 oli 138 kansanedustajan allekirjoittama lakiesitys ja vuonna 2020 uudelleen vastaava ja allekirjoittajat edustivat kaikkia eduskuntapuolueita.

Oikeusvaltioperiaatetta rikotaan järjestelmällisesti

Ulosottolaitoksessa on valittu tehostamisen ja siten ulosoton lisäämisen tie. Se on johtanut siihen, että ratkaisuja ei ole haettu, vaan on maksoitettu ulosottoa ja siitä on palkittu. Oikeusturva-asioita ei oteta käsitteilyyn, vaan katsotaan, että se ei kuulu ulosottolaitokselle, vaikka laissa on lukuisia asioita, joiden perusteella ulosotto voi toimia oikeusturvan hyväksi.

Edellä mainitut 440 000 sum-

la täyden listan, olisi sen kerättävä 1200 tamperelaisen nimet ja allekirjoitukset yhteislistan ehdokkaille. Ja kaikki tämä vain, että he pääsisivät ehdolle! Onko tämä demokratiaa ja olisiko tällainen edes mahdollista koronatilanteessa? Näissäkin oloissa VaTa toki on mukana kuntavaaleissa. Eli byrokraattian vaatimat paperityöt on porukalla tehty tuulessa ja tuisussa maskit naamalla. Mutta on selvää, että kaikki listat eivät vaaleihin lähde samalta viivalta.

Puolueista riippumattomissa liikkeissä toimiville kuntalaisille on moninkertainen paperityö ja nimienkeräysvelvoite puolueiden ehdokkaisiin verrattuna. Tätä korkeaa kynnystä tulisi jatkossa madaltaa. Järjestelmää pitäisi ehdottomasti muuttaa. Esimerkiksi Ruotsin malli olisi hyvä. Jos siellä yhteislistoilta menee edes yksi valtuutettu läpi valtuustoon, niin seuraavalla kerralla lista katsotaan vakiintuneeksi ”paikallisryhmäksi” ja sitä kohdellaan kuin puoluetta.

Jari Heinonen
VaTa ry:n puheenjohtaja

Täältä Kaupungintalolta ”tappotuomiot” ohjataan.

Kaarisiltaa on kaikilla estradeilla koetettu häivyttää Lieksan kulttuurisesta kuvasta kaupungin lisäksi maakuntakaavasta, Pohjois-Karjalan kulttuuriympäristöistä, Museoviraston arvokohteista. Kuitenkin se on merkittävä kuin Vanha-kaupunki Porvoole. ”Ei ole tehty mitään” vuoden -14 onnettomuuden jälkeen, ainoastaan hävittämistä suunniteltu, vaikka kaupunkikuvallisesti arvokkaita vaihtoehtoja on esitetty useita.

Kuten olen aikaisemmin esittänyt, että hallintosääntö tulee uudistaa, ettei päätöksenteko entisestään ”kanonisoidu” ainoiksi toetuksiksi vaihtoehtonaan ”jos ei mitään tehdä”.

Hannu Ikonen

maarista tuomiota tarkoittavat sitä, että asioita ei tutkita, vaan velkojen vaatimukset sellaisenaan hyväksytään edellyttämättä näyttöä, että on velka. Todistustaakka siirtyy velkomisen kohteelle, ettei ole velkaa, vaikka tulisi olla päinvastoin. Kun ei tutkita, oikeasuvaatimukset joudutaan esittämään ulosottoon, joka taas ilmoittaa, ettei ei ole toimivaltaa. Valituksiin käräjäoikeus vastaa, ettei kuulu käräjäoikeuden tutkittaviin, koska on ulosottope-ruste, eikä voida olettaa, että ulosottomies ei toimisi oikein. Ulosotoperuste on käräjäoikeuden tutkimatta antama. Väärä velkominen on korruptiota ja korruptiota on, kun ei tutkita ja tällä tavoin hyväksytään väärä velkominen.

Tiainen Pekka
26.2.2021

EU:n vaihtoehtoina hajoaminen tai liittovaltio

Kutsun eu-uskovaisiksi kaikkia heitä, jotka uskovat Euroopan unionista sepustettuun kertomukseen, jonka mukaan EU on rauhan ja vapauden projekti, taloudellinen ja sosiaalinen menestystarina. Kaikkien eurokansalaisten on väitetty hyötynneen ja hyötävän tästä "monenkeskisestä" liitosta. Näiden valheiden lisäksi tässä virallisessa sosiaalidemokraattis-liberaalissa eurokertomuksessa maaillaan EU:sta kuvaa demokratian linnakkeena yhä kovemmaksi ja kyynisemmäksi käyvässä maailmassa. Suomalaiset eurodemarit ja liberaali keskustaoikeisto ovat kuitenkin ajautumassa yhä syvemmälle valheiden suohon yrittäessään puolustaa lähiaikoina eduskunnassa äänestettävää EU:n elpymispakettia, jonka voimaan tulo edellyttää kaikkien EU:n jäsenmaiden parlamenttien hyväksyntää. Tässä artikkelissa tarkastellaan minkälaista Euroopan unionia Sanna Marinin hallitus ajaa puolustaessaan kiihkeästi jo EU:n omienkin perussopimusten vastaista elpymispakettia Euroopan unionin ollessa syvän taloudellisen taantuman ja jopa hajoamisen partaalla.

EU:n sopimukset eivät ole johtaneet talouksien yhdentymiseen

Pakkoliitoksina ja pakotetuin "sopimuksin" vauhditettuna EU:n on väitetty johtavan jäsenmaiden talouksien harmoniseen yhdentymiseen ja näin on uskottu muodostuvan vahva Eurooppa. Suomessa on toki salluttu EU:n taustalla oleva amerikkalaisvetoinen, aluksi kylmän sodan ja sittemmin kapitalistisen globalisaation tarpeita palveleva ideologisen poliittinen tavoite Euroopan Yhdysvalloista. Lännen propaganda on pitänyt EU:sta yllä vahva-Eurooppa myyttiä. Toisaalta on ajateltu, että kansalaisille riittää "pehmeän vallan" Eurooppa ja on puhuttu rauhan projektista, sosiaalisesta ja ekologisesta Euroopasta, ihmisoikeuksista ja tietysti Venäjän uhasta. EU:n syvistä sisäisistä ristiriidoista on vaiettu.

EU on edennyt kohti liittovaltion rakennetta ja tavoitteena olevaa taloudellista "unionia" eli eurooppalaisten talouksien yhdentymistä niin sanottujen sopimusten (Rooma, Amsterdam, Maastricht, Nizza, Lissabon) kautta. Todellista talouksien yhdentymistä ei ole kuitenkaan tapahtunut. Tuloksena on ollut entistä kovempi kilpailu sekä Euroopan sisällä että globaalisti. Tämä on synnyttänyt keinoitekoisesti luodun "eurooppahengen" sijaan syvää epäluottamusta ja katkeruutta. EU:sta ei ole muodostunut eurooppalaisille kansalaisille mitään turvasatamaa tai suojaa armotonta globaalia kilpailua vastaan. EU itse on pohjimmiltaan globaalin kapitalismin instrumentti.

EU:n menestystarina ei ole totta

Yhteisvaluutta euro on myötävaihtanut keskittymiseen ja suosinut ensisijaisesti suuryrityksiä. Valtamedian kertoma tarina Euroopan "yhdentymisestä" on valhe. Mitään todellista yhdentymistä eurooppalaisten kansantalouksien erojen kaven-

tumisen mielessä ei euroon siirtymisen jälkeen ole tapahtunut. Nykyisen hallituksen, kuten kaikkien edellistenkin Suomen eu-mielisten hallitusten väite, että "olemme samassa veneessä ja hyödyimme kaikki", ei pidä paikkaansa. Euro on suosinut lähes yksinomaan Saksaa ja ehkä muutamia harvoja Saksan naapurissa olevia keskisen Euroopan maita, kuten Alankomaita ja Itävaltaa. Lukuisat suuremmat ja pienemmät yritykset ovat asettuneet Alankomaihin alhaisemman verotuksen vuoksi, mikä jo sinällään osoittaa demareiden puheet "eurooppalaisesta solidaarisuudesta" tosiasioiden vastaisiksi. Euron käyttöönoton jälkeen teollisen tuotannon työpaikat lisääntyivät jonkin verran Saksassa, mutta sen sijaan esimerkiksi Ranskassa pudotus on ollut suuri ja Italiassa vielä suurempi. Kyse ei kuitenkaan ole saksalaisten, ranskalaisen tai italialaisten, vaan Euroopan unionin ominaisuudesta. Ranskassa on lukuisia suurimpien kaupunkien ulkopuolella olevia maakuntia, jotka viimeisten 25 vuoden aikana tapahtunut teollisten työpaikkojen romahdus on ajanut kurjistumisen kierteeseen, mikä on keskeisin syy laajojen keltaliivimielienosoitusten taustalla.

Tämän päivän tilanne näyttää EU:n todelliset kasvot. Elämme monella tavoin tarkasteltuna yhä syvempien kahtiajakojen Euroopassa. Kaikki keskeiset indikaattorit, kuten keskusta-periferia, taloudellinen toiminta, tuottavuus, työllisyys, työttömyys, väestö, tutkimus ja kehitys osoittavat, että nämä erot ovat viimeisen 30 vuoden aikana kasvaneet joitakin poikkeuksia lukuunottamatta sekä eurooppalaisten valtioiden välillä, että yksittäisten valtioiden sisällä. Suomi on EU:n sisällä tyyppiesimerkki häviäjistä.

Euroopan unioni ei ole koskaan ollut demokraattinen

Mielenkiintoista on ollut seurata viimeisen vuoden aikana Suomessa-

kin noussutta kritiikkiä EU:n elpymisrahastoa kohtaan. Lähinnä porvarillisen aatemaailman suunnasta (pelastusrahasto.fi) tullessa, sinänsä hyvin perustellussa kritiikissä, on herättänyt ihmetystä vain kritiikin historiattomuus. Tämä tarkoittaa sitä, että asiat esitetään pääosin siten, että vasta nyt elpymisrahaston myötä EU olisi muuttanut huonoksi ja epädemokraattiseksi. EU on ollut aina huono ja epädemokraattinen. Suomi vietiin unionin jäseneksi vuonna 1994 valtamedian ja sen aikaisen taloudellis-poliittisen eliitin mittavan valehtelu- ja vääristelykampanjan tuloksena Suomen perustuslain vastaisesti. Eri maissa on vuosikymmenien aikana joko jätetty äänestystulos huomiotta tai kansaa äänestytetty uudelleen, mikäli aiempi tulos ei ole miellyttänyt euroeliittiä. Suomessa kaikki keskeiset Euroopan liittovaltiota kohti vievät, pienemmät ja suuremmat päätökset on EU-jäsenyytemme aikana viety vaivihkaa läpi kysymättä kansalta mitään. Euron käyttöönotto on tästä klassinen esimerkki, kansalta ei kysytty mitään. Salailevasti ja avointa yhteiskunnallista keskustelua karttaen hivutetaan nyt myös ratkaisua EU:n elpymisrahastosta. Poliittisten päättäjiä valetessa marssitetaan tarvittaessa kaikkein eu-mielisimpiä "asiantuntijoita" valtamediaan todistamaan, että kyseessä on kertaluonteinen ratkaisu, ei tämä muuta EU:n luonnetta, eduskunta voi tehdä ratkaisun ja niin edelleen.

EU on Naton strateginen kumppani

Vähemmälle huomiolle Suomen valtamediaassa on tietoisesti jätetty myös vuonna 2002, EU:n itälaajentumisen (2004) alla solmittu EU:n ja Naton välinen sopimus strategisesta kumppanuudesta. EU:n ja Naton solmimaa kumppanuussopimusta edelsi Yhdysvaltain presidentin George W. Bushin Puolassa vuonna 2001 pitämä puhe, jossa Bush ylisti itäisen Euroopan maiden pyrkimystä "liittyä vapaiden maiden seuraan Euroopan unioniin ja Natoon". Ranskalainen entinen europarlamentaarikko Philippe de Villiers kuvaa toissa vuonna ilmestyneessä kirjassaan kriittisesti Euroopan unionin synty- ja kehitysvaiheita ja osoittaa arkistolähteisiin vedoten, miten Yhdysvaltain taloudelliset ja sotilaspoliittiset edut määrittivät täysin EU:n syntyprosessia toisen maailmansodan jälkeen. Kirjassa osoitetaan selvästi keskeisten EU:n "perustajaisien" mm. Jean Monnet'n saaneen suoraa rahoitusta CIA:lta. Tämän päivän EU:sta syntyy vähintään yhtä irvokas kuva de Villiersin osoittaessa, miten EU:n komissio on täysin avoin kaikenlaiselle globaalien suuryritysten harjoittamalle lobbaukselle.

Pankkiirien johtama Eurooppa ei ole kansalaisten Eurooppa

Koronakriisiä tekosyynä käyttäen on EU pakottamassa kaikki jäsenmaansa osallistumaan mittavaan elpymisrahastoon, joka tosiasiallisesti on johtamassa Euroopan liittovaltioon. Käsillä oleva liittovaltiokehitys tulee johtamaan vääjäämättä uusiin elvytyspaketteihin, EU:n yhteisiin velkakirjoihin eli niin sanottuihin eurobondeihin ja lopulta fiskaaliunioniin eli EU:n laajuisen yhteisen ja pysyvän verotus- ja tulonsiirtojärjestelmän luomiseen. Pääministeri Sanna Marin on sanonut, että EU-elvytysrahaston keskeisimmän lahjarahojen saajan Italian aut-

Irti Euroopan Unionista julkaisussa v. 1992 julkaisimme kuvan ja tekstin "EY tulee olemaan kansojen vankila"

taminen suomalaisten veronmaksajien rahoilla on suomalaisten etujen mukaista, ja että kyseessä on kertaluonteinen päätös. Tämä on valhe ja suomalaisille paljon kalliimpi ja kohtalokkaampi valhe kuin vaivainen vappusatanen. EU:n elpymisrahaston ensisijainen tarkoitus on yrittää pelastaa Italia ja sen myötä EU ja viime kädessä myös euro-atlanttinen akseli. Jos Italian pankkijärjestelmä kaatuisi, kaatuisi todennäköisesti nykyinen EU ja sen myötä avautuisi kokonaan uudenlaisia ja avoimen myönteisiä näkymiä Euroopalle ja eurooppalaisille kansalaisille. Tätä globaalit finanssiipiirit ja Yhdysvallat, sekä viimekädessä heidän juoksupoikinaan toimiva euroeliitti ei missään nimessä halua.

EU, EKP ja Goldman Sachs ovat kapitalismin ydinrakennetta

Mikäli elvytysrahasto toteutuu eu-eliitin suunnitelmien mukaisesti, tulee Italia saamaan yli 200 miljardia euroa yhteensä 750 miljardin euron rahastosta. Sitä odotellessa Italian uuden hallituksen muodosti Euroopan keskuspankin entinen johtaja Mario Draghi, joka kokosi ympärilleen ryhmän teknokraatteja saaden hallituksen tukipuolueiksi myös aiemmin "eurokriittisinä" esiintyneet populistipuolueet vasemmalta ja oikealta. Täytyy muistaa, että juuri Mario Draghi vastasi Italiassa vuosina 1993-2001 toteutetuista massiivisista yksityistämisohjelmista, jotka hävittivät italialaista teollisuutta ja loivat köyhyyttä ja osattomuutta italialaiseen yhteiskuntaan, sekä kärjistyivät alueiden välisiä eroja. Draghin työ Italian julkisen sektorin palveluiden ja työpaikkojen hävittämisestä palkittiin loistoviralla amerikkalaisen sionistisen finanssijätin Goldman Sachsin Euroopan toimintojen varajohtajana. Goldman Sachs muistetaan siitä, että se oli yksi keskeisiä 2000-luvun maailmanlaajuisen finanssikriisin aiheuttajia. Ollessaan 2000-luvun alkupuolella Goldman Sachsilla juuri Mario Draghi oli mukana neuvonantajana, kun amerikkalaisyhtiö "neuvoi" Kreikan hallitusta väärentämään maan talouslukuja, jotta Kreikan eurojäsenyyttä voitiin vauhdittaa EU:n voimakkaan laajentumisen vuosina. Siirryttyään Euroopan keskuspankin (EKP) pääjohtajaksi Mario Draghi olikin sopivasti juuri eurokriisin aikaan painostamassa Kreikkaa rajuun julkisten palveluiden lasajoona ja laajoihin yksityistämisiin, mikä johti Kreikan kansan laajamittaiseen ahdistukseen ja kurjistumiseen. Tämä kreikkalaisten kurjistamispoliittikka oli uskottu niin sanotulle troikalle eli EKP:lle, EU-komissiolle ja Kansain-

väliselle valuuttarahastolle (IMF). Muistamme varmasti, että José Manuel Barroson johtamaa EU-komissiota kreikkalaisten kyykyttämisesä edusti talous- ja raha-asioista vastaava komissaari Olli Rehn.

Mielenkiintoista on, että Mario Draghin seuraajaksi EKP:n pääjohtajaksi löytyi aivan kuin sattumalta ranskalainen Christine Lagarde, joka puolestaan oli IMF:n puheenjohtajana edellä mainitun troikan jäsenenä kurittamassa kreikkalaisia. EU:n troikka laati eurokriisin vuosina niin sanottuja "pelastuspaketteja" vararikoon joutuneille EU-maille. Näiden rahoituspakettien laadinnassa EU konsultoi yksityisiä, maailman suurimpia sijoitusyhtiöitä, joiden joukossa olivat muun muassa amerikkalaiset Pimco ja BlackRock. Euroopan unionin todellinen päätöksenteko tapahtuu, kun rahasta on kysymys, amerikkalaisten biljoonia dollareita hallinnoivien sijoitusyhtiöiden konttoreissa. Kyse on globaaliin finanssikapitalismin kuuluvasta hallinnan mekanismista, eräänlaisesta teknostruktuurista, jonka rakenteellinen osa Euroopan unioni on. Mihin José Manuel Barroso siirtyi EU-komission puheenjohtajan pallilta? Goldman Sachsin neuvonantajaksi.

Suomalainen veronmaksaja rahoittaa EU:n välityksellä Italian mafiaa

Tällä hetkellä näyttää siltä, että hallitus on eduskunnan enemmistön tuella viemässä Suomen yhä tiiviimmin Euroopan liittovaltioon hyväksymällä Suomen osallistumisen elpymisrahastoon. Suomen hallituksen perustelut elpymisrahaston puolesta ovat olleet kauttaaltaan valheellisia. Keskeisimpiin elpymisrahastoa koskeviin kriittisiin kysymyksiin ei ole joko haluttu tai uskallettu vastata. Kyseessä on todellinen koronahuijaus, sillä elpymisrahastolla ei ole mitään tekemistä koronapandemian kanssa.

Miten EU kykenee, vai pitäisikö kysyä suoraan, että haluaako se edes valvoa, että rahat käytettäisiin aiottuihin kohteisiin? Tarjoaako EU:n lahjarahaha itseasiassa yrityksille mahdollisuuden lisäosingon jakoon? Jopa Ylen ykkösäämussa taannoin haastateltu Anton Monti pääsi sanomaan ilmeisesti vahingossa, että maailmanlaajuisesti toimiva, Calabrian maakunnasta lähtöisin oleva Ndrangheta rikollisjärjestö, joka hallitsee suurinta osaa Euroopan kokaiinikaupasta, on tunkeutunut niin laajasti Italian talouselämään, että se pääsee helposti käsiksi myös EU:lta tuleviin

Jatkuu sivulla 9

EU:n tavaramerkki on yksityistäminen ja EU on uusliberalistisen politiikan synonyymi. Uusliberalismi ja EU tulee kaataa yhdessä ja nyky-muotoisen kapitalismin instrumenttina toimiva EU lakkaa olemasta.

Kansan ääni toivottaa Suomen työkansalle hyvää Vapunpäivää v. 2021

Irti EU:n uusliberalismista, Nato-militarismista ja..

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue ry
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
Tampereen SKP:n Kaukajärven osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys ry

SFT:n hallitus

Timo Kangasmaa
Kalevi Hölttä
Anneli Pennanen
Ville Rahikainen
Matti Orava
Timo Nieminen

Helsinki

Ingrid Hämäläinen
Marjaliisa Siira
Elina Tala
Sirpa Mittilä
Sinipaita
Punapaita
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Hipsu
Hannele Salava
Pekka Tiainen
Kaarina Heikkinen
Kai Kontturi
Raika Kontturi
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismin
Nelly & Mishka
Elina Kämppe
Palstapuutarhuri
Leena Hietanen
Janne Rahikainen
Pertti Leino
Casimir Spring

Espoo

Tommi Lievemaa
Espoon Leipäpappi

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Juha Kärki
Lauri Paronen
Kata Nurmi
Juha Kovanen

Tuusula

Markku Nieminen

Karkkila

Timo Nieminen

Riihimäki

Esko Koivisto

Porvoo

Pirkko Nokkala
Tuukka Wahrman
Aune Manelius
Matti Wahrman

Kalevi Wahrman
Punainen Duunari
Tommi Wahrman
Kaija Siippainen
Hannu Hämäläinen
Vera Wahrman
Saga Wahrman
Eva Wahrman
Hannu Henttonen
Raimo Järvelä
Frank Larsson
Hanna Sormunen
Tapio Kulmala
Pauli Pilvi
Pirkko Eeroila-Pilvi

Karhula

Pekka Kokkinen

Hämeenlinna

Pasi Ranki
Kalevi Hämäläinen

Loimaa

Juha Kieksi

Mellilä

Markku Hongisto

Uusikaupunki

Esko Rintala
Heikki Ervasti

Turku

Anne Luukkonen
Helena Tuomaala
Markus Uutela

Pori

Terttu Mylly
Pasi Mylly

Ikaalinen

Pentti Mansikkamäki

Tampere

Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Reine Lindeman
Jari Heinonen
Risto Koivula
Taavi Lintunen
Kauko Kyllönen
Irmeli Saarijärvi
Eino Saarijärvi
Henry Lindeman perh.
Jenna Kaikkonen perh.
Kaarina Vuori
Jussi Leppäkoski
Pentti Möttönen

Nokia

Vuokko Servo

Lempäälä

Markku Huhtala
Harry Rajala

Kihniö

Hannu Tiainen

Virrat

Mirjam Virkki

Hämeenkyrö

Jorma Kangasniemi
Kalevi Nurmi
Timo Kangasniemi
Airi Kangasniemi

Seinäjoki/Peräseinäjoki

Jartsev
Wanha seppä

Ilmajoki

Keijo Uusiprosi

Orimattila

Pentti Kataja
Sirpa Kataja

Jämsä/Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Matti Peltonen
Raili Peltonen
Veikko Flyktman
Tapio Hakanen
Martti Saarinen
Teuvo Vuorenpää

Varkaus

Pertti Pitkänen

Pieksämäki

Cilla Maria

Lieksa

Hannu Ikonen

Sonkajärvi

Asko Julkunen
Martti Korhonen
Veikko Heikkinen
Raili Ovaskainen
Yrjö Huttunen
Erkki Kauppinen
Pertti Kouvalainen

Lapinlahti

Viljo Heikkinen
Meeri Luhtala
Pasi Tervo

Joensuu

Ari Sulopuisto

Kuopio

Juhani Tanski

Oulu

Paavo Junttila

Rovaniemi

Unto Nikula

Andalusia

Heikki Leinonen

Yleisradion Venäjä-tiedotus on USA:n politiikan mukaista. Hallituksen on muutettava se Suomen etujen mukaiseksi tiedottamiseksi.
Juha Kovanen
Vantaa

Työkansan yhtenäisyys perustuu tieteelliseen maailmankatsomukseen. Löytyykö laukustanne työläisen käsikirja: "Dialektisen materialismin perusteet". Ilman työkansan maailmankatsomuksen perusteita emme selviä.
Heikki Männikkö
Helsinki

Toverit, huomen on meidän, kapitalismi sortuu.
Kari Ahonen
Varkaus

Korona-aika paljastaa. Ihmiskunta selviää yhteisen yhteiskuntajärjestelmän, suunnittelun avulla. Suunta kehitettävä sosialismiin ja kommunismiin.
Wanha Seppä,
Peräseinäjoki

Kansan ääni ja Kansan äänen järjestöt kiittävät tovereita työväenluokan hyväksi tekemästä työstä. Jaksakaamme eteenpäin työväenluokan voittoon saakka!

EU:n vaihtoehtoina hajoaminen tai liittovaltio...

Jatkoa sivulta 8

avustusrahoihin. Näin toteutuu sekin Euroopan unionin ihmeellinen ominaisuus, että suomalaisen veronmaksajan veroeuroilla rahoitetaan Italian mafian toimintaa. Tämä ei todellakaan ole salaliittoteoria.

Suomen suunta on lyöty lukkoon

Euroopan unioni on vakavassa kriisissä. Vaihtoehtoina ovat joko hajoaminen tai unionin tiivistäminen kohti Euroopan liittovaltiota. Euroopan unionia ei ole tähän mennessä voinut, eikä voi jatkossakaan muuttaa sisältä käsin. Tämä ymmärretään tänään onneksi yhä laajemmin eurooppalaisten kansalaisten keskuudessa. Ongelmana on sen sijaan ollut eu-kriittisinä esiintynei-

den populistien selkärangattomuus niin vasemmalla kuin oikealla.

Suomen ainoa järkevä vaihtoehto on eroaminen Euroopan unionista. Nyt esillä oleva EU:n elpymisrahasto avaa suoran tien kohti liittovaltiota. Elpymisrahasto rikkoo EU:n perussopimuksia ja sen vuoksi vähin, mitä Marinin hallituksen tulisi tehdä, olisi järjestää kansanäänestys asiasta. Tämä tarjoaisi mahdollisuuden laajempaankin yhteiskunnalliseen keskusteluun EU:sta ja saattaisi avata Suomelle kivottomimman tien lähteä EU:sta. On kuitenkin epätodennäköistä, että näin tulee käymään, koska EU:n merkitys euro-atlantistiselle eliitillemme on aina ollut talouden lisäksi, tai ensisijaisesti "turvallisuuspoliittinen". Onkin todennäköistä,

että kaiken koronapuheen vähitellen menettäessä uskottavuutensa, EU:n elpymisrahaston perusteluna Mediapooli nostaa näkyvästi esiin Venäjän ja Kiinan uhan. Näyttääkin siltä, että jos nykyinen hallitus pysyy kasassa, se vie "oppositiipuolue" Kokoomuksen tukema-na Suomen liittovaltion tielle. Todetaan, että Suomen suunta on lyöty lukkoon ja pulinat pois. Käy kuten aiemminkin historiassamme on käynyt ja huonosti on käynyt. Tämän vuoksi voi olla, että pääsemme EU:sta eroon vasta suurempien Eurooppaa kohtaavien geopolitiittisten muutosten jälkeen, jolloin myös nykymuotoinen anglo-amerikkalaisen kapitalismin instrumenttina toimiva EU toivottavasti lakkaa olemasta.

PK. Hämäläinen
Hämeenlinna

HÄVITTÄJILLÄ EI TORJUTA TODELLISIA TURVALLISUUSUHKIA

Jatkoa sivulta 5

Heikki Tervahatun tuolloin ottaman esimerkin mukaan Afganistanin sodassa yhden pommituslennon aikana B-52 pommituslaivue kulutti 1 829 500 litraa polttoainetta. Tervahattu vertasi kansanomaisesti, että tavallinen suomalainen saa ajaa kuusi litraa sadalla kilometrillä kuluttamalla henkilöautolla kolme tuntia joka päivä 300 vuoden ajan, että polttoaineenkulutus on yhtä suuri kuin yhdysvaltalaisen pommikone-laivueen yhden yön aikana kuluttama polttoaine Afganistanin sodassa.

Tutkimuksen mukaan 76 prosenttia olisi valmis lykkäämään hankintaa, jotta verovaroja säästyisi tärke-

ämpiin kohteisiin. Hävittäjä-hankinta lisää entisestään Suomen kytköstä Yhdysvaltain ulkopoliittisiin etuihin ja todellisuudessa heikentää meidän omaa turvallisuuttamme. Hävittäjät ovat hyökäysaseita, jotka se haluaa Suomen hankkivan osana Venäjää vastaan kokoamaansa rintamaa. Suomen ei tule olla tässä mukana.

HX-hankkeesta järjestettävä neuvoo-antava kansanäänestys

Hävittäjä-hankkeesta halutaan uudella kansalaisaloitteella järjestää neuvoo-antava kansanäänestys. Aloitteessa ehdotetaan ryhtymään lainvalmisteluun, jossa HX-hävittäjien hankinta -tilausvaltuus (HX 2021) muutetaan ehdolliseksi siten, että halli-

tus velvoitetaan järjestämään perustuslain 53§ mukainen kansanäänestys ennen Monitoimihävittäjien hankinta -tilausvaltuuden (HX 2021) käyttämistä tai täytäntöönpanoa.

Neuvoo-antavassa kansanäänestyksessä säädetään äänestettäväksi monitoimihävittäjien hankinta -tilausvaltuuden (9,4mrd €) käyttämisen puolesta ja vastaan. Hallitus tiedottaa neuvoo-antavan kansanäänestyksen tuloksesta ennen monitoimihävittäjien hankinta -tilausvaltuuden käyttämistä, soveltamista, täytäntöönpanoa tai mitään niihin verrattavaa toimea.

Aloitteen voi allekirjoittaa: <https://www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/7833>

Asko Julkunen

..kuntapalvelujen puolesta, yksityistämiselle ja sote-kaappaukselle SEIS!

Kuntavaalit 2021: Kansanrintaman yhteiskuntaohjelma

Hyvinvointivaltion puolesta politiikan suunta käännettävä

Euroopan Unioni on ”kovan ja puhtaan” markkinatalouden toteuttamisen väline – uusliberalistisen politiikan synonyymi. Sen toteuttajaksi ovat alistuneet kaikki eduskuntapuolueet, myös ”perinteiset työväenpuolueet”. Pettämällä kannattajiensa edut ne hyväksyvät ilman vaihtoehtoa toimintansa lähtökohdaksi EU-raamit ja näin lunastavat eliitiltä paikkansa ”yhteiskunnallisina toimijoina”. Nykykomennossa ihmisten perusturvan ja hyvinvoinnin leikkaamisesta on tullut pääomapiireille kilpailukykyä lisäävä tekijä. Tämä on tänään valtiovallan keskeisin tehtävä. Siksi vaadimme ja ajamme politiikan muutosta.

Elintarviketuotannon omavaraisuus ja paikallinen tuotanto on turvattava.

Maataloustuotteiden omavaraisuus on itsenäisen kansakunnan keskeinen ominaispiirre. EU:ssa Suomesta ollaan tekemässä puuraaka-aineen tuotantoaluetta. Maataloustuotantoa keskitetään ”suotuisimmille alueille” Keski- ja Etelä-Eurooppaan. Tämä merkitsee oman tuotantomme korvaamista suurten maatalousjättien (Saksa, Ranska, USA, Monsanto) ylivallalla ja tuonnilla. Elintarviketuotannon kansallisen omavaraisuuden säilyttämiseen näyttää EU:n puitteissa olevan hyvin vaikea vaikuttaa. EU säätelee maataloustukia. Viennistä ja tuonnista päättää kansainvälinen suuropääoma. Maataloustuotannon hii-puminen ja omavaraisuuden häviäminen tarkoittaa sitä, että Suomen on yhä vaikeampaa kivuta takaisin itsenäisten kansakuntien joukkoon. Meidän tulee vahvistaa omaa maatalouspolitiikkaamme ja tehdä päätös maataloustuotannon omavaraisuudesta siksi, että maailmassa elintarvikkeet eivät riitä, jos tuotantoa rakennetaan vain kannattavimmilla alueilla. Koko maa on pidettävä asuttuna ja hyvät elämisen olosuhteet ja korkea työllisyys turvattava kaikissa osissa maata. Tämän johdosta myös kansallinen maatalouden tuki on säilytettävä.

EU:n kilpailudirektiivi tulee purkaa

Kuntatalouden ja elinympäristöme kannalta olisi välttämätöntä, että kuntien ja muiden julkisyhteisöjen kaikissa hankinnoissa suosittaisiin painotetusti paikallisia toimijoita. Suomen jäsenyys EU:ssa kuitenkin estää kuntalaisten kannalta järkevien ja ekologisesti viisaiden hankintojen tekemisen. EU-lainsäädäntö ja uusliberaalia politiikkaa ajavat kotimaiset kuntapäättäjät ovat ajaneet kotimaisen lähituotannon ja -palvelut ahtaalle. Lähituotanto ja lähipalvelut on kaikissa kuntien hankinnoissa asetettava mahdollisuuksien mukaan etusijalle suhteessa kuntalaisten kannalta vahingolliseen kapitalistisen kilpailulainsäädännön vaatimaan kilpailutukseen.

Kuntapalvelut on tuotettava julkisina palveluina

Hyvinvointivaltion ytimeen kuuluvia hyvin toimivia julkisia palveluja ei tule ulkoistaa eikä yksityistää. Muutaman viime vuosikymmenen aikana on porvarillisten kuntapäätäjien toimesta yhä enemmän kun-

Kansanrintama osallistuu vuoden 2021 kuntavaaliin, että äänestäjillä on mahdollisuus vaatia kansan etujen mukaista talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa. Tähän rakennustyöhön osallistuvia ehdokkaita on eri puolue- ja yhteislistoilla. Haluamme esittää tuhoisalle uusliberalistiselle suuntaukselle vaihtoehdon, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi sekä kansojen välinen tasa-arvoon perustuva yhteistyö ovat tärkeämpiä arvoja kuin liikevoitot ja pörssikurssit. Monet väittävät, että kuntavaalissa olisivat kärjessä aivan eri asiat kuin valtiollisissa vaaleissa. Tämä on äänestäjien sumutusta. Lähiajan valtiollisella tasolla tehtävillä ratkaisuilla on historiallinen merkitys kansan elämään. Pian ratkaistaan säilyykö meillä vuosisatojen aikainen kunnallinen itsemääräämisoikeus, säilyykö asukkailla päätösvalta alueensa terveydenhuoltoa ja kaikkia palveluita koskevissa asioissa. Niiden perusteella ratkaistaan, mitä me yleensä enää voimme asuinalueillamme ja kunnissa päättää. On taisteltava sen puolesta, että ratkaisulta ei siirry kauas kuntalaisista suurille markkinamekanismeille ja ylikansallisille sijoittajille.

nallisia palveluita kilpailutettu, ulkoistettu ja pahimmassa tapauksessa yksityistetty. Tämä on johtamassa palveluverkon rapistumiseen ja on merkittävänä osasyynä esimerkiksi maattamme ravistelevissa vanhusten hoivaskandaaleissa. Suomalainen hyvinvointivaltio on joutunut hoiva- ja terveysalan suuryhtiöiden riistämäksi.

Erityisesti kaikki sosiaali- ja terveydenhoidon palvelut ja ikäihmisten palvelut tulee toteuttaa kuntien omana tuotantona. Kilpailutus ja erityisesti yksityistäminen johtaa siihen, että palvelut suoritetaan entistä vähemmällä työvoimalla ja huonommin. Terveystä tulee yhä selkeämmin kauppatavaraa. Kuntien verorahoilla hankkimista yksityisistä palveluista katoaa rahaa kotimaisen verotuksen ulottumattomiin ulkomailla oleville omistajatahoille. Tavallisella kuntalaisella ei ole mitään vaikutusmahdollisuuksia yksityisesti tuotettujen palveluiden sisältöön tai laatuun, mikä on jo sinänsä ristiriidassa Kuntalain kanssa, jonka mukaan tarkoituksena on luoda edellytykset kunnan asukkaiden itsehallinnon sekä osallistumisen ja vaikuttamismahdollisuuksien toteutumiseksi kunnan toiminnassa.

”Sote-uudistus” peruutettava. Sote-palvelut julkisten yhteisöjen vastuulle

Sanna Marinin hallituksen valmistelma sote- ja kuntauudistusesitys 21 sote-alueen (maakunnan) sekä HUS-alueen muodostamiseksi, joka mitätöisi kuntien vuosisataisen perinteen itsehallinnollisina alueina, tulee peruuttaa. Sote-suunnitelmalla tavoitellaan ainoastaan terveyspalvelujen yksityistämistä ja terveydenhoitoon suunnattujen varojen ohjaamista alan yksityisten kapitalistien liikevoiton kasvattamiseen. Kuntalaiset menettävät mahdollisuuden valvoa terveydenhoidon laatua ja hinnoittelua. Kansanrintamavoimat vaativat, että kaikki jo yksityistetyt palvelut on otettava takaisin yhteiskunnan haltuun ja korvauksetta.

Julkisen sektorin yksityistäminen pysäytettävä. Terveydenhuoltoa kehitettävä yhteiskunnan toimintona

Vuonna 1972 tuli voimaan kansanterveyslaki. Sen säätäminen oli sodanjälkeisen ajan ehkä merkittävin terveydenhuollon uudistus. Kunnanlääkärijärjestelmä purettiin ja jokainen kunta velvoitettiin huolehtimaan perusterveydenhuollosta perustamalla terveyskeskus yksin tai yhdessä naapurikuntien kanssa. Kymmenessä vuodessa toteutettiin uudenaikainen järjestelmä, johon tehtiin suuri kansantaloudellinen panostus. Terveyskeskuksissa yhdistettiin saman katon alle monet ter-

veyspalvelut. Sinne tulivat yleislääkäritoiminta, neuvolatoiminta, koululääkäritoiminta, hammashoito ja vanhustenhoiva sekä pitkäaikaishoiva. Peruslääketohtana oli saatavuus, maksuttomuus ja ensiluokkaiset terveyspalvelut. Valitettavasti lakia on jatkuvasti vesitetty. SOTE:n kehittämisessä tulee palata kansanterveyslain peruslääketohtiin ja samalla kehittää erikoissairaanhoidon ja perusterveyshoidon välille joustava ja katkeamaton hoitoketju.

Kansanrintamajärjestöt esittävät, että maassamme tulee rakentaa hyvin varustettu kunnallinen terveyskeskus keskimäärin jokaista 10 000 asukasta kohti. Terveystä tulee säilyttää julkisena palveluna, jolloin demokraattinen valvonta takaa sen laadun.

Asumiskustannukset alas

Asumiskustannukset ovat – laajamittaisen kaupungistumisen vuoksi – kasvupaikkakunnilla karanneet pieni- ja keskituloisen palkansaajan maksukyvyyn ulottumattomiin. Asumisen hinta on viimeisten vuosikymmenten ajan noussut vuokra-asuntotuotannon muututtua yhä enemmän kovan rahan liiketoiminnaksi. Sotien jälkeen valtion tukema asuntotuotanto, aravajärjestelmä, oli oleellinen osa suomalaista asutuspolitiikkaa. Valtio ei enää lainoita omistusasumista. Asuntomarkkinat on pyhitetty kovan rahan pankkilainoitukselle.

Nykyään valtion asuntorahaston kautta rahoitetaan vain vuokra-asuntotuotantoa. Tämän tuetun asuntokannan vuokrien taso asetetaan asuntoministeriön ohjeituksen mukaan kunkin paikkakunnan yleistä vuokratasoa vastaavaksi. Tämä pitää etenkin ruuhka-Suomen asumiskustannuksia sietämättömän korkeina. Tämä hintatasojen kytkös on purettava, ja muuttovoittopaikkakuntien on aloitettava oma, Ara-rahoitteinen vuokra-asuntotuotanto.

Kohtuullisen voimakaskaan vuokra-asuntojen uudistutuotanto – etenkin kasvukeskuksissa – ei ole vaikuttanut asumiskustannuksia alentavasti. Tämä johtuu kansainvälisten sijoittajien tulosta Suomen vuokra-asuntomarkkinoille, koska merkittävä osa vuokra-asuntojen uudistutuotannosta päättyy nykyään suoraan ulkomaisille sijoitusrahastoille.

Kasvukeskuksiin työn perässä muuttavien, usein matalapalkkaisten työntekijöiden tulotaso ei yllä kattamaan kohtuuttoman korkeita asumisen kustannuksia. Alipalkattujen työntekijöiden matalaa tulotaso korvataan verovaroista maksettavalla asumistuella. Asumisen tuki julkisista varoista on muodostunut hyvin useille vakiintuneeksi ja välttämättömäksi osaksi kuukausittaista

Kuva: Heikki Männikkö

Kansan ääni pitää sotien kaatamista kuntapolitiikan ykkösasiana. Tulee säilyttää kunnallinen itsehallinto ja estää päätösvallan siirtyminen maakunnille ja kunnallisten toimintojen yksityistäminen. On estettävä terveydenhoitoon ja sosiaaliturvaan tarkoitettujen varojen ohjautuminen markkinavoimien taskuihin. Sote kaatoi Sipilän hallituksen, mutta työ julkisen terveydenhuollon, kunnallisen itsehallinnon puolesta jatkuu. Monet suuret kuntalaisille tärkeät asiat odottavat ratkaisua.

tuloa. V. 2019 Kela maksoi ylihinnoitellun asuntokannan asukkailla asumistukina noin 2300 miljoonaa euroa. Tämän voidaan katsoa olevan suoraa tukea sekä alhaista palkkatasoa ylläpitäville työnantajille, että kansainvälisille sijoittajille.

Palkankorotuksilla turvattava reaaliansiot. Päämääräksi täystyöllisyys

Hyvinvointi luodaan työllä. Siksi korkea työllisyys ja alhainen työttömyys ovat keskeinen perusta hyvinvoinnille. Kunnallisten sosiaali- ja terveyspalveluiden turvaaminen on keskeinen osa korkeaa työllisyyttä samalla, kun korkea työllisyys koko yhteiskunnassa turvaa rahoituspohjan kunnallisille palveluille kuten myös muulle sosiaaliturvalle.

Säädettäessä Suomeen minimipalkkalakia tulee varmistaa, että se ei korvaa työehtosopimuksiin perustuvaa yleissitovuutta, joka on alakohtainen vähimmäispalkka. Euroopan ammatillinen yhteistyöjärjestö katsoo, että minimipalkka tulee olla 60% mediaanipalkasta. Suomessa mediaanipalkka oli vuonna 2020, 3140€/kk, joka tarkoittaisi 1884 euron minimipalkkaa. Samalla tulee säätää, että työehtosopimuksilla tai työsopimuksella ei tätä alemmasta palkasta saa sopia.

Työsuhteen tulkintaetuoi-keus on siirrettävä työntekijälle

Nykyisellään Työnantajalla on oikeus tulkita mitä tahansa työsuhteen normilähdettä, kuten lain, työehto- ja työsopimuksen sisältöä. Työntekijällä on velvollisuus noudattaa työnantajan tulkintaa, kunnes asia on ratkaistu viime kädessä tuomioistuimessa. Jos työntekijä ei ryhdy selvittämään asian oikeaa tulkintaa, voi työnantajan väliaikainen tulkinta jäädä pysyväksi. Työnjohto-oikeudesta johdettua tulkintaa tulee muuttaa niin, että työntekijän erimielistä tulkintaa tulee toteuttaa ensisijaisesti, johon työnantaja voi hakea muutosta.

Maankäyttö ja asuminen

Kuntien määrän pienentyessä alueellinen itsehallinto supistuu. Yhä pienempi joukko ihmisiä Suomen kunnanvaltuustoissa päättää kuntansa maan- ja luonnonvarojen käytöstä. Maankäytön suunnittelussa on ensisijaisesti huomioitava ympäristökysymykset ja alueiden viihtyisyys. Kuntalaiset tarvitsevat virkistysalueita, puistoja ja rantoja se-

kä erilaisia harrastusmahdollisuuksia. Näistä asioista kunnissa käydään päättäjien ja asukkaiden välillä kärkestä kamppailua.

On pidettävä huolta aluepolitiikasta ja koko maan tasa-arvoisesta kohtelusta

Väen pakkautuminen muutamaa kasvukeskukseen merkitsee vain sitä, että nykypolitiikassa aluepolitiikka on epäonnistunut. Se merkitsee maaseudun autioitumista. Lainsäädännöllisesti on turvattava, että koko maan alueella on kaikissa kunnissa mahdollisuus asua. Siksi on tuettava syrjäseutujen tuotantoa, säilytettävä maataloustuki ja pidettävä sähkö- ja tieverkko yhteiskunnallisessa omistuksessa.

Ilmastonmuutoksen torjuminen suurimpia haasteitamme

Ihmiskunnan kehitys ja oleminen rakentuvat meitä ympäröivän biosfääriin ja ekosysteemin varaan. Tämä puolestaan luo vankan perustan sille, että tehtävämme on turvata ympäröivän luonnon ja kaikkien eläinlajien säilyminen puhtaana ja toimivana kauas tulevaisuuteen.

Suurimpia yhteiskunnallisia haasteitamme on ilmastonmuutoksen torjuminen. Ilmaston lämpenemisen synny ovat ilmakehässä lisääntyvä hiilidioksidi ja muut kasvihuonekaasut, joita sinne tuottavat kivihiilen ja öljyn polttaminen sekä metsien hävittäminen. Kansanrintaman järjestöt katsovat, että kasvihuonekaasujen määrä ilmakehässä voidaan jo nyt kääntää laskuun, mutta se vaatii uusliberalismin vaikeaa yhteiskuntasuunnittelua.

Ympäristökatastrofin torjumiseksi kasvihuonekaasujen päästöjä tulee vuoden 1990 tasosta vuoteen 2050 mennessä alentaa 95 %. Suomen tulee olla hiilidioksidipäästöjen suhteen täysin hiilineutraali vuoteen 2035 mennessä. Tämä tulee merkitsemään tutkimuksen, innovaatiokehittelyn ja ympäristöteknologian kilpailukyvyyn osalta hyppäyksellistä edistystä. Kaivostoiminta on siirrettävä kotimaiseen omistukseen ja annettava toimiluvat vain saasteettomalle kaivannaisteollisuudelle. Ympäristövalvonta tulee tehdä toimivaksi eikä sitä tule alistaa millegään elinkeino- eikä liikennetoiminnoille. Ympäristöministeriötä ei tule yhdistää maa- ja metsätalousministeriöön.

Vaadimme valtiollista energiayhtiötä ja -kansanpankkia. Julkiset sote- palvelut turvattava

Helsinki

Matti Laitinen
Kirjailija

Asukkaiden Helsinki

Kuopio

Paavo Svern
Televerkkosaantaja

SKP listat

Tampere

Juhani Brander
Ammattiaineiden opett.
Kirjailija
Valhtoeho Tampere

Helsinki

Heikki Männikkö
Laborantti,
Toimittaja
Asukkaiden Helsinki

Kuopio

Juhani Tanski
ATK-suunnittelija

SKP listat

Tampere

Jari Heinonen
Sosiaalityön professori
Varavaltuutettu
Valhtoeho Tampere

Helsinki

Ville Rahikainen
Leipomotyöläinen
Luottamusmies
Asukkaiden Helsinki

Lapinjärvi

Jukka Ahokas
Piirisihteeri
Lähihoitaja
SKP listat

Tampere

Leena Huhtala
Eläkeläinen

Valhtoeho Tampere

Ilmajoki

Keijo Uusiprosi
Merkonomi

Vasemmistolitto

Orimattila

Pentti Kataja
Betonimies

SKP listat

Tampere

Hannu Huhtala
Varastomies
Eläkeläinen
Valhtoeho Tampere

Jyväskylä

Miguel López (Sit.)
Yliopistonopettaja
Viestintätieteiden maist.
SKP listat

Oulu

Matti Aalto
Muurari

SKP listat

Tampere

Reine Lindeman
Perushoitaja
Sosiaaliohjaaja
Valhtoeho Tampere

Järvenpää

Arto Viitaniemi
Sorvaaja
Eläkeläinen
SKP listat

Oulu

Jyrki Hyvölä
Sähköasentaja

SKP listat

Tampere

Arto Lohi
Levyseppä

Valhtoeho Tampere

Kihniö

Hannu Tiainen
Kunnanvaltuutettu

Kyykystä Ylös lista

Porvoo

Kalevi Wahrman
Teleasentaja
Valhtoeho
uusiliberalismille

Tampere

Jenni Stenberg
Eläintenhoitaja

Valhtoeho Tampere

Kuntavaalit 2021: Kansanrintaman yhteiskunta ohjelma...

Jatkoa sivulta 10

Jätehuolto ja kierrätys suunniteltava tuotantoketjun alkupäässä

Jätteen määrän vähentäminen on jätehuollon keskeisin päämäärä. Lähtökohtana tulee olla, että teollisuus itse pyrkii tuottamaan jo tuotantoketjun alkupäässä mahdollisimman vähän luonnossa hajoamatonta pakkaus- ym. ympäristöjätettä. Kierrätyksellä säästetään rajallisia raaka-aineita ja vähennetään luonnon jätekuormitusta.

Turpeesta ja ydinvoimasta on luovuttava ja suunta otettava kohti uusiutuvia energiamuotoja.

Keskeinen keino fossiilisista polttoaineista aiheutuvien haittojen vähentämiseksi on uusiutuvan energian käyttö. Se on taloudellisesti edullista ja ympäristön kannalta oikea vaihtoehto. Bioenergian käyttö perustuu aluetalouteen, mikäli tarvittava biomass hankitaan lähialueilta. Turpeen noston ja polton kielteiset ympäristövaikutukset tekevät siitä tuhoisimman energialähteen. Voimaloiden turvekattiloissa voidaan turpeen sijaan polttaa uusiu-

tuva puuta ja muita biopolttoaineita. Maalämpö on edullista energiaa. Riskialttiille ydinvoimalle ei tule myöntää uusia periaate- eikä rakennuslupia, koska se on muuttunut tappiolliseksi. Suomi on energiavaroiltaan rikas maa ja luopumalla ydinvoimasta ja kivihiilen tuonnista Suomi saavuttaa varsin nopeasti energiantuotannon omavaraisuuden. Vetytalouden käynnistäminen ja kehittäminen on välttämätöntä ja se ratkaisee myös säästövoiman saatavuuden

On perustettava kansallinen sähköyhtiö ja toteutettava kuluttajille samansuuruiset sähkötariffit

Ilman voitontavoittelua tuotetun kohtuuhintaisen energian tulee olla tasapuolisesti saatavissa ympäri maata. Energiayhtiöiden tulee olla yhteiskunnallisessa omistuksessa.

Energian tuotannon ja jakelun yksityistäminen on johtanut tilanteisiin, joissa harvaan asutuilla alueilla sähkön siirtohinnat ovat yleisesti suurempia kuin itse sähkön hinta. Tämä johtaa alueelliseen eriarvoisuuteen. Energian- ja sähkön siirtoyhtiöt hamuavat kansalaisten

perusoikeuksien ja turvallisuuden kustannuksella suurvoittoja. Tämä tapahtuu maamme huoltovarmuuden – mihin kategoriaan kohtuuhintaisen sähkön saaminen myös kuuluu – kustannuksella. Siksi maassamme koko energia-ala ja siihen kuuluva infrastruktuuri on saatettava julkiseen valvontaan ja perustettava yksi kansallinen valtion omistama energiayhtiö, joka hoitaa sähkön siirron, -tuotannon ja -myynnin.

Laajakaista on kansalaisen perusoikeus

Yhteiskunnan monet palvelut ja toiminnot on siirretty kokonaan verkkoon. Selviytyäkseen yhteiskunnassa kansalainen tarvitsee enenevässä määrin tietokonetta ja verkkoyhteyttä. Maksuton laajakaistayhteys kuuluu ihmisen perusoikeuksiin. Tietoliikenneyhteys jokaisen kansalaisen oikeutena tulee varmistaa luomalla sitä varten yhteiskunnan omistama tietoliikenneverkko. Jokaiselle kansalaiselle on turvattava oikeus maksuttomaan tietotekniikan koulutukseen ja tukeen.

Vahva tunnustautuminen

Palveluiden siirtyminen nettiin on tosiasia, joka tulee lisääntymään. Myös manuaalisessa asiointissa tar-

vitaan vahvaa henkilödokumenttia. Kaikkien palveluiden (pankipalvelut, Kela, työttömyysturva, terveys-tiedot ym.) käyttö on mahdollista vain vahvan henkilö- tunnustautumis-järjestelmän ja -asiakirjan kanssa. Valtiovallan tulee korvauksetta taata ja hallita järjestelmää, jolla jokaiselle kansalaiselle järjestetään asiakirja sekä sähköisessä että manuaalisessa muodossa, jolla saa oikeuden käyttää ja hallita kaikkia itselleen tarvittavia palveluita. Asiakirja tulisi toimia myös matkustusasiakirjana, joka korvaa nykyisen passin.

Riskitön talletus kansalaisten perusoikeus

Tänään politiikkaa mukautetaan kaikkien sopivaksi osalta kapitalistiselle riskinotolle. Keinottelun ja riskinoton piiriin saatetaan myös pienet eläke- ja ansiotulot. Tavallisella ihmisellä ei ole keinoa säilyttää turvallisesti ja riskittömästi pieniä eläke- ja palkkatulojaan sekä säästöjään. Tämän tulee sisältyä ihmisen perusoikeuksiin. Siksi vaadimme, että maahamme tulee perustaa yksi valtion omistama kansallinen säästöpankki, jossa palkansaajat ja eläkeläiset voivat riskittömästi säilyttää palkka ja eläketulojaan se-

kä säästöjään. Samoin tulee siirtää kansaneläkelaitoksen piiriin kaikki työeläkkeet, jossa työeläkkeiden maksuun kerätyt varat talletetaan riskittömästi.

Tarvitaan uusia ratkaisuja – kansanrintama uuden maailman puolesta

Maksimivoittoa tavoitteleva uusliberalistinen harvainvalta on tuottanut ympäristöongelmien ja hyvinvoinnin alasajon lisäksi ennennäkemättömän yhteiskunta- ja talouskriisin, jolle ei näy loppua. Tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn ja sen tekijät suurten pääomien etujen edelle.

Pääomien rajaton toiminta tulee leikin saattaa yhteiskunnallisen kontrollin piiriin. Uusliberalistinen yhteiskuntapolitiikka on hylättävä. Kansanrintamajärjestöt haluavat rakentaa laajan kansalaisten ja järjestöjen yhteisen rintaman poliittisen vaihtoehdon luomiseksi nykyvaltion. Ainoastaan tällä tavalla voidaan luoda perusta suurten edessä olevien ongelmien ratkaisulle.

Kansan äänen järjestöjen kuntatyöryhmä

Korean työväenpuoleen 8. edustajakokous suuntaa sosialistiseen palvelutuotantoon

Pidempi ja suurempi edustajakokous

Korean työväenpuoleen 8. edustajakokous pidettiin tammikuussa Pjongjangissa. Edustajakokoukset ovat merkittäviä tapahtumia, sillä niissä analysoidaan menneisyyden työtä ja asetetaan strategisia tavoitteita lähi- ja keskipitkälle aikavälille. Edelliseen kokoukseen verrattuna tämän vuotinen kokous kesti kolme päivää pidempään ja siihen osallistui aikaisempaa enemmän puoluekokousedustajia. Edustajia oli 5000 ja tarkkailijoita 2000. Kim Jong Un myönsi avauspuheessaan, että viisivuotissuunnitelma oli jäänyt tavoitteista melkein jokaisella sektorilla ja olemme saaneet katkeraa oppia. Hän kuitenkin jatkoi, että puolue muutti vihollisen ankarat pakotteet kultaiseksi tilaisuudeksi lisätä omavaraisuutta. Vaikka strategia tavoitteita taloudellisen rakentamisen alalla ei saavutettu, luotiin arvokas perusta kestäväälle taloudelliselle kehitykselle omiin voimiin luottaen.

Pohjois-Koreassa on yli 25,5 miljoonaa asukasta. Puolueen ylimmän päättävän elimen edustajakokous on suuri joukkotapahtuma. Tässä 8:nnessä puoluekokouksessa kokousedustajia oli noin 5000 ja kokousseuraajia noin 2000.

Omavaraisuutta vahvistetaan

Kim Jong Unin mukaan viimeisten viiden vuoden aikana saavutettu loistavin saavutus on maan poikkeuksellisen laajentunut ja vahvistunut poliittinen ja ideologinen voima. Vaikka hän pitikin talouskehitystä tärkeimpänä tehtävänä, hän pyysi loppupuheessaan nimenomaisesti puoluetta lähestymään taloushallintoa tiukasti poliittisesta näkökulmasta eikä keskittymään pelkästään taloudellisiin näkökohtiin. Tämä merkitsee strategista päätöstä siitä, että ideologia ja politiikka on hallitseva talouteen nähden. Näin ollen kokouksessa ei tullut viitteitä siitä, että KDKT suuntautuisi Kiinan ja Vietnamin mallin mukaiseen markkinatalouspolitiikkaan – päinvastoin.

Talouspolitiikassa korostetaan hallituksen ja valtion suunnittelulautakunnan keskeistä roolia eli valtiojohtoista kehitystä sekä omavaraisuutta. Omavaraisuus on edelleen uuden viisivuotissuunnitelman peruspilari. Omavaraisuuden tulee olla valtakunnallista, suunnitelmallista ja tieteellistä.

Valtiojohtoisuuteen panostetaan enemmän

Merkillepantavaa on se, että Kim Jong Un painotti palvelujen valtiojohtoisuutta sekä tarvetta säilyttää sosialistisen palvelukulttuurin ja palauttaa valtion johto ja valvonta täällä alalla. Hän kutsuu tätä tärkeäksi tehtäväksi, joka on ratkaistava kaikin keinoin.

Etelä-Hwanghaen maakunnan osuuskuntatilat aloittivat riisintaimien istutuksen. Taimituotanto aloitettiin myös Yonbaekin ja Jaeryongin tasangoilla ja muilla maakunnan osuuskuntatilojen pelloilla.

Analyttikot ovat tulkinneet,

että tämä tarkoittaisi aikomusta vähentää yksityisen ja osittain yksityisen taloudellisen toiminnan vaikutusta ja palauttaa valtion hallitseva asema taloudessa. Nimittäin palvelusektorille on syntynyt viimeisten kahden vuosikymmenen aikana paljon yksityistä liiketoimintaa, kuten ravintoloita ja pieniä kauppia, kuljetusyhtiöitä ja muita yksityisiä palveluja.

Kim Jong Unin mukaan lopulta näistä omistajista tulee rahan isäntiä. He keräävät pääomaa laajentaakseen liiketoimintaansa ja lisätäkseen markkinaosuuksia ja saavat siten huomattavan taloudellisen voiman, joka voidaan muuttaa poliittiseksi vaikutukseksi.

Työväenpuolue haluaa hillitä tätä suuntausta kannustamalla valtiota palauttamaan hallinto palvelun ja kaupan aloille.

Panostus kotimaiseen tuotantoon

Tulevan viisivuotissuunnitelman päästrategia näyttää olevan panosten kotimainen tuotanto, toisin sanoen tuonnin korvaaminen.

Myös matkailuun panostetaan. Matkailulla on kaksi ulottuvuutta. Kotimaan matkailua lisätään, jotta kansamme voi nauttia sivistyneemmästä elämästä. Ulkomaan matkailijoihin panostetaan, sillä heidän kauttaan voidaan levittää muuttuvaa kuvaa maastamme maailmalle.

Teollisuuden osalta strategiana on keskittyminen metalli- ja kemianteollisuuteen. Nykyisessä tilanteessa, jossa KDKT on taloudellisesti eristetty, tuonnin korvaaminen on järkevää, koska näiden teollisuudenalojen tuotteet ovat avainasemassa monilla muilla aloilla mukaan lukien sotilaallinen tuotanto. KDKT on siinä onnellisessa asemassa, että sillä on eniten mineraalilivaroja, joita tarvitaan oman metalli- ja kemianteollisuuden toimintaan. Suunnitel-

mia korvata raakaöljy, jota ei toistaiseksi ole saatavana KDKT:ssä, vaihtoehtoisilla tuotantopanoksilla kuten hiili, on edistetty monien vuosien ajan.

Maataloudessa panostetaan tuotannon lisäämiseen

Maatalouden osalta Kim Jong Un korosti, että valtion hankintaorganisaation on saavutettava vuoden 2019 taso seuraavien kahden tai kolmen vuoden aikana. Tämä voidaan tulkita sekä kehotukseksi lisätä maataloustuotantoa, mutta myös pyrkiä myöskin vähentää vapaasti kaupattavan viljan osuutta markkinoilla ja palata tilanteeseen, jossa valtion jakelujärjestelmä on hallitsevassa asemassa.

Metsitys sai myös erittäin paljon huomiota edustajakokouksessa. On huomionarvoista, että muuttaman itsekriittikkohdan joukossa mainittiin poikkeamat metsityksessä. On myös huomattava, että metsätalous mainittiin ennen maataloutta, mikä osoittaa suhteellisen korkean prioriteetin.

Kohti tasapuolisempaa taloudellista kehitystä

Asuntorakentamiseen panostetaan myös. Pjongjangiin rakennetaan 50 000 ja Komdokin kaivoalueelle 25 000 uutta asuntoa. Tavoitteena on tuottaa kahdeksan miljoonaa tonnia sementtiä seuraavan viisivuotissuunnitelman aikana. Jokaiseen maakuntaan ja kaupunkiin toimitetaan 10000 tonnia sementtiä vuosittain. Kim Jong Un kannusti alueiden tasapuoliseen kehittämiseen ja kehotti kaupunkia ja maakuntaa laajentamaan paikallisten talouksien kehitysstrategiat niiden erityisolosuhteiden ja käytettävissä olevien resursien pohjalta.

Jong Un vaati myös poistamaan erot työntekijöiden ja maanviljelijöiden, teollisuuden ja maatalouden sekä kaupunkien että maaseudun välillä sekä muuttamaan maanviljelijät työväenluokan jäseniksi. Tämä tapahtuu vahvistamalla kolmea vallankumousta: ideologista, teknologista ja kulttuurista. Kuten KDKT:n olemassaolon ajan on ollut, työväenluokka on yleensä ollut edistyksellisin ja aatteellisesti yhtenäisin voima. On tärkeää koko yhteiskunnan kehitykselle, että myös maataloustyöläisten ideologinen tietoisuus on yhtä korkealla tasolla kuin työväenluokalla. Tämä on ehdoton edellytys sille, että koko kansakunta saavuttaa yhtenäisyyden.

Muista kehityshankkeista mainittakoon vaatimus ottaa käyttöön seuraavan sukupolven matkapuhelinyhteydet ja kaapelilähettykset. Kaapelilähetysten tavoitteena on tarjota parempaa viihdettä ihmisille. Tässä yhteydessä Kim Jong Un toisti aikaisemmat kehotuksensa poistaa ei-sosialistiset ja antisosialistiset käytännöt.

Panostus ydinvoimateollisuuteen

Tavoitteeksi asetettiin myös ydinvoimateollisuuden luominen. Tämä on looginen askel ottaen huomioon KDKT:n krooniset ongelmat energiantuotannossa. Maa on pakotettujen myötä joutunut keskeyttämään tärkeimpien fossiilisten polttoaineiden tuonnin ulkomailta. Sillä on omat kotimaiset uraanivarannot

ja se on edistynyt huomattavasti ydinteknologian alalla muutaman vuosikymmenen aikana.

Panostuksia opetukseen ja kulttuuriin

Kim Jong Un mainitsi raportissaan puutteet koulutuksessa, kansanterveydessä, kirjallisuudessa ja taiteessa

ja korosti tarvetta poistaa ei-sosialistiset elementit perusteellisesti. Nuorisoliittoa syytettiin tehtävien ja velvollisuuksien täyttämättä jättämisestä, ja sen nimi päätettiin muuttaa tulevassa Nuorisoliiton edustajakokouksessa.

Ennen edustajakokousta puolueen hallintoyksiköihin (puolueessa on 15 osastoa) lähetettiin tarkastusryhmät, joiden oli tarkoitus etsiä laiminlyötyjä tehtäviä, vääriä ja formalistisia tapoja sekä tarkastaa taloudenhoitoa. Ilmeisesti puutteita löydettiin edellistä kertaa vähemmän, sillä Kim Jong Un puhui asiasta lievemmin kuin viisi vuotta sitten. Kim Jong Un kuitenkin korosti edelleen työtä vallan väärinkäytön, byrokraattisten käytäntöjen, sääntöjenvastaisuuksien ja korruption kitkemiseksi.

Puolueen johtamiseen liittyen tehtiin myös uudistuksia.

Puolueen johto voi tehdä merkittäviä päätöksiä myös ilman pääsihteerin läsnäoloa. Sääntöjä on myös kevennetty ja alemman tason puolueorganisaatioiden toimivaltaa on lisätty. Myös vähemmistöpäätökset ovat joissain tilanteissa mahdollisia. Valtaa on siis tarkoitus jakaa aikaisempaa enemmän. Puolueen tarkastuskomission, samoin kuin maakuntien, kaupunkien ja maakuntien tiilitarkastuskomissioiden toimivaltaa lisättiin myös.

Sotilaallinen kehitys

Kim Jong Un kutsui maan ydinaseohjelman loppuun saattamista marraskuussa 2017 viime vuosien loistavimmaksi saavutukseksi. Sotilaallisen kehityksen osalta hän mainitsi erityisesti Hwasong - mannertenvälisen ballistisen ohjuksen ja Pukguk-song- sukellusveneestä laukaistavan ballistisen ohjuksen sekä edistymisen ydinaseiden koon pienentämisessä ja niiden standardoimisessa.

Kim Jong Un toisti, että olisi typerää ja vaarallista olla pitämättä KDKT:n puolustuskykyä korkeimmalla mahdollisella tasolla, kun vihollisen edistyneiden aseiden määrä kansakuntaa kohtaan kasvaa. Hänen mukaansa aikaisemmat kokemukset osoittavat, että tällainen puolustuskyky voi pitää USAn loitolla ja taata rauhan Korean niemimaalla.

Kim Jong Un myös torjui ajatuksen, jonka mukaan hänen KDKT:n on valittava vahvan sotilaallisen arsenaalin ja diplomatian tavoittelun välillä, mikä heijastaa hänen vuoden 2013 ilmoitustaan talouden ja ydinaseiden rinnakkaisesta kehityksestä. Hän totesi, että diplomatia on tehokkaampaa, jos sitä harjoitetaan sotilaallisesta asemasta. Kim Jong Unin mukaan tällainen

KDKT:ssä toimii lähes 10 sementtitehdasta. Manphon sementtitehdas tutkii keinoja kierrättää kaikki teollisuusjätteet. He ovat jo tehneet korvaavaa kipsiä ja tukineet sen käyttöä tuotannossa. On perustettu prosessi kivihiilen kierrätykseen ja käytetty tuotteita sementin muuntamiseen. Koko ajan pyritään parantamaan prosesseja "jätteiden" talteenottamiseksi edelleen.

sotilaallinen puolustus on välttämättömyydenä niin kauan kuin tällä planeetalla on imperialismia.

Ulkopolitiikkaa koskevissa

huomautuksissa Kim puhui myönteisesti diplomaattisen yhteistyön näkymistä sosialististen maiden kanssa. Tämä osoittanee tavoiteltavan tiiviimpää yhteistyötä erityisesti Kiinan kanssa, mikä on muutos hänen aikaisempaan kritiikkiinsä seitsemännessä edustajakokouksessa. Tuolloin hän ilmaisi inhonsa porvarillisen vapauden saastaisesta tuulesta ja naapurimaissamme puhaltavasta uudistuksesta ja avoimuudesta.

Kim Jong Un korosti diplomaattian aikaansaamaa KDKT:n nopean ulkoisen aseman nousua. Ystävällisten suhteiden kehitys Kiinan, Venäjän, Kuuban ja Vietnamin kanssa mainittiin, mikä osoittaa kahdenvälisen suhteiden hierarkiaa.

Kim Jong Un puhui myös draamattisesta muutoksesta suhteissa Yhdysvaltoihin ja mainitsi huipukokouksen Yhdysvaltain presidentin Donald Trumpin kanssa korostaen heidän aikaansaamaansa suurta menestystä ottaen huomioon hänen maansa suhteellisen pienen koon ja sijainnin taantumuksellisten imperialististen maiden ympäröimänä. Ulkoista ympäristöä kuvattiin ennennäkemättömän ankaraksi Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten painostuksen vuoksi.

Yhdysvallat nähdään KDKT:n kehityksen tärkeimpänä esteenä (ei niinkään vihollisena).

Etelä-Korean suhteiden osalta Kim Jong Un totesi, että ne ovat heikentyneet tasolle ennen Panmunjom-julistusta vuonna 2018. Kim Jong Un mainitsi myös vihamieliset sotatoimet eli KDKT:aa vastaan suunnatut Etelä-Korean ja USAn jatkuvat sotaharjoitukset.

Kim Jong Un paheksui Etelä-Korean sotatarvikkeiden tuontia, sen asevoimien modernisointia, mukaan lukien ballistiset- ja risteilyohjukset, sekä yhteiset sotaharjoitukset Yhdysvaltojen kanssa. Kim Jong Un korosti, että Etelä-Korea nostaa esiin epäolennaisia asioita, kuten karanteeniyhteistyön, humanitaarisen yhteistyön ja matkailun, mutta laiminlyö aikaisemmin tekemänsä sitoumukset merkittävämmissä asioissa. Kim Jong Un päättää, että mahdollisuudet KDKT:n ja Etelä-Korean välisen suhteiden parantamiseen ovat epävarmat.

Kim Jong Un vahvisti vielä keran, että KDKT vastuullisena ydinasevaltana ei käytä ensin ydinaseita.

Vaiennettuja ihmisiä

Kirjassaan ”Vaiennettuja ihmisiä”, joka ilmestyi vuonna 1965, Johan Helo kertoo ”tapahtumia toisen maailmansodan ja sen jälkeisenä aikakautena”. Tämä aika on jäänyt epäselväksi nuorelle polvelle tästä kerrottujen yksipuolisten tietojen vuoksi. Suomen valtiollinen poliisi pidätti hallituksen määräyksestä elokuun 23. päivänä 1941 eduskunnan sosialistisen ryhmän kuusi kansanedustajaa ja minut, Helsingin kaupungin rahatoimenjohtajan, kertoo Helo. Hallitus oli päättänyt, että Suomi osallistuu sotatoimiin Hitlerin hyökätessä Neuvostoliittoon. Ulkonainen yksimielisyys saatiin aikaan siten, että kaikki, jotka olivat eri mieltä tehdyn ratkaisun järkevyydestä, vaiennettiin. Sodan valmistelu kävi ilmeiseksi jo syksyllä 1940, kun saksalaisia joukkoja tuli Suomeen ja sijoittui Lappiin Neuvostoliiton rajan läheisyyteen.

Sivistys ja edistykselliset mielipiteet johtivat kuritushuoneeseen

Sosiaalidemokraattisen puolueen johto ei sallinut oppositiota riveisään, ja sosialistisen ryhmän jäsenet erotettiin puolueesta. Tunnetuin sosialistinen teoreetikko ”kuutosten” joukossa oli **Karl H. Wiik**, pitkäaikainen sos.-dem. puolueen puoluesihteeriksi, joka mainitaan **Leninin** elämäkertoissa neuvostojohdajan suomalaisena ystävänä. **Cay Sundström** kirjoitteli sosialistisiin lehtiin. Hän oli lukenut lääketiedettä sekä valmistunut hammaslääkäriksi ja antautui kokonaan politiikalle. Ryhmän puheenjohtajana toimi **Mikko Ampuja**, joka oli ollut kansanedustajana vuodesta 1919 ja saanut eniten ääniä Uudeltamaalta. Kansa oli sotaa ja Hitleriä vastaan ja Mikko piti velvollisuutenaan toimia sen mukaisesti. **Väinö Meltti** menetti sekä kansanedustajan että Kotkan työväenopiston johtajan viran, ja perhe oli puilla paljailla. Poliittisten juttujen yhteydessä unohdetaan usein, että rangaistus kohdistuu myös perheeseen. Näyttelijä, **rouva Helo** erotettiin teatterista, kun aviomies oli vangittuna. **Mauri Ryömä**, joka oli vanhan oikeistososiaalidemokraatin poika, oli jo talvisodan aikana ollut vangittuna ja joutunut valtiollisessa poliisissa pahoinpitelyn kohteeksi. Talvisodan jälkeen hän oli perustamassa Suomi-Neuvostoliitto-Seuraa sivistyksellisten ja taloudellisten suhteiden kehittämistä varten. Seura lakkautettiin ja johto vangittiin. Ryhmään kuului myös kokenut lehtimies **Yrjö Räisänen**, joka oli kirjoittanut kahden vuosikymmenen ajan pakinoita Suomen Sosialidemokraattiin nimi-

merkillä Sasu Punanen. Hän ei ollut mikään vasemmistososialisti, mutta joutui oppositioon lapualaisuutta ja natsilaisuutta vastustaessaan. Kun Vapaa Sana keväällä perustettiin, oli Yrjö Räisänen sen pääavustaja. Ryhmän ainoa naispuolinen jäsen **Kaisu Mirjami Rydberg** oli ollut Räisäsen kanssa samassa toimituksessa, mutta joutunut lähtemään paikastaan. Rydberg ryhtyi Vapaa Sana-lehden toimitussihteerinä järjestämään lehden painatusta Ruotsissa, kun Valpo teki painatustyön mahdottomaksi Suomessa.

Ankarat tuomiot ja puolustusasianajajan pahoinpitely

Oikeudenkäyntiä varten ainoa puolustusasianajaja, jonka saimme, oli alemman oikeustutkinnon suorittanut **Rieti Itkonen**, jonka ”tuntemattomat miehet” hakkasivat niin pahoin, ettei hän jutun loppuvaiheissa kyennyt tulemaan oikeuden istuntoihin. Oikeusjuttu oli skandaalimainen alusta loppuun. Helo itse oli lakimies, joka oli tehnyt väitöskirjan matematiikan alalta ja ollut opettajana Pietarissa ja Turun klassillisessa lyseossa. Varatuomarina Helo joutui hoitelemaan ryhmänsä ja myös muiden vankien lainopillisia asioita. Puolen vuoden pidätysajan jälkeen ryhmälle annettiin tuomiot hovioikeudessa. Valpon edeltäjän, etsivän keskuspoliisin, muistiot tulivat sattumalta julki erään virkamiehen erehdyksen vuoksi 1936. Muistioissa kaikki ihmis- ja kansalaisoikeuksien turvaamispyrkimykset sekä kaikki humaniset ja vapaamieliset pyrkimykset leimattiin Kominternin vehkeilyksi ja kansanrintaman muodostamisyrityksiksi. Noin kaksisataa Suomen sivistyneistön jäsentä teh-

tiin niissä epäilyttäviksi henkilöiksi. Myös Johan Helon nimi oli muistiossa. Tuomiota perusteltiin seuraavasti: ”Helo on osallistunut kansanrintamapyrintöihin, kuuluen Ihmisoi-keuksien Liittoon ja Helsingin Toveriseuraan, ollessaan Vapaan Sanan toimitusneuvoston jäsenenä laatinut lehden näytenumeroon kirjoituksen ”Sosialismi, yksimielisyys ja jälleenrakennustyömme” sekä pitänyt SNS:n kesällä 1940 järjestämässä tilaisuudessa esitelmän ”Suomen ja Neuvostoliiton kauppasuhteiden mahdollisuudesta”, jota oli mainostarkoituksessa levitetty seuran lentokirjasena.”

Esitys talouspolitiikan muutoksesta toi kolme vuotta kuritushuonetta

Mielipiteistä, joita julistin jo 1920-luvun alussa, ja kannattamastani talouspolitiikan suunnanmuutoksesta, joka jo nyt on selviö, sain kolmen vuoden kuritushuone tuomion, kirjoitti Johan Helo. Samanpituinen tuomio oli Väinö Meltillä samantapaisista asioista. Vain Ampuja selvisi kahdella vuodella, toimitajat Yrjö Räisänen ja Kaisu-Mirjami Rydberg saivat neljä vuotta ja teoreetikot Wiik ja Sundström seitsemän ja kahdeksan vuotta. Helo kertoo kirjeestään vaimolleen: Tuomionstani on turha mitään puhua. -- Olen saanut tuomion mm. siitä, että olen kuolemanrangaistuksen vastustaja ja ollut sitä jo kolmattakymmentä vuotta sitten. Vangittu pieni ryhmämme oli kovin kielitaitoinen: jokaista jäsentä kohden tuli miltei viisi kieltä. Ehkä juuri tämä kielitaito, joka oli avartanut näkemystämme ja hankkinut meille kansainvälisiä suhteita, oli vienyt meidät vainotun asemaan. Cay Sundström oli sairaana ollessamme Turun läänin vankilassa ja silloin hän moitti minua antamastani neuvosta jäädä Helsinkiin. ”Poliittinen käytäntö Suomessa on demokratiana esiintyvää natsilaisuutta.”

Välirauhansopimus muutti tilannetta

Vaikeimmaksi asemamme muodostui, kun meidät tuomiomme jälkeen siirrettiin kuritushuoneeseen Riihimäelle. Siellä emme saaneet enää sanomalehtiä, kuten Turun tutkitonvankeudessa. Me ”kuutoset” olimme varmoja siitä, että Hitler häviäisi. Mauri Ryömä oli saanut käsiinsä Helsingin Sanomista leikatun uutisen Saksan Stalingradissa kärsimästä tappiosta ja marsalkka **Pauluksen** antautumisesta. Meitä rangaistiin oikeuksiemme supistamisella ”salaisesta tiedotuspalvelusta”, kun revitty leike löytyi toilettiämpäristä. Ikkunani oli vastapäätä vankilan porttia. Tästä portista marsisi usein silmiäni ohitse sosialististen työläisten joukossa Suomen sivistyneistöä, kirjailijoita, maistereita ja insinöörejä - matkalla vankilasta toiseen. Vangittuna oli mm. Mauri Ryömän puo-

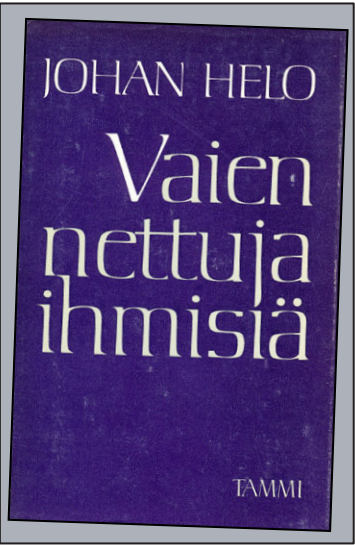
liso **Elvi Sinervo** ja **Arvo Turtiainen**. Toukokuussa 1944 pääsin ehdonlaiseen vapauteen sillä ehdolla, että asun poliisin valvonnan alaisena maaseutupaikassa. Sisareni hammaslääkäri **tri Hedvig Helo** oli saanut määräyksen sijoittua Isojoelle, Etelä-Pohjanmaalle ja joutui ottamaan perheeni luokseen. Aseleponeuvottelut oli saatu käyntiin ja välirauhansopimus saatiin aikaan elokuussa 1944. Isojoen nimismies arveli, että voisin nyt vapaasti matkustaa Helsinkiin. Pyysin pape-reita asian varmistamiseksi, sillä epäluulot olivat suuret kaiken kokemani jälkeen. Niihin aikoihin puhuttiin oikeistolaisesta vallankaappauksesta, jonka oikeisto suorittaisi Helsingissä saksalaisten avulla. Tuttavilta olinkin saanut kehotuksia pysyä piilossa niihin aikoihin. Helsinkiin tultuani totesin kuitenkin, että suunnanmuutos oli tapahtunut. Ilma oli vuotanut ulos hitleriläisestä ilmapallosta.

Politiikan suunta alkoi muuttua

Kun ”hallituksen vangit” - sosialistit, kommunistit, pasifistit ja muut natsisuuntauksen vastustajat - olivat koontuneet pääkaupunkiin, poliittinen toiminta ja tilinteko menneisyyden kanssa alkoivat. Fasistisina pidettyjen järjestöjen lakkauttamisen määräsi välirauhansopimus. Suojeluskunnan Lotta-Svärd -järjestön, Aseveliliiton, IKL-puolueen ja Akateemisen Karjala-seuran lakkauttaminen oli mullistava tapaus. Kansaa ei enää saanut painostaa aseellisten järjestöjen uhalla. Sotaintoilijat, jotka tulivat tunnetuksi ”asekätkijöiden” nimellä, eivät saaneet kannatusta, kertoo Helo. Sotasyllisyysoikeudenkäynnin ja kehotukset epäilyksenalaisiksi joutuneille hoiti Paasikivi henkilökohtaisesti. Rangaistus kohtasi ankarimpana Risto Rytii, joka tuomittiin kymmeneksi vuodeksi vankeuteen. Armahduksen ansiosta hän pääsi vapauteen jo kolmen vuoden kuluttua. Rytin ja Väinö Tannerin jouduttua oikeuteen mietin, kun ette noudata demokraattisia periaatteita, niin varustautukaa siihen, että teitä kohdellaan samoin, kuin te toisinajattelevia kohtelette. Hel-la Wuolijoki, uusi Yleisradion pääjohtaja, toimi aktiivisesti sotasyllisyysskysymyksessä. Juho Kusti Paasikivi oli ollut huomattava suomettarelainen poliitikko jo tsaarinvallan aikana ja tottunut yhteistyöhön venäläisten kanssa. Hän sovelsi silloisia kokemuksiaan nyt yhteistyöhön Neuvostoliiton edustajien kanssa. Sodan jälkeen liittoutuneiden asioista määräsi kontrollikomisio, jota johti vahva mies **Zdanov**. Tasavallan presidenttinä oli Mannerheim ja hallituksen päämiehenä korkeimman oikeuden puheenjohtaja **Urho Castren**, kunnes Paasikivi sai muodostetuksi siirtymäkauden hallituksen. Sain vaikean paikan vararikotilassa olevan maan kassanhoitajana 18. syyskuuta 1944 nimityksellä valtiovarainministeriksi.

Opetusministerinä uutta suuntaa luomassa

Paasikiven toinen hallitus aloitti huhtikuussa 1945, jolloin toimin opetusministerinä. Valtioneuvosto hyväksyi ministeri Helon esityksestä määrärahan, jonka turvin Tampereelle perustettiin Lenin-museo. Venäjän sosiaalidemokraattinen puolue piti vuonna 1905 puoluekokouksen, jossa Lenin ja Stalin tapasivat ensi kerran. Kun syksyllä 1945 kävin suomalaisen kulttuurivaltuuskunnan puheenjohtajana Stalinia tapaamassa, hän ilahtui tiedosta, et-

Johan Helo: Vaiennettuja ihmisiä, kirjan kansi

tä museo oli perustettu Tampereelle. Sodan jälkeen oli työsarallani todella monenlaisia asioita, joihin oli saatava muutoksia ja luotava uusi suunta. Opetusministeriön tervehdyksessä 75-vuotiaalle Helsingin yliopiston ylioppilaskunnalle lausuin: ”Aatteet, jotka historia on sivuuttanut ja joille ei ole pohjaa olevissa oloissa, eivät kuulu niille, jotka haluavat saada tuloksia työssängsä.” Valistunut työläisnuoriso oli toinen tukipylväs demokratian tielle lähdettäessä. Kesällä 1945 pidin Suomen Demokraattisen Nuorisoliiton kesäjuhliilla puheen, jossa kehotin nuorisoa ryhtymään aineelliseen ja henkiseen jälleenrakennustyöhön maamme nostamiseksi uuteen kukoistukseen. Myös koululaitos oli uudistettava. Cygnaeuksen kansakoulu, jonka tarkoituksena oli ”opettaa kansa lukemaan”, ei enää vastannut tarkoitustaan.

Ranskan suurlähettilääksi

Vuoden 1945 aikana ilmeni, että kommunistisen puolueen keskuudessa toimi ryhmä, joka määrätietoisesti pyrki sivuuttamaan sosialistit. Yhteiset kokemukset olivat luoneet lujat ja henkilökohtaiset suhteet kommunisteihin, mutta en myöskään voinut alistua kaikkeen, mitä siltä taholta esitettiin. Sosiaalidemokraattisen puolueen merkillisen kivettynyt asennoituminen teki tuen saamisen siltä taholta vaikeaksi. Nimitykseni Ranskan lähettilääksi tapahtui suostumuksellani 1946 alussa.

Rauhansopimuksen allekirjoittaja

Sodat päättyvät rauhankonferenssiin, joissa uudet rajat, sotakorvaukset ja muut voittajavaltioiden päätökset vahvistetaan. Neuvostoliitto oli sodassa Hitlerin Saksaa vastaan kantanut raskaimman taakan, se oli lyönyt diktaattoriarmeijan ja vallannut Berliinin. Ei tullut kysymyksenäkään, että se voiton jälkeen sallisi muiden sanella rauhan ehdot. Rauhankonferenssin paikaksi määrättiin Pariisi. Myös ne valtiot, jotka olivat olleet liittossa Hitlerin kanssa, saivat lähettää edustajansa. Suomalainen delegaatio saapui pääministeri **Mauno Pekkalan** ja ulkoministeri **Carl Enckellin** johtamana Pariisiin. Totesin, että Suomen rauhanvaltuuskunta toimi tahdikkaasti ja viisaasti Pariisissa, kertoi Helo. Rauhansopimuksen virallisiksi allekirjoittajiksi oli ulkoministeri Enckellin lisäksi määrätty maalaisliittolainen ministeri **E. Vesterinen** ja minut Suomen Ranskan lähettiläs Johan Helo.

Toimitti:
Elina Tala

Elvät persut kalkkea vastusta

Yleisesti luullaan persujen vastustavan kalkkea liikkuvaa ja liikkumatonta. Vastus on tietenkin kovinta maahanmuuttajia kohtaan. He kun vievät työpaikat ja naiset peräkammarin persupojilta. Tämä on tietenkin sitä trumpillaista joustavaa totuutta.

En ole huomannut yhdenkään persupomon vastustavan miljardien hävittäjäkauppaa Yhdysvaltain kanssa. Kyseessä on eräänlainen kehitysapu rotusortovaltiolle. Suomi ei kyseisiä hävittäjiä tarvitse - vain Nato ja Yhdysvallat. Asehankintojen kannattajat voisivat kertoa meille maksajille, että ensinnäkin mitä Suomi hävittää koneilla, kuka maksaa koneet ja tärkein, voitetaanko niillä sota Venäjää vastaan? Ilmeisesti Suomi selvisi liian vähällä toisesta maailmansodasta, koska sotakiikhoilu on entistä enemmän. Pari iltapäivälehteä ei ole vielä saanut tietoa Suomen ja Neuvostoliiton sodan päättymisestä jo syyskuussa 1944.

Suomettumisesta jaksetaan paasata edelleen, vaikka nyt elämme Yhdysvaltojen nuoleskelun aikaa.

Aina kun äärioikeisto on Suomessa vahvoilla, menee Suomella huonosti. Edellä mainittu jenkkihävittäjien hankinta ei vielä ole virallinen, mutta ei nykyisten poliitikkojen ja kenraalien hallinnoima Suomi uskalla olla tilaamatta uusia hornetteja. Tarjouskilpailu on lähinnä silmänlumetta. Suomi menetti itsenäisyytensä liittyessään EU:iin, joten näitä kummallisia kauppoja tehdään tulevaisuudessakin.

Miljardien asekauppoja ei saisi tehdä ilman kansanäänestystä. Nyt kauppa tehdään pimenossa. Kyllä demokratiaa ja ihmisoikeuksia vaaditaan noudattamaan siellä ja täällä. Suomalainen sananlasku sanoo osuvasti, ”pata kattilaa soimaa- musta kylki kummallakin.”

Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta

Historiallisen materialismin perusteista (6/2)

KÄ:n numerosta 5/19 olemme julkaisseet artikkelisarjaa, joka muodostaa pohjan aineistoksi historiallisen materialismin perusteiden opiskeluun. Kirjoitukset perustuvat Kommunistien liiton ja DSL:n ”Marxilaisen pyhäkoulun ja -lauantaitiimin alustuksiin.” KÄ5/19 ingressissä sanoimme työväenliikkeen hajaannuksen yhdeksi perussyiksi, että meiltä puuttuu yhtenäinen suuntaa luova tieteellinen maailmankatsomus. Marxilaista maailmankatsomusta ei ole päivitetty vastaamaan tieteen uusiin saavutuksiin. KÄ 3/18 artikkelissa ”On palattava Marxiin ja Leniniin” torjuimme väitteet, että materialistinen historiankäsitys olisi marxilaisuudelle vieras näkökanta. Tarvitsemme dialektisen- ja historiallisen materialismin opintoaineiston, jossa huomioidaan tieteen saavutukset ja osoitetaan tieteellisen maailmankatsomuksen merkitys työkansalle. Nyt olemme julkaisseet luonnokset historiallisen materialismin perusteiden viiteen ensimmäiseen lukuun. Oheinen kirjoitus on feodalistista yhteiskuntaa käsittelevän 6. luvun toinen osa: Feodalismi Intiassa ja Kiinassa. KÄ:n seuraavassa numerossa 3/2021 arvioimme feodalismia vielä Arabian, Skandinaavian, mongolien ja Venäjän valtapiiirissä.

6. Feodalistinen tuotantotapa [osa 2]

6. Feodalismi Intiassa

6.7. Gupta-valtakunta (noin 300-700)

300-luvulta alkaen suurin osa Pohjois-Intiaa muodosti Gupta-sukujen hallitseman valtion. Gupta-valtakunta oli orjanomistusvaltakunta, mutta sen aikana alkoi Intian siirtyminen feodalistisiin tuotantosuhteisiin.

Orjat viljelivät hallitsijan ja ylimystön maita. Orjat rakensivat myös laajoja kastelukanaavia, kuivativat soita ja työskentelivät kaivoksissa. Taitavat käsityöläiset valmisivat hienoja puuvillakankaita, silkkiä ja koriste-esineitä helmistä ja jalokivistä. Kauppiat kävivät vilkasta kauppaa Kiinan, Keski-Aasian, Byssantin ja arabialaisten kanssa. Orjien ohella valtakunnassa oli vapaita talonpoikia, jotka maksoivat veroa.

Pääkaupunkiin Pataliputraan rakennettiin temppeleitä ja palatseja. Matemaattiset tieteet, lääketiede ja kirjallisuus kukoistivat. Gupta-suvun hallitsijat pitivät bramiineita suuressa arvossa. Braamiinit uskoivat tavalliselle kansalle, että kansan on toteltava jumalien tahtoa, sekä oltava nöyriä ja kuuliaisia.

Orjanomistus alkoi kuitenkin rappeutua. Orjien ylläpitäminen edellytti jatkuvia sotia, joiden avulla saatiin uusia orjia. Tämän mahdollisuuden ehtyessä katseet kääntyivät vapaisiin talonpoikiin ja niiden verotus ym. rasitus alkoi kasvaa. Talonpojat joutuivat vähitellen maaorjan asemaan. Alkoi syntyä feodaalinen järjestelmä. 400-luvulla hunnit ja muut paimentolaiskansat alkoivat tehdä yhä enemmän hyökkäyksiä Guptan valtakunnan alueelle. Gupta-valtakunta joutui käymään sotia ja kykeni lopulta torjumaan v. 455 paimentolaiset. Näissä sodissa se kuitenkin heikkeni niin paljon, että lopulta paikalliset mahtihenkilöt ottivat alueillaan vallan. 400-luvun lopulla hunnien

heimot aloittivat uudelleen hyökkäyksensä ja Guptan valtakunta hajosi lopullisesti itsenäisiksi feodaalisiksi ruhtinaskunniksi 500-luvun loppuun tullessa. Rooman tavoin Intiassa orjanomistuksellinen yhteiskunta päättyi ulkopuolisten kansojen hyökkäykseen.

6.8. Intian keskiaika (n 700-1200)

Intian feodaalista keskiaikaa leimaa erikokoisten kuningaskuntien muotoutuminen Intian niemimaalle ja sen reuna-alueille. Kuningaskunnat koostuivat yleensä pääkaupungista, jossa hallitsija ja keskusbyrokraatia pitivät feodaalivaltaa käsissään sekä ympäröivistä vasallialueista. Kuningaskunnat olivat usein sodassa keskenään ja valta vaihtui usein.

Kulttuurierot etelän ja pohjoisen välillä laimenivat. Hindu-laisuudesta tuli vallitseva uskonto ja buddhalaisuus hävisi kokonaan keskiajan loppupuolella turkkilaisten kansojen hävitettyä Naladan. Brahmana-papiston valta vahvistui ja syntyi paljon uskonnollisia ja filosofisia suuntauksia. Keskinäisen kahinoinnin vuoksi Intian niemimaa eristäytyi ulkomaailmasta. Keskiajan lopulla muslimit Afganistanin alueelta alkoivat tehdä ryöstöretkiä Intian niemimaalle.

6.9. Muslimivallan leviämisen (n. 1200-1500)

Hindukuningaskuntien kausi päättyi pääosin turkinsukuisten ja afgaanien toistuviin hyökkäyksiin aluksi Pohjois-Intiaan ja myöhemmin muuallekin. Turkkilaiset perustivat 1200-luvulla Delhin sulttaanikunnan, joka laajeni vähitellen.

Kaupungit laajenivat ja kaupunkeihin toimitettujen tavaroitten myötä rahatalous ja sisäinen kauppa laajenivat. Kylissä väestön pieni yläkerrostuma zamindarit vastasivat verojen perinnästä ja pitivät hallussaan suurempia maa-aloja.

Gupta-ajalla yläluokan vauraus loi mahdollisuuden kehittää tieteitä. Gupta-valtion mateematikoilla oli käytössään luku nolla, desimaalijärjestelmä ja negatiiviset luvut. He ratkaisivat toisen asteen yhtälöitä. Astronomit tiesivät maan olevan pallomainen ja kiertävän auringon ympäri. Kuunpimennys ymmärrettiin aivan oikein. Perustettiin lukuisia yliopistoja. Kuvassa myös Gupta-ajalla toimineen Nalandan yliopiston raunioita. Parhaimmillaan siellä opiskeli 10000 opiskelijaa.

Huonoina vuosina nämä kylläkin köyhtyivät tavallisen maanviljelijän tasolle. Maanviljelijöiden alapuolella oli suuri maaton, alimpiin kasteihin kuuluva väestö, joka toimi työvoimareservinä. Armeija koostui suurelta osin orjista. Orjien määrä alkoi kylläkin vähentyä 1300-luvulta alkaen, alkoi syntyä vapaata työvoimaa.

Vuonna 1498 Vasco da Gaman johtamat portugalilaiset saapuivat Intiaan tarkoituksenaan anastaa itselleen arabialaisten kauppiaiden hallitsema maustemonopoli. Portugalilaisilla oli saapuessaan Intiaan paavin lupa ryöstää muslimien omaisuus, valloittaa heidän alueensa ja ottaa heidät orjiksi. Portugalilaiset olivat kuitenkin liian huonosti varustautuneita tällaiseen urakkaan. Myöskään maustekaupan monopoli ei onnistunut.

Intian talonpojat viljelivät mausteita kuten pippuria saadakseen varoja verojen maksuun. Tästä huolimatta he joutuivat ottamaan usein velkaa verojen maksuun. Tämän seurauksena talonpojat velkautuivat koronkiskureille (korko saattoi olla jopa 12,5 % kuukaudessa) ja menettivät vähitellen maansa ja joutuivat maatyöläisiksi.

6.10. Moguli-imperiumi (n.1500-1750)

Moguli imperiumi oli laajimmillaan suurinta osaa Intiasta sekä osia Afganistanista ja Persiasta hallinnut valtakunta, joka oli olemassa vuosina 1526–1857. Valtakunnan perusti timuridihallitsija **Babur** vuonna 1526 lyödessään Delhin sulttaanikunnan viimeisen hallitsijan **Ibrahim Lodin**. Sana moguli merkitsee mongolia; mogulit pitivät itseään mongolien jälkeläisinä, sekä suvun isänpuoleisen kantaisän **Timur Lenkin**, että Baburin äidin kautta. Mogulit olivat islaminkoskioisia, mutta valtakunnan asukkaista suurin osa oli hinduja. Hallintojärjestelmä kehitettiin persialaisen mallin mukaan. Ylin aristokratia nautti korkeaa palkkaa, mutta omaisuus ja arvonimet eivät olleet perinnöllisiä. Näin hallitsija esti, ettei vaarallisia suklaneja päässyt syntymään.

Maanviljelijät joutuivat luovuttamaan veroina puolet sadostaan. Verot kiristyivät mogulikaudella niin paljon, että maanviljelijät hylkäsivät joukoittain kyllä ja lähtivät kaupunkeihin. Kun verotusta ei voitu enää lisätä, valtion oli laajennettava aluettaan sadakseen haltuunsa lisää verotettavaa. Tällöin maanviljelijät eivät välttä valtiotakaan enää investoineet maatalouteen. Ylijäämä käytettiin sodankäyntiin ja yläluokan elättämiseen.

Kauppiaille ei ollut oikeuksia, vaan hallitsijat saattoivat milloin tahansa takavarikoida kauppiaan omaisuuden. Tämä ei suosinut investointeja, vaan rahat pyrittiin käyttämään yleiseen elämään. 1600-luvulla Intiassa alkoi syntyä pienteollisuutta ja kauppa vilkastui. Orjakauppa oli myös vilkasta. Suuria määriä orjia vietiin muille muslimialueille. Kansa eli köyhydessä, joka ei juuri poikennut eurooppalaisten talonpoikien tilanteesta. Kuten Kiinassakin myös Intiassa työvoima oli halpaa ja pääomat kalliita, mikä edisti sitoutumista työvoimavaltaiseen toimintaan.

Moguli-imperiumi kaatui siihen, että varat eivät riittäneet ylläpitämään niin suurta väkivaltakoa-

neistoa, joka olisi tarvittu imperiumin laajentamiseen ja säilyttämiseen. Maa hajaantui jälleen pieniksi ruhtinaskunniksi. Mogulivaltaa seuranneet valtakunnat sotivat toisiaan vastaan ja hävittivät mm. toistensa kastelujärjestelmiä. Tämä johti maatalouden pahenevaan taantumiseen.

6.11. Brittiläinen Intia (n.1750-1947)

Britit operoivat aluksi Itä-Intian kauppakomppanian nimissä. Kauppakomppania alkoi aluksi ohjaila Intian puuvillantuotantoa omien tarpeittensa mukaan. Komppania hankki suuria voittoja ryöstämällä Bengalin valtion kassan ja ottamalla haltuunsa alueiden verotuksen. Tämä lisäsi entisestään talonpoikien verotaakkaa. Britit alkoivat tuottaa myös ooppiumia ja viedä sitä Kiinaan. Sen avulla avautuivat lopulta Briteille vuosisatoja kiinni olleet Kiinan markkinat.

Maatalous elätti suurimman osan Intian väestöstä. Intian väestönkasvu oli hidasta ja suhteellinen osuus maailman väestössä laski 1000-luvulla useita vuosisatoja peräkkäin. Tämän arvellaan johtuneen siitä, että elintarviketuotanto ei kasvanut samaan tahtiin kuin muualla maailmassa.

Intian maatalous kehittyi korkealle asteelle hyvin varhain, jo noin 2000 vuotta sitten. Tuoloin käytettiin jo härkien vetämiä rautavannaksisia auroja ja kasteluun käytettiin vesipyörää. Kehitys kuitenkin pysähtyi. Tämä johtui ennen muuta maankalasta luonnonolosuhteiden muuttumisesta (monsuunisateet, pitkät kuivuudet). Hanka lat luonnonolosuhteet lisäsivät ihmisten joutumista orjuuteen. Vaikka Intian kastilaitos edisti vakautta, se esti osaltaan kuitenkin yhteiskunnan kehitystä ja teknologian uudistumista. Intia erosi Kiinasta siinä, että siellä ei ollut voimakasta keskusvaltaa. Kiinassa keskusvalta panosti maanviljelyyn ja yritti edistää sitä. Intiassa sitä vastoin niinä aikoina, jolloin keskusvaltaa oli, maanviljelijöiden riisto koveni. Tämän vuoksi väestö kasvoi Kiinassa mutta ei Intiassa.

Intialainen käsityö oli korkeatasoista. Rukilla kehrättiin jo varhain, samoin raakapuuvillan karstausvälineistö oli käytössä varhain. Tämän vuoksi intialaisen puuvillalangin tuotanto kasvoi ja hinta laski. 1700-luvulle tultaessa Eurooppaan tuotiin paljon intialaista puuvillatavaraa. Teollisen vallankumouksen myös 1700-luvun jälkipuoliskolla suunta kääntyi. Britit kykenivät tuottamaan tekstiilituotteita intialaisia halvemmalla.

6. Feodalismi Kiinassa

6.11. Qin dynastia (221eaa-207 eaa) yhdisti Kiinan

Valtakunnan länsirajalle sijoittuva Qin-valtio hyötyi asemastaan ja muodosti rauta-aseistuksella varustetun mahtavan armeijan. ”Taistelevien läänitysvaltioiden” aika päättyi Qin-valtion voittoon, joka ensimmä-

Gupta-valtio laajimmillaan. Pohjoinen kuului keskuvallan alaisuuteen. Eteläpuoliset vasallivaltiot tunnustivat pohjoisen ylivalvan. Gupta-valtio haajosi paimentolaiskansojen valloituksiin, joka johti valloittajien ankaraan feodaaliseen sortoon.

mäisenä historiassa yhdisti Kiinan yhdeksi valtioksi. Qin-valtion viimeinen kuningas Zheng muutti nimekseen Qin Shi Huangdi ja julistautui v. 221 eaa Qin-dynastian (221-206 eaa) ensimmäiseksi keisariksi. Kiinan yhdistäminen tapahtui samaan aikaan kuin Rooman valtakunnan nousu. Kiinalainen sivilisaatio ”perustuu” Zhou kauden filosofialle ja Qin-Han-kausien yhteiskunnallisen konfutselais-legalistiselle instituutiolle. Qin-dynastian aikainen hallinto oli hyvin brutaali tavallisen ihmisen näkökulmasta.

Merkittävä uudistus oli n. 350 eaa. tehty maatalousuudistus, jossa maatalousmaa jaettiin tasan pienviljelijäperheille. Samalla maanomistuksen mukana tuli velvollisuus palvella armeijassa. Myös muualta tulevia ihmisiä kannustettiin muuttamaan alueelle. Rakennettiin myös laajoja kastelujärjestelmiä. Tarkoitus oli lisätä valtion verotuloja ja taata armeijan miesvahvuus. Koko valtio organisoitiin sodan käyntiä silmällä pitäen. Tuolta ajalta ovat peräisin edelleenkin käytössä olevat siivilihallinnon xian-piirikunnat. Keisari vahvisti valtaansa pakottamalla valloitetujen alueiden ylimystön muuttamaan pääkaupunkiin. Myös yksityiset aseet kerättiin pois.

Veron kantoa varten kaikki kansalaiset saivat sukunimet. Keisari Qinshi Huangdi loi yhtenäiskulttuurin koko valtakunnan alueelle. Tämän ominaispiirteitä olivat mm. kirjoitusjärjestelmä, kalenteri, raha ja mitat. Jopa vaunun akselien leveys standardoitiin. Tavaliselta kansalta kiellettiin kirjallisuus. Tieto rajattiin vain pienen eliitin piiriin. Qin-dynastia jäi lopulta lyhytaikaiseksi. Keisarin ajatus siitä, että kaikki työn tuottama lisäarvo pitää käyttää sotimiseen, ei toiminut.

Qin-dynastian aikana tehtiin myös 7000 kilometriä uusia teitä valtakunnan eri osien yhdistämiseksi ja aloitettiin Kiinan muurin rakentaminen. Muuria rakensi 100 000 pakkotyöhön määrättyä ihmistä. Vielä suurempi panostus tehtiin hallitsijan hautamuistomerkkiin (kuuluu terrakotta-armeija), jonka kimpussa raatoi 700 000 pakkotyöhön tuomittua ihmistä. Nämä ”orjat” otettiin työväestön keskuudesta.

Qin hallitusvalta aiheutti suurLópez Miguel ta tyytymättömyyttä. Kun keisari 210 eaa kuoli, ei valtakuntaa kyetty pitämään pystyssä. Dynastia kaatui v. 207 talonpoikaiskapinan seurauksena. Kapina kukistui nopeasti ja vallan otti vanha aatelisto. Lopulta valtaan nousi läntinen Han-valtio (202 eaa-220 jaa) ja keisariksi talonpoikaistaustainen maantierosvo Liu Bang (keisari Gao-

Historiallisen materialismin perusteista (6/2)

Jatkoa sivulta 14

zu).

Jenaniissa 1939 tovereiden-sa kanssa laatimassaan tutkiel-massa Mao Tse-Tung toteaa: ”Kiin-kansa joutui kuitenkin orjano-mistusjärjestelmästä feodaaliseen järjestelmään siirryttyään hitaan taloudellisen, poliittisen ja kulttuu-rikehityksen pitkään aikakauteen. Tämän feodaalisen järjestelmän ai-kakausi, joka alkoi Zhou- ja Qin hal-litsijasuvuista, jatkui suunnilleen 3000 vuotta.”

6.12. Han-dynastia

Han-dynastian hallinto oli sekoitus konfutselaisuutta, Qin-dynastian ai-kaista legalismia ja sitä edeltäneen Zhou-dynastian feodalismia. Han-dynastia oli feodalistisempi kuin edeltäjänsä. Tämä johtui siitä, että uusi dynastia nousi valtaan entisen Zhou-ajan aatelissukujen tuella. Valtakunnan itäisiin osiin nimitettiin lääninherrat, jotka alkoivat kuiten-kin vähitellen taistella keskenään. Läntistä osaa keisari hallitsi Qin-dy-nastian opein. Lopulta keisari vakiin-nutti vallan koko valtakunnassa

Han-dynastian suurin ero Qin-dynastiaan oli se, että konfut-selaisuus nostettiin takaisin valtio-ideologiaksi. Väestö jaettiin säätyi-hin, jotka olivat järjestyksessä op-pineet, talonpojat, käsityöläiset ja kauppiaat. Kauppaisiin suhtaudut-tiin epäluuloisesti. Niiden elämää säädeltiin tarkasti, jotta ”hyö-dytön voitontavoittelu pidettäi-siin minimissään. Kauppiaat eivät myöskään saaneet omistaa maa-ta tai ryhtyä virkamielihiksi. Kaup-pa kuitenkin lisääntyi ja kaupun-git kasvoivat. Otettiin käyttöön ruu-tukaava. Eri säädyt asuivat omis-sa kortteleissaan. Kuri oli edelleen kovaa Qin-dynastian periaatteiden mukaisesti. Orjuutta oli myös edel-leen, mutta orjien määrä ei ylittänyt 1 % väestöstä (Kreikan kaupunkival-tioissa 30-50 %).

Maatilat olivat Han-kauden alussa pääosin pienviljelijöiden omistamia. Talonpojat elivät usein nälkäkuoleman rajalla ja heistä tu-li katovuosien ym. seurauksena helposti torppareita. Lisäksi anka-ra verotus johti lopulta suurmaan-omistukseen. Suurmaanomista-jat pystyivät hankkimaan rautaisia työkaluja, rakentamaan kaivoja ja palkkaamaan omia palkkasotilaita.

Valtion kannalta tämä oli ongelma, sillä verotus perustui maahan ja sii-hen ajatukseen, että tilat ovat pien-tiloja. Vero kannettiin henkilövero-na ja 7 % verona sadosta. Verova-jeen paikkaamiseksi pienmaano-mistajien verotusta lisättiin.

Han-dynastiaa ympäröivät naapurimaat yritettiin ostaa rau-halliseksi vasallivaltioiksi samaan tapaan kuin Roomassa. Tämä rasiti Han-dynastiaa merkittävästi, sil-lä tähän kului pahimmillaan 10 % valtion budjetista, eikä lopputulos ollut kuitenkaan varmaa. Kiinalai-sien ongelma oli siinä, että paimen-tolaiskansojen ratsusodankäynti ja sotataktiikka oli paljon kiinalaista kehittyneempää aina 1600-luvulle saakka. Lisäksi kiinalaisten sanoin ”elinolot ja taisteluolot olivat sa-mankaltaisia”, mikä mahdollisti ko-konaisten heimojen siirtymisen rat-saille omaisuus mukanaan. Kiina-laisten piti taas mobilisoida joukko-ja pitkään ja järjestää heille hankala huolto pitkien matkojen takaa.

Han-dynastian aikana käy-ttiin kauppaa silkkitien kautta Eu-rooppaan saakka ja Burman kautta Intiaan. Silkkitieillä kaupankäynti oli kuitenkin yleensä kauppaa naapu-rikansojen kanssa ja hyvin harvoin kauppaa käytiin koko reitin osalta Kiinasta Roomaan ja takaisin. Kaup-pa oli Kiinalle hyvin ylijäämäistä.

Ajanlaskumme alussa valtaistuimelle astui Wang Man vallankaappauksen seurauksena. Hän yritti parantaa pienviljelijöiden asemaa kansallistamalla maan ja jakamalla sen takasin köyhille. Hän yritti myös lakkauttaa talonpoikain velkaorjuuden. Uudistus kuitenkin peruttiin vastarinnan takia ja luon-nonkatastrofien aiheuttama nälän-hätä sekä kansan elämän kurjistumi-nen johtivat laajaan kansankap-inaan (punakulmaisten kapina). Kapinalliset piirittivät pääkaupun-gin (Chang’an), jonka asukkaat aset-tuivat kapinallisten puolelle. Keisa-ri teloitettiin. Tässä vaiheessa tois-tui kuitenkin sama tilanne, kuin useasti aikaisemminkin. Tuotanto-voimat eivät mahdollistaneet vielä korkeamman yhteiskuntamuodon kehittämistä. Varusmiesarmeijasta siirryttiin palkka-armeijaan. Kapina osoitti, että talonpojat, joilla on ar-meijakoulutus, voivat olla vaarallisia.

Kapinalliset katsoivat aiempien yhteiskunnallisten onnettomuuksien johtuneen huo-

nosta hallitsijasta ja sallivat ylhäisön asettaa uuden hallitsijan. Tämä hei-kensi merkittävästi keskusvaltaa. Tähän vaiheeseen päättyi läntisen Han’n aika ja alkoi itäisen Han’n ai-ka. Uusi hallitsija joutui tekemään myönnytyksiä kapinallisille, mutta muutamassa vuosikymmenessä pa-lautettiin vanha järjestys, ja maano-mistusolosuhteet kehittyivät feoda-lismin suuntaan. Talonpojat me-nettivät sotapalvelun, verojen yms. rasitteiden vuoksi itsenäisyytensä.

Han-kauden lopulla Kiina kä-vi jatkuvia sotia paimentolaisia vastaan. Sodat huononsivat edel-leen talonpoikien asemaa, jotka jou-tuivat maanvuokraajan asemaan. Il vuosisadan lopulla kehittyi laaja 20 vuotta kestänyt ”keltaturbaanisten” kansankapina, joka tukahdutettiin raa’asti. Tästä seurasi sisäisten kiis-tojen vuoksi Han-dynastian loppu. Han-dynastiaa seurasi 360 vuotta kestänyt hajaannuksen kausi, jolloin Kiina jakaantui lukuisiin keskenään sotiviin feodaalivaltioihin.

6.13. Pitkä hajaannuksen kausi

Länsi-Roman luhistuminen ja Han-dynastian kukistuminen muistutti-vat toisiaan yllättävän paljon. Mo-lemmissa tapauksissa seurasi hei-kon keskusvallan ja vahvan feodaa-liaateliston ja maaorjuuden kausi. Molemmilla alueilla oli laajoja kan-sainvaelluksia ja syntyi laaja uskon-to, josta muodostui valtionuskon-to. Lännessä kristinusko ja Kiinassa buddhalaisuus.

Tätä tilannetta käyttivät Mantshuriassa, Tiibetissä ja Mon-goliassa asuvat paimentolaiset hyväkseen ja saivat valtaansa lähes koko Pohjois-Kiinan. Talonpojat pakenivat joukoittain etelään, jossa säilyi riippumattomia kiinalaisia val-tioita. Siellä talonpojat joutuivat yli-mysten maaorjiksi. Keskusvalta yrit-ti rajoittaa maaorjien määrää, sil-lä ne olivat poissa valtion käytöstä. Feodalismiin kuului, että vahvat paikallisruhtinaat saivat keisarilta alueensa siviili- ja sotilashallinnon sekä verot.

Pohjoisessa paimentolaisval-loitusten tuloksena alkoi Eu-roopan keskiaikaa muistuttava aika ja valloittajat tekivät asukkaista maaorjia. Tällä tavalla feodalis-mi vahvistui sekä pohjoisessa että etelässä. Hajaannuksen kaudella Kiinaan saapui buddhalaisuus. Se menestyi, koska se hyväksyi konfut-selaisuuden ja taolaisuuden alem-

man asteen totu-uksina. Buddhalai-set harjoittivat aktii-vista lähetystyötä. Budhalaisuus toi Kiinaan paratiisin, hel-vetin ja kiirastulen.

Vaikka kausi olikin poliittises-ti epävakaa, tekno-logia ja maailman-tuntemus lisäänty-i-vät huomattavasti. Omaksuttiin poslii-nin lasitus (helleen-eiltä), keksittiin ruu-ti, hevosen länget ja kylvökoneita. Lisäksi omaksuttiin riisin siirtoviljely, viljelykierto, lan-noitus ja tyypeä sitovien kasvien käyttö sekä teen käyttö. Kiinalainen maataloustuotanto tuotti paljon en-emmän kuin eurooppalainen, mutta vaati myös paljon enemmän työvo-imaa. Myös kauppa kasvoi.

6.14. Sui-dynastia (581-619) palautti Kiinan yhtenäisyyden

Kiinan yhtenäisyyden palautti Sui-dynastia (581-619). Tuolloin raken-nettiin suuri kanava yhdistämään Jangtse- ja Keltainen joki. Se vei mil-joonalta rakentajalta 20 vuotta. Se mahdollisti kuitenkin etelässä kas-vatetun viljan kuljettamisen poh-joiseen ja valtakunnan yhtenäisyy-den. Sui-dynastia jäi lyhytikäiseksi keisarin massiivisten rakennushank-keiden ja Koreaa (Koguryo) vastaan käydyn sodan vuoksi.

Sui-dynastia oli onnistunut alistamaan alaisuuteensa alueita Keski-Aasiaan saakka, mutta Kore-an alistaminen ei onnistunut. Keisa-ri hävisi kaksi sotaretkeään Koreaan, vaikka hänellä oli miljoonan miehen vahvuinen sotajoukko.

6.15. Tang-dynastia (618-907) vapautti Kiinan paimentolaisista

Keisari murhattiin 618 ja alkoi Tang-dynastia (618-907), joka lopullises-ti vapautti kiinan paimentolaisten vallasta ja laajensi Kiinan rajoja suu-remmaksi kuin koskaan. Valtakunta ulottui Persian rajoille ja pääosaan Vietnamia. Tang-dynastian aika oli jatkuvaa taistelua keskusvallan ja alueiden kanssa. Viimeisen 150 vuo-den aikana Kiinassa oli yli 200 pai-kallista kapinaa.

Sui- ja Tang-dynastian ai-kana aateliston asema vaihteli. Talonpoikien laillinen asema muut-

Kuva: Wikimedia Commons

Jo eläessään Qin-dynastian keisariksi julistautunut Qin Shi Huangdi alkoi rakennuttaa itselleen hau-tamuistomerkkiä, jota ”vartioimaan” valmistettiin 8000 terrakotta sotilasta. Mämä monumentit koros-tivat omistajaluokan auktoriteettia ja pysyvyyttä.

tui Tang-dynastian ajalla huomata-vasti. Se pyrki noudattamaan Sui-dynastian maanjakojärjestelmää, jossa vapaille viljelijöille annettiin vakiomäärä valtion maata vasti-neeksi verovelvollisuudesta. Orjat ja maorjat eivät maksaneet hen-kiveroja, joten valtio yritti estää feo-daalien vallan kasvun. Talonpoikien asema vahvistuikin ja se lisäsi dynas-tian valtaa.

Järjestelmä romahti An Lushanin kapinassa. Sen seurauk-sena maan pohjoisosissa miljoo-nat talonpojat olivat kuolleet tai paenneet etelään. Vuonna 800 vain 5 % tiloista oli riippumattomien talonpoikien hallussa ja maksoi veroja. Verotusjärjestelmä romahti. Kapinan jälkeen maanomistuksen rajoitukset purettiin ja maata saivat omistaa kaikki siihen kykenevät.

Tang-dynastia oli talouskas-vun aikaa. Dynastia suhtautui avoi-mesti ympäröivään maailmaan ja kauppa islamilaisen maailman kans-sa kasvoi. Pääkaupunki Chang’an oli maailman suurin kaupunki. Tutkin-tojärjestelmä otettiin virkamiesten rekrytoinnin perustaksi. Verovelvol-liset kirjattiin henkikirjoihin.

6.16. Levoton viiden dynastian kausi ja Song-dynastia

Tang-dynastian kaaduttua alkoi le-voton viiden dynastian aika, joka kesti viitisenkymmentä vuotta. Lo-pulta maa yhdistyi Song-dynastiaksi (907-1270). Suuri muutos Song-dy-nastiassa oli, että se ei enää nojautu-nut aatelistoon, joka oli tuhoutunut Tang-dynastian lopun sodissa, vaan virkamieskuntaan. Eurooppalaiseen feodaalivaltioon verrattuna keskus-vallan rooli oli suurempi ja valtio oli paremmin järjestetty.

Jatkuu sivulla 16

Frankfurtin koulukunnan ”kriittisen teorian” heikkous

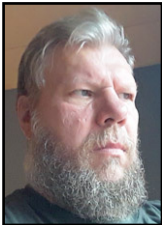
Frankfurtin koulu sai alkunsa Saksassa 1930-luvun alussa. Siitä al-kaen se on enemmän tai vähemmän menestyksellisesti vaikuttanut yhteiskunnan, filosofian ja sosiologian ”kriittiseen” tutkimiseen. Ensimmäisen sukupolven edustajiin kuuluivat mm. perustaja Max Horkheimer, Theodor W. Adorno, Walter Benjamin, Herbert Marcu-se, Erich Fromm, ja toisen esim. Jurgen Habermas, Oskar Negt, Al-fred Schmidt, Offe Klaus ja Albrecht Wellmer. Nykyisin Frankfurtin koulun instituuttia johtaa Axel Honneth, jolta muutamia vuosia sit-ten suomennettiin teos Sosialismin idea.

Frankfurtin koulun teoreetikot ovat kapitalismin oloissa suosittuja, kos-ka ne eivät kajoa yhteiskunnan pe-rusrakenteisiin, vaan antavat ym-märtää, että työväenluokan maa-ilmanhistoriallinen tehtävä vallan-kumouksen subjektina on vanhen-tunut.

Frankfurtin koulun eräistä pääteoksista voisi mainita Hork-heimerin ja Adornon Valistuksen dialektiikan ja Marcusen Yksiu-lot-teinen ihminen. Nämä ensimmäisen polven edustajat käyttivät paljon marxilaista terminologiaa, johon li-

sättiin myös freudilaisia aineksia. Va-listusta ei aina nähdä nimenomaan nousevan porvariston ideologiana, joka sittemmin melkeinpä hylättiin, kun porvaristo luokkana oli suoritta-nut historiallisen tehtävänsä.

Adornon työtovereineen teke-mä monumentaalinen tutkimus -The Authoritarian personality- on huomionarvoinen siinä mielessä, et-tä nykyisin esim. uutisissa autoritaar-isina valtioina pidetään pääasiassa sosialismin rakentamiseen suuntau-tuneita maita, eikä haluta ymmärtää kapitalismin oloissa yhteiskunnan

Kai Leivo

rakenteissa vallit-sevaa autoritaari-suutta.

Dialektiikka halutaan nähdä ainoastaan negatiiviset osa-alueet käsittävänä koko-naisuutena. Tässä täytyy huomioida, että triadi, vanha klassinen määritelmä teesi-antitee-si-synteesi pätee dialektiikassa, mut-ta se on myös asioiden ja tapahtu-mien eripuoia huomioivaa sekä-et-tä-ajattelua. Ei todellakaan mitään metafysiikan mustavalkoista joko-tai-jaaritusta, mikä usein lopulta ää-rimmäisyyteen vietyä ajautuu um-pikujaan.

Alasdair MacIntyre toteaa tutkimuksessaan Marcuse, että Frankfurtin koulu -varsinkin Marcu-se- edustaa ajattelussaan nuorhe-geliläistä aatemaailmaa melkeinpä enemmän kuin marxismia. Koulu-kunnan edustajat ovat usein koros-tetun elitistisiä, jotka norsunluutor-neista jakavat tuomioita oikealle ja

vasemmalle, mutta luokkanäkökoh-ta jää aina keskustelun ulkopuolelle ja teoriat siten heikoiksi.

Onko työväenluokka koko-naisuudessa integroittunut (sulau-tunut) kapitalistiseen yhteiskuntaan ja pysyy täysin voimattomana muu-tokseen? Epäilemättä osa työväes-töstä on etujensa vastaisesti alka-nut ajatella porvariston herruuden mukaisesti. Kukapa olisi täysin va-paa indoktrinoinnista, kun sitä kai-kissa suurissa ja vaikutusvaltaisem-missa medioissa rummutetaan kai-ken aikaa?

Se ei kuitenkaan ole koko to-tuus: sosialismin kannatus ja löytä-minen uudestaan on merkki posi-tiivisesta kehityksestä ja avaa uusia näköaloja yhteiskunnalliseen muu-tokseen.

Viime vuonna julkaistiin suo-meksi Adornon Näkökulmia uuteen oikeistoradikalismiin ja Simo Pieni-niemen Kulttuuriteollisuus ja dialek-tiikka: Näkökulmia Theodor W. Ador-non ajatteluun. Niitä enemmän ke-hotan tutustumaan Paul Paoluccin,

Helena Sheehan ja vaikkapa Alan Woodsin teoksiin, joissa mielestäni on enemmän järkeä ja oikeaanosu-vuutta, kuin Frankfurtin koulun vas-taavissa. Frankfurtin koulu arvoste-lee järkeä kovaaäänisesti, mutta vaika-järjen käyttö tuntuu välillä tylsä-l-tä työkalulta, se on kuitenkin ainoa keino pelastautua, kun vastassa on järjettömyys.

Lopuksi suosittelen lukemaan Tomi Mäksen artikkelin Frankfur-tin koulukunta: ”uusvasemmistolais-ta” anti-kommunismia (Työkansan Sanomat 11/2020). Kannattaa et-siä käsiin myös Kustannusliike Prog-ressin teos Frankfurtin koulun sosi-aalifilosofia Kriittisiä esseitä. On en-tistä tärkeämpää löytää olennainen eri asioista, kun epäolennaisuuksiin suuntautuvaa hienovaraista mani-pulointia porvariston herruuden vahvistamiseksi tulee jatkuvalla syö-töllä valtamedioiden toimesta.

Kai Leivo
Lohja

Kärsimysnäytelmä Karjalassa

Venäjä käsittelee Itä-Karjalan keskitysleirejä kansanmurhana

Suomessa oli pienoinen skandaali, kun vuonna 2005 Tieto-Finlandian voitti mammuttimainen teos *Jatkosodan Pikkujättiläinen*, jossa oli 1250 sivua, mutta ei sanaakaan suomalaisten pystyttämistä keskitysleireistä Itä-Karjalassa. Se kertoi oleellisen suomalaisen historian kirjoituksen tasosta. Nyt petroskoinen historioitsija ja professori Sergei Verigin kertoo Itä-Karjalan suomalaismiehityksen pimeästä puolesta sadan sivun kirjasessa ”Itä-Karjalan kansanmurha. Todistusaineisto suomalaisen miehityshallinnon rikoksista ihmisyyttä vastaan jatkosodan aikana 1941-1944.”

Osa kirjan materiaaleista perustuu suomalaisten tutkimuksiin, joten aivan vaille omaa tutkimusta natsirikoksemme eivät ole jääneet. Keskitysleirien lapsivangeista monet ovat vielä hengissä, joten silminnäkijähavaintoja on myös yhä saatavilla. Materiaalin puutteeseen tieto ei siis voi hautautua.

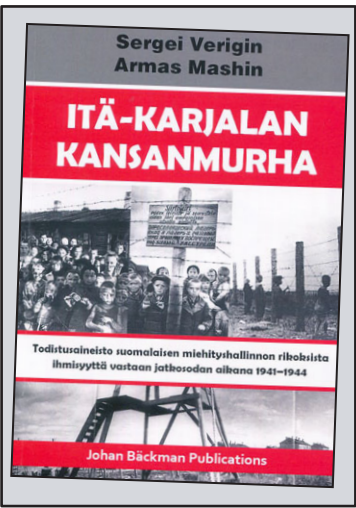
Sergei Verigin korostaa, että suomalaisten päämääränä ei ollut venäläisen väestön tappaminen, vaan väestön siirto Suur-Suomen tieltä. Suomalaiset erottivat väestöä miehittämillään alueilla Itä-Karjalassa rodullisin perustein. Suomen-sukuiset ihmiset laskettiin kantaväestöön, kun venäläiset eristettiin leireille. Suomalaisen suunnitelmassa oli alueen etninen puhdistaminen slaavilaisesta väestöstä. Alueella oli noin 86000 asukasta, joista suomensukuisia oli 36000 ja venäläisiä 50000.

Verigin arvioi, että suomalaisten miehityshallinto olisi ollut julkempaa kuin saksalaisten miehityshallinto heidän miehittämillään

Neuvostoliiton alueilla. Verigin perustele näkemystään keskitys- ja työleirien määrällä suhteessa alueen väestöön. Suomalaiset perustivat 14 keskitysleiriä siviileille, joista suurin keskittymä oli Petroskoissa, jossa oli kuusi leiriä. Työleirejä oli 34 ja sotavankileirejä 42. Enimmillään keskitysleireillä oli 24000 ihmistä eli 27 prosenttia koko miehitysvyöhykkeen väestöstä. Kuolleisuus leireillä oli suurta. Leireillä kuoltiin nälkään, tauteihin, kylmään, viluun ja mielivaltaiseen kohteluun. Suomalaisen ja venäläisten tutkijoiden käsitykset poikkeavat kuolleiden määrästä. Suomalaisen arvioiden mukaan leireillä kuoli 4000-4500 henkeä, kun venäläisten arvion mukaan kuoli ta oli tuplaten, 8000 henkeä.

Vaikka suomalaiset keskitysleirien vartijat ja mielivaltaisuksiin ja murhiin sortuneet suomalaiset tiedetään, käytännössä yksikään suomalainen ei joutunut vastuuseen Itä-Karjalan natsirikoksistaan.

Veriginin teos on varsin poliittisesti korrekti aikana, kun historia on yksi tärkeimpiä propagan-

dan välineitä. Hän sivuuttaa Mannerheimin hienotunteisesti pelkällä maininnalla, vaikka Itä-Karjalan keskitysleiriverkosto syntyi Mannerheimin päiväkäskyllä jo ennen kuin Itä-Karjala oli edes kunnolla valloitettu. Leirien suuri kuolleisuus johtaa kiusaukseen käyttää leireistä sanaa ”kuolemanleiri”, mutta Verigin toteaa itsken termin asiattomuuden ja välttää sitä. Korvaan särähtää ainostaan suomalaisen keskitysleiriverkoston julmuuden korostaminen. Kun tietää Baltian ja Ukrainan juutalaisten kohtalon, suomalaiset vaikuttavat lähinnä harrastelijoilta, jotka nirhaavat tylsällä puukolla. Tämä toteamus ei anna anteeksi suomalaisten rikoksia.

Veriginin tutkijan osuuden lisäksi teoksessa on toimittaja **Armas Mashinin** katsaus suomalaisten keskitysleirien herättämään keskusteluun Venäjällä 1989-2020. Venäjällä ei oikeastaan koskaan

Historiallisen materialismin perusteista (6/2)

Jatkoa sivulta 19

Song-dynastia hallitsi lopulta noin puolta Tang-dynastian alueista. Dynastia maksoi pakkoveroa rajanaapureilleen, mikä takasi rauhallisen kauden rajoilla. Keisari asetti siviilihallinnon sotilashallinnon edelle, mikä käytännössä lopetti merkittävät kapinat. Dynastia joutui kuitenkin pitämään kohtuullisen suurta 1,2 miljoonan ihmisen armeijaa raja-alueilla varmuuden vuoksi. Sotilasmenot veivätkin 75-80 % valtion tuloista.

Song-kaudella maatalous elpyi voimaperäisemmän riisinviljelyn ja lisääntyvän alueellisen erikoistumisen vuoksi. Kaupungit ja markkinat kasvoivat. Naisen asema alkoi heiketä. Riisinviljely oli hyvin tuottoisaa ja perheen elatukseen riitti pieni peltotilkku. Useimpien maala oli alle puoli hehtaaria.

Lopulta pohjoiset kansat valloittivat Song-dynastian alueet pohjoisessa. Etelässä Song-dynastia jatkui 1200-luvulle saakka. Mongolit, joiden armeijan sotilaat kenraaleita myöten olivat Han-kiinalaisia, löivät lopulta Song-dynastian 1270-luvulla ja Kiina joutui ensimmäistä kertaa kokonaan täysin vieraan vallan alle.

Song-dynastian aikana konfutselaisuus nousi uuteen arvoonsa ja kehittyi uskonfutselaisuuteen. Uskonfutselaisuuskaan ei tarjonnut kansalle pelastusta kuten buddhalaisuus ja taolaisuus. Song-kauden rauhallisen ajanjakson vuoksi tiede ja teknologia kehittyi. Tutkittiin tähtitiedettä ja rakennettiin vesikelloja mittaamaan aikaa ja taivaankappaleiden liikettä. Kehitettiin kompassi, koneellinen silkin tuotanto, rautaa alettiin valmistaman kivihillen avulla, ruuti tuli so-

tilaskäyttöön ja kehitettiin alkeellisia ohjuksia. Song-kauden laivanrakennus oli myös kehittyneintä tuon ajan maailmassa. Konfutselaisuus esti kuitenkin tieteen systemaattisen kehityksen, koska se ei antanut sijaa tieteelliselle skepsismille. Suuret keksinnöt ja tekniset innovaatiot olivat pistemäisiä eivätkä systemaattisen tieteellisen työn tuloksia.

Song-kaudella otettiin käyttöön myös paperiraha, sillä kupari ja rauta haluttiin säästää muuhun käyttöön. Lisäksi pelättiin, että pohjoiset kansat voivat sulattaa haltuunsa saamat kiinalaiset rahat omiin tarpeisiinsa. Paperirahas-ta kuitenkin luovuttiin myöhemmin valtion ryhtyessä painamaan sitä katteetta. Veronkantoa parannettiin ja Song-kauden verot tuottivatkin kolme kertaa enemmän kuin Tang-kaudella. Kaupankäynti oli vilkasta. Kiinaan tuotiin mausteita ja vietiin silkkiä ja posliinia. Suuri osa kaupasta oli islamilaisien kauppiaiden käsissä, vaikka kiinalaiset kauppalait kävivät Afrikassa saakka.

6.17. Mongolien aika - Yann dynastia (1271-1368)

Valloitettuaan Kiinan mongoleilla oli kaksi vaihtoehtoa. Ryöstää maa kuten muualla oli tehty tai ryhtyä hallitsemaan sitä kiinalaisella tavalla. Mongolit valitsivat jälkimmäisen tavan. Mongolit käyttivät hallinnassaan hyväksi kiinalaista traditioita ja tapoja. He ”yhdistivät kaiken taivaan alla”, mikä oli konfutselainen ihanne. Väestö jaettiin neljään ryhmään, joista ensimmäinen oli mongolit, toisena Keski-Aasian liittolaiskansojen jäsenet, kolmanneksi pohjoiskiinalaiset ja neljänneksi han-kiinalaiset.

Mongoleilla oli oma oikeusjärjestelmä ja verovapaus. Verot

maksoivat kiinalaiset. Niille ei annettu korkeita virkoja. Mongolit rakensivat pääkaupungin Khanbaliqin nykyisen Pekingin paikalle. Alueelle pakkosiirettiin väestöä etelästä. Kiinan politiikan painopiste siirtyi etelästä pohjoiseen. Mongolit pysyivät vallassa suurviljelijöiden tuella, sillä he turvasivat suurviljelijöiden oikeudet.

Lopulta mongolien valta alkoi rakoilla. Ns. pieni jääkausi aiheutti nälänhätii ja lisäsi tyytymättömyyttä. Myös 1340-1360 valtakunta kärsi kolmesta suuresta epidemiasta, ilmeisesti paiserutosta, joka tappoi miljoonia ihmistä.

Mongolien alaisuudessa viljelijöitä verotettiin ankarammin kuin Song-kaudella ja pakollinen taksvärkkityö palasi maanviljelijöiden velvollisuudeksi. Kauppiaiden olot paranivat merkittävästi. Mongolit suosivat kauppaa verotulojen toivossa. Tuolloin mm. paperi, ruuti ja raudan valaminen siirtyivät Eurooppaan. Mongolit arvostivat teitä ja kulkuyhteyksiä, mutta eivät nähneet tarpeen panostaa kastelujärjestelmiin.

6.18. Ming-dynastia (1368-1644)

Mongoliaikaa seurasi Ming-dynastia (1368-1644). Dynastia rakennutti uudelleen Kiinan muurin. Kiinalaiset toteuttivat monia ”löytöretkiä” ja kävivät mm. Afrikassa ja ilmeisesti Pohjois-Amerikassakin. Keisarillisen palatsin tulipalo kuitenkin lopetti nämä matkat retket, koska sitä pidettiin huonona enteena. Matkat olivat myös kalliita eivätkä olleet kannattavia, vaikkakin lisäsivät kaupankäyntiä. Todellisuudessa tuotantovoimen kehitys ei todennäköisesti ollut riittävällä tasolla löytöretkien jatkamiseksi.

Ming-kaudella keisari ylläpiti mongolikaudelta peräisin ole-

ole ymmärretty holokaustin PR-arvoa samalla tavalla kuin Yhdysvalloissa, sillä Yhdysvallat on monopolisoinut holokaustin muiston vaalimisen itselleen. Suomalaisen keskitysleirien entiset lapsivangit valittavat esimerkiksi **Marja-Leena Mikolan** haastattelukirjassa *Menetetty lapsuus* (2004), että heidän kohtalonaan oli olla väliinputoajia Neuvostoliitossa. Heidän oli vaikea päästä erilaisten sosiaalisten ohjelmien piiriin, joilla keskitysleirien vangeille korvattiin heidän kärsimyksiään, koska heidän tarinaansa ei pidetty merkittävänä ja heitä syyllistettiin jopa natsikätyreiksi. Enää ei ole niin. Nyt Venäjällä puhalttaa aivan uudet tuulet.

Historian vääriste- ly on mennyt liian pitkälle ja vastaisku on tulossa. Venäjä on aloittamassa projektin ”Ei vanhene koskaan”, jossa Itä-Karjalan tapahtumat määritellään kansanmurhaksi ja keskitysleirit kuolemanleireiksi. Kiistatonta on, että suomalaiset halusivat Itä-Karjalan etnistä puhdistusta eli venäläisten kansanmurhaa.

Kuva lapsivangeista Petroskoin keskitysleirillä kesällä 1944. Kuvaaja: Galina Sapko.

Sen sijaan keskitysleirien luonne kuolemanleireinä on kyseenalainen. Itä-Karjalan kansanmurha -kirja on hyvä perusteos, jossa on tiiviiseen pakettiin saatu suomalaisten ja venäläisten tutkijoiden tämän hetkinen tilannekatsaus numeroineen.

Teksti:
Leena Hietanen

Järjestö- ja kaaderi seminaari
Kemionsaareissa Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 14.8.2021 alk. klo 11.00, os. Stusnästie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. kysymyksiä: ”Sote:n kohtalo”, ”kommunistisen liikkeen tilanne ja järjestöllinen tilanne”, ”Kansan äänen kehittämisen ja toimitustyön kysymyksiä”, ”työväenliikkeen toimintastrategiaan liittyviä näkökohtia”. Tarkempi ohjelma kesänumerossa.
Järjestää: EU:n Vastainen kansanrintama ja DSL, Tervetuloa

van sääty- ja ammattikuntajaon, mutta lakkautti etnisen jaon. Johtava sääty oli vallassääty (oppineet), sitten tulivat maanviljelijät, käsityöläiset ja kauppiat. Ming-dynastia oli ainoa talonpoikaiston valtaan nostama dynastia. Se yrittikin uudistaa talonpoikain asemaa palaamalla pientiloihin, mutta maatalouden kehitys johti nopeasti suurtiloihin. Maatalouden tuottavuus kasvoi, mutta se ei pysynyt väestönkasvun mukana. Talonpoikien verotus kiristyi äärimmilleen. Kiinalaiset historioitsijat pitävät kuitenkin Ming-dynastian loppuaikaa feodalismen taantumisen aikana.

Taloudessa yleistyneet tehdasmaiset tuotantjärjestelyt mm. tekstiili-, keramiikka-, tiili- ja laivanrakennussektorilla. Kaupankäynti oli tuottoisaa ja kauppiassuvut olivat äärimmäisen rikkaita, vaikka niiden asema olikin säätyasteikon alimalla tasolla. Alettiin nähdä, että valtion ei tulisi puuttua markkinoiden toimintaan, vaikka valtiolla olisikin velvollisuus vastata kansalaistensa hyvinvoinnista. Ming-dynastian aikaan alkoi Kiinan sulkeutuminen muulta maailmalta.

6.19. Qing dynastia (1644-1911)

Ming-dynastia kaatui Mantsujen valloitukseen. Valtaan noussut Qing dynastia (1644-1911) yhdisti Kiinan suuremmaksi kuin koskaan ennen, valloittaen mm. Mongolian, Turkestanin ja Tiibetin. Qing dynastia ei ryhtynyt maa uudistukseen. Dynastia hyväksyi Ming-kauden lopun torpparijärjestelmän, jossa pääosa viljelysmaasta oli suurmaanomistajien hallussa ja maata viljelijät pahoin velkaantuneet vapaat talonpojat. Maaomistajat asuivat kaupungeissa, mutta eivät yleensä olleet kiinnostuneet siitä, mitä viljeltiin, kunhan vuokra maksettiin ajoissa. Jon-

kin verran oli myös orjuutta eräillä alueilla, mutta se oli harvinaista. Qing-dynastian aika oli luonteeltaan puolifeodaalinen.

Qing kauden lopulla porvariston vaikutus kasvoi ja muutkin säädyt alkoivat harjoittaa liiketoimintaa. Qing-kauden kiinalaisten elintaso oli eurooppalaisia korkeampi. Eräät taloushistorioitsijat näkevät, että Kiinassa oli tuolloin näkyvissä siirtyminen kapitalismiin, mutta kolonialismi pysäytti tämän kehityksen.

Useiden vuosisatojen ajan aina 1600-luvulle saakka Kiinaa voidaan pitää maailman parhaiten organisoituna taloutena. Kiinan maatalouden ominaispiirre on ollut riisin viljely. Riisin viljely oli erittäin tuottoisaa ja riisisatoja saatiin parhaimmillaan kolme vuodessa. Maatalouden tuottama lisäarvo mahdollisti korkean kaupungistumisasteen jo 1000-luvulla. Riisin viljelyn tuottavuutta ei voitu lisätä koneellistamalla tuotantoa. Tuotanto oli tästä syystä hyvin työvoimavaltaista. Maatalouden lisäksi muiden toimialojen kasvu oli hidasta.

Kirjallisuutta:
-**Bai Shouyi** (1982): An outline history of China. Foreign language press. Beijing
-**Paltemaa, L.** (2018): Lyhyt johdatus Kiinan historiaan. Turun yliopisto. Turku
-**Manfred, A.Z.** 1974: A Short History of the World. Vol 1. Progress. Moskova.
-**Miettinen, J.O.** 1999: Intia – kaupunkia, kulttuuria, historiaa. Ota-va. Keuruu.
-**Söderberg, J.** (2017): Maailman taloushistoria – esiteollinen aika. Vastapaino. Tampere.
-**Carol Michaelson:** Terrakotta-armeija ja Kiinan aarteet. Julkaisua myy Museokeskus Vapriikki

SNTL:n säilyttämistä koskeneen kansanäänestyksen 30-vuotispäivä

Kolmekymmentä vuotta sitten, 17. helmikuuta 1991 järjestettiin Neuvostoliiton historian ainoaksi jäänyt valtakunnallinen kansanäänestys. Siinä esitettiin yksi ainoa kysymys: ”Pidätkö välttämättömänä uudistetun Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton säilyttämistä tasavertaisten itsenäisten tasavaltojen federaationa, jossa tullaan täydellisesti takaamaan jokaisen kansallisuuden ihmisten oikeudet ja vapaudet?” Myönteisesti tähän kysymyseen vastasi kolme neljäsosaa eli 76,4 prosenttia äänestäjistä, mutta jo saman vuoden lopulla toteutui surullisen kuuluisa ”Belovezhin salaliitto”, jossa ilmoitettiin Neuvostoliiton hajoamisesta. Kansan tahdosta ei suoraan sanottuna paljon välitetty.

Jeltsin käytti hyväkseen silloista yhteiskunnallista mielialaa

Vuonna 1991 toimin itse Sojuz - parlamenttiryhmän neuvonantajana ja osallistuin mainitsemani kansanäänestyksen järjestämiseen. Tapahtuma huipentui valtavaksi joukkokokoukseksi 23. helmikuuta 1991 Maneesiaukiolla, joka ei ole kokenut mitään samanlaista ennen sitä eikä sen jälkeenkään. Miliisin tietojen mukaan 250 000 moskovalaista antoi yksimielisen tukensa Neuvostoliitolle. Näytti jo siltä, että yhteiskunnallisessa mielipiteessä olisi tapahtunut muutos. Minäkin ajattelin sillä tavalla ja esiinnyin radioasema Nadezhdan ohjelmassa. Radioaseman oli perustanut Neuvostoliiton säilyttämisen puolesta kamppailua käynyt Eestin tasavallan internationalistinen liike. Toimin tämän radioaseman Moskovan kirjeenvaihtajana. Sanoin ohjelmassa sanatarkasti, että kyseisestä päivästä lähtien Moskova oli lakannut olemasta demokraattinen eli nykykielellä ilmaistuna liberaalin työssä.

Jopa Boris Jeltsin käytti hyväkseen silloista yhteiskunnallista mielialaa. Nykyään tämä tuntuu tietysti hämmästyttävältä, mutta silloin hän kehotti äänestämään SNTL:n säilyttämisen puolesta. Kansanäänestyksen tuloksesta olen jo kertonut. Se kertoo omaa karua kieltään.

Mutta valitettavasti tätä

menestystä ei onnistuttu silloin vakiinnuttamaan ja heti kohta tapahtumat alkoivat vyöryä toiseen suuntaan. Kesällä Jeltsin valiittiin Venäjän sosialistisen federatiivisen neuvostotasavallan presidentiksi huomattavalla, joskaan ei ylivoimaisella enemmistöllä. Liittotasavaltojen kanssa käytyjen pitkien neuvottelujen tuloksena päästiin sopimukseen SNTL:n muuttamisesta valtioliitoksi, eräänlaiseksi itsenäisten valtioiden liitoksi IVY:ksi, vastoin kansanäänestyksen tulosta. Sitä seurasi ensiksi poikkeustilakomitea, jota lännessä kutsuttiin elokuun vallankaappaukseksi ja siten vastavallankumouksellinen vallankaappaus, jolloin avoimet sosialismin vastustajat tulivat valtaan. Ja lopulta joulukuussa tapahtui sitten ”Belovezhin salaliitto”.

Kansanäänestyksen pääopetus

Mutta mistä syystä helmikuun 17. päivän kansanäänestyksessä esitettyä kansan tahtoa poljettiin niin räikeästi? Vastaus tähän kysymykseen on hyvin yksinkertainen ja se on samalla myös kansanäänestyksen pääopetus. Äänestyksen tulosten toteuttamiseksi olisi tarvittu mahtava poliittinen voima. Se on välttämättömyyden minkä tahansa poliittisen projektin toteuttamiseksi missä tahansa tilanteessa ja erityisesti valtiorakenteiden voimistuvan hajoamisen oloissa. Ja tällainen poliittinen voima puuttui silloin.

Sergei Skvortsov

V a n h a
NKP oli jo siinä vaiheessa hajonnut käytännössä siihen pisteeseen, että eräiden tasavaltojen puoluejärjestöt ilmoittivat erostaan epäpuolueesta. Monilla Venäjän alueilla alkoi olla vaikea löytää ehdokkaita aluekomiteoiden sihteerin tehtäviin. Kun kävin kesällä 1991 Sahalinilla ja Kurilleilla havaitsin, että sikäläinen puolueen aluekomitea vain vaivoin onnistui majoittamaan moskovalaiset vieraansa hotelliin. Kukaan ei enää kuunnellut ennen niin kaikkivoipaa aluejärjestöä.

Mitä tulee Sojuz-parlamenttiryhmään ja yhdistykseen, niin sillä ei ollut voimakkaita paikallisyjärjestöjä ja näin ollen joukkokokouksen järjestäminen Moskovan keskustassa oli enintään mitä he voivat tehdä. Toisaalta parlamenttiryhmän jäsenet osoittautuivat tuuliviireiksi. Se ei ollut mikään ihme, ottaen huomioon sen, että perestroikan aikana kansanedustajiksi valittiin usein ihmisiä, joilla ei ollut selkeää maailmankatsomusta.

Poikkeustilakomitean jälkeen Sojuz-ryhmän noin 700 jäsenestä jäljelle jäi vain muutama eikä heidän joukossaan tuolloin enää ollut ryhmän koordinaattoria **Juri Blohinia**. Kun kansanedustajat elokuun lopulla 1991 SNTL:n Kansanedustajien ylimääräisessä kansankongressissa tuomitsivat kiihkeästi puheisaan rikollisen ”vallankaappauksen”, niin minä yhdessä kansanedustaja **Jevgeni Koganin** kanssa yritin ehkä puoli tuntia taivutella Blohina olemaan pitämättä katumuspuhetta siitä, että olemme muka tehneet historiallisen virheen puolustaessamme kirottua ”kansojen vankilaa”. Luulimme onnistuneemme ai-keessamme, mutta puhujapönttöön noustuaan entinen koordinaattori alkoi heti katua tekojaan.

Voimasuhteet eivät vielä ole SNTL:n palauttamisen kannattajien hyväksi

Nykyään ajatus SNTL:n uudelleenperustamisesta on saanut uutta tuulta purjeihinsa. On perustettu toistakymmentä SNTL:n kansalaisjärjestöä ja jokainen niistä perustaa toimintansa sille pohjalle, että SNTL on edelleenkin juridisesti olemassa. Se on todellakin näin. SNTL:n

Maneesiaukiolla 23.2.1991 kokoontui 250000 ihmistä. Tällaista ei ole tapahtunut koskaan aiemmin ja he kaikki antoivat tukensa Neuvostoliiton säilyttämiselle

Perustuslaillisuuden valvontakomitea ja jopa Venäjän Federaation Valtionduuma ovat tunnustaneet Belovezhin sopimuksen perustuslain vastaiseksi ja pätemättömäksi. Mutta se ei merkitse sitä, että nykyinen valtiovalta olisi säikähtänyt ja olisi valmis vapaaehtoisesti luopumaan vallastaan. Kuten Vladimir Lenin kirjoitti aikanaan, ”oikeus ei ole mitään ilman aparaattia, joka voi pakottaa noudattamaan oikeusnormeja”. Tämä toteamus pätee täysin myös SNTL:n juridiseen olemassaoloon, joka on vain edellytys sen realistiseen ylösnousemukseen. Poliitikassa kaiken määrää voimasuhteet, jotka eivät toistaiseksi ole SNTL:n uudelleenperustamisen kannattajien hyväksi.

Mutta jos Venäjän johto tulevaisuudessa asettaa tehtäväkseen Neuvostoliiton uudelleenperustamisen, niin silloin sen käytössä ovat kaikki tarpeelliset työkalut. Ei kannata kuunnella sellaisia puheita, että ”Neuvostoliiton hajoamista valittaa vain sydämetön ihminen ja joka haluaa perustaa Neuvostoliiton uudestaan, hän on järjetön ihminen”

Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
20.04.2021

Belovezhin salaliitto

Belovezhin salaliitolla tarkoitetaan kolmen neuvostotasavalan presidentin kokousta joulukuun 8. päivänä 1991 Belovezhissa Valko-Venäjällä. Tuolloin Venäjän SFNT:n presidentti Boris Jeltsin, Valko-Venäjän SNT:n presidentti Stanislav Shushkevitch ja Ukrainan SNT:n presidentti Leonid Kravtshuk allekirjoittivat ilman minkäänlaisia, hallituksiltaan, parlamenteiltaan tai kansoiltaan saatuja juridisia valtuuksia salaa laaditun sopimuksen.

Sopimuksen mukaan ”Neuvostoliitto lakkaa olemasta kansainvälisen poliittisen oikeuden subjektina ja geopolittisena realiteettina”. Lisäksi siinä sovittiin löyhem-

män Itsenäisten valtioiden yhteisön (IVY:n) perustamisesta. 12. joulukuuta 1991 Venäjän SFNT:n korkein neuvosto aivan yhtä laittomasti hyväksyi kaikki Belovezhin asiakirjat. Pääosvalta asiassa olisi kuulunut Venäjän kansanedustajien kongressille. Äänestykseen osallistui 196 ihmistä, 76 prosenttia kaikista korkeimman neuvoston jäsenistä. Heistä 185 äänesti puolesta ja vain 6 vastusti. Ukrainan korkeimmassa neuvostossa kolme edustajaa äänesti vastaan ja Valko-Venäjällä A.G. Lukashenko.

Lue lisää: <https://www.tiedonantaja.fi/artikkelit/kuinka-neuvostoliitto-hajotettiin>

Moldova ajautui hallituskriisiin Uusi presidentti Mala Sandu haluaa uudet parlamenttivaalit

Viime vuoden marraskuussa Moldovan presidentiksi valittu länsimielinen Maia Sandu ei ole saanut maahan toimivaa hallitusta koko hallituskauteensa. Moldova ajautui hallituskriisiin välittömästi Maia Sandun voitettua presidentinvaalit, kun sosialisti-pääministeri Ion Chicu erosi joulukuun lopussa. Sandu voitti Moskova-mielisen sosialistin, Igor Dodonin, jolla on yhdessä hallituskumppaninsa Shorpuolueen kanssa Moldovan parlamentissa enemmistö, 54 edustajaa 101-paikkaisessa parlamentissa.

Sosialistit eivät ole suostuneet Sandun kanssa yhteistyöhön vaan tehneet hänet presidenttikaudestaan painajaisen. Sandu haluaa hajottaa parlamentin ja järjestää maassa ennenaikaiset parlamenttivaalit. Sandu haluaisi itselleen myötämie-lisen hallituksen. Mielipidemittaus-ten mukaan Sandun Toiminta ja solidaarisuus-puolue olisi nyt suosituin. Se saisi yksinään lähes enemmistön, 49 prosenttia äänistä, kun sosialistit saisivat 27 prosenttia äänistä.

Ehdokkaat kariutuneet

Moldovan parlamentti ei ole suostunut hyväksymään presidentin esittämiä uusia pääministeriehdokkaita. Kaksi kertaa pääministerin nimitys on jo kariutunut. Sosialistit ovat äänestäneet jopa omaa ehdokasta vastaan tehden uuden pääministerin nimityksestä farssin. Nyt parlamentti kuitenkin hyväksyi väliaikaisen hallituksen julistaman poikke-

ustilan, joka jatkuu toukokuun loppuun saakka. Sandun vastaveto on se, että hän on pyytänyt perustuslakituomioistuinta kaatamaan hallituksen ja antamaan luvan ennenaikaisille parlamenttivaaleille. Muutoin seuraavat parlamenttivaalit pidettäisiin vuonna 2023. Uudet vaalit olisi pidettävä 90 päivän kuluessa parlamentin hajottamisesta.

Sandu on tavannut presidenttikautenaan Romanian presidentin, sekä käynyt Kiovassa, Pariisissa ja Brysselissä. Moldova kärsii pandemiasta muun Euroopan tavoin. Sandu olisi halunnut kiihkeästi Transnistrian alueen ratkaisua ja saada venäläiset sotilaat alueelta pois. Ukrainan kriisi saattaa laajeta Transnistrian alueelle, mikäli sotatoimet Itä-Ukrainassa leimahtavat sodaksi.

Teksti:
Leena Hietanen

Kuntavaalit lähenevät

Allakan mukaan lähenevät, mutta ei ole tietoa milloin vaalikuume kohoaa, vai eikö ollenkaan. Galluppien mukaan persut ovat johdossa. Onneksi vaalitulos ratkaistaan vasta äänestämälä. En usko Suomen kansan olevan niin huumorin kyllästämää, että antaisi persuille runsaan äänisaaliin.

Persut ovat väittäneet kuntavaaleissa olevan kyseessä hallituksen kaatuminen tai eläminen. Vähänkin politiikkaa seuraava tietää kuntavaaleissa päätettävän vain, ketkä käyttävät ja sijoittavat, toivottavasti kuntalaisten hyväksi. Rahaa kyllä Suomesta löytyy, on vain kyse miten ja mihin sitä käytetään. Jos it-

se olisin päättämässä, arvokasta ja raskasta koronan vastaista työtä tekeville sairaanhoitajille antaisin huomattavan palkankorotuksen. Samoin pienellä palkkiolla toimivat omaishoitajat ansaitsisivat palkkion korotukset. Verollinen tulo itselleni esimerkiksi on 400 euroa kuukaudessa, veron jälkeen saan käteen 235 euroa. Omaishoitajan työ on 24/7, joten tuntipalkka ei ole häppönen.

Edellä mainittuihin korotuksiin tarvittavat rahat saadaan muuten kuin veroja tai maksuja korottamalla. Käytetään niitä rahoja, joita suunnitellaan käytettävän Yhdysvaltain aseellisuuden tukemi-

seen. Siirretään uusien hävittäjien hankinta hamaan tulevaisuuteen. Ne eivät tuo turvallisuutta Suomeen vaan päinvastoin.

Paikallinen Yhdysvaltain lähetystö kyllä repisi ihokkaansa, mutta se heille sallittakoon. Jos Suomi on itsenäinen, niin osoitetakoon se joskus ulkopuolisille tahoille. Trumpin häviö oli raskas isku suomalaisillekin sadun kertojille ja rukousamiaiseseen osallistujille.

Uurnilla tavataan, toivottavasti ei krematorion uurnilla.

Reino Welling
omaishoitaja Jämsänkoskelta

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Valhe ja vastuu

Miksi valehdellaan? Itse asiassa valehtelevä on harvinaista. Silloin harvoin kun valehdellaan, on siihen jokin painava syy. Poliitikassa syitä on yleensä kaksi: oma etu ja suureen kertomukseen osallistuminen, ja nämä tietysti nivoutuvat keskenään. Urheilussa ja oikeuslaitoksessa on tuomari, mutta ei politiikassa. Teoriasa tuomarina pitäisi olla riippumaton lehdistö, mutta se utopiaa. Media-sana juontaa amerikkalaisesta käsitteestä mass media, joka tarkoittaa joukkotiedotusvälineitä ja niiden toiminnassa raha ratkaisee. Valtiollinen turvallisuus toimii aina lopullisena arvosteluperusteena.

Miten se vaikuttaa, mihin satumme uskomaan? Olemalla mukana suuressa kertomuksessa saa olla myös mukana rakentamassa yhteistä tarinaa. Vain harvat ovat valmiita jäämään ulkopuolelle pahanilmanlinnuiksi ja hekin joutuvat turvautumaan johonkin toiseen suureen kertomukseen. On mahdotonta päästä korkeaan yhteiskunnalliseen asemaan, jos ei jaa yhteistä kertomusta. **Entä jos tärkeä osa kertomuk-**

sesta on ilmiselvästi ja räikeästi valheellinen? Kuten esimerkiksi Skripalien ja Navalnyn tapaukset. Kuinka sitten suu pannaan? Niin siinä lopulta käy, että sellaiseenkin ollaan valmiita uskomaan. Luonnollisesti tälle ollaan rakennettu pohjaa vuosikymmenten ajan. Vielä 2000-luvun alussa saattoi ihmetellä, miksi Venäjän federaation presidentistä julkaistaan katkeamattomia sarjoja häväistyskirjoituksia. Nyt se kantaa rikasta satoa. Hänestä ollaan valmiita uskomaan aivan kuin ka uskomattomia juttuja tahansa.

Onko sillä merkitystä, mihin uskomme, ja ei kai se niin haittaa, jos suuri yleisö ymmärtää asiat väärin? Sillä on suuri merkitys ja se haittaa hyvin paljon. Tämän voi ymmärtää paremmin, jos otamme hieman etäisyyttä. Ranskassa perustettiin 1930-luvulla laajapohjainen kansanrintamahallitus. Se oli mahdollista, koska Stalin oli luopunut trotskilaisen jyrkästä linjasta ja päättänyt suositella veljespuolueille yhteistyötä maltillisten vasemmistopuolueiden kanssa. Tämä pelästytti oikeiston ja

lehdistö maalasi kommunistit entistään mustemmiksi paholaisiksi.

Parjauksella oli vaikutusta. Monet ottivat sen tosissaan. Kun lehdessä kerran niin lukee, täytyy hän sen olla totta. Kampanjan seuraukset nähtiin kun Saksa mursi Ranskan vastarinnan ja maahan perustettiin Vichyn yhteistoimintahallitus. Suuri yleisö ei noussut pettureita vastaan. Monien mielestä marsalkka Pétain pelasti Ranskan kommunismilta. Sodan jälkeen yhteistointamiehet menettivät maineensa ja Neuvostoliitto nousi arvoon arvaamattomaan. Tämän vuoksi sitä vastaan julistettiin kylmä sota.

Usein suuret tarinat alkavat oman edun puolustamisesta. Hyvän asian puolesta ollaan valmiita tekemään hirmuisia asioita ja jos kommunistit oletetaan suuriksi saattanoiksi, kaikki keinot ovat sallittuja. Vähitellen räikeätkin valheet alkavat elämään omaa elämäänsä. Sen jälkeen niihin uskotaan vilpittömästi.

**Tauno Auer
Helsinki 8.3.2021**

Miten minusta tuli marxilainen?

Jokaisella ihmisellä lienee jonkinlainen käsitys maailmasta, yhteiskunnasta ja ihmisestä sen osana. Miten hyvin nämä ideologiat heijastavat todellisuutta, on jo toinen kysymys. Tässä selvitan suhteellisen lyhyest, miksi minusta tuli aineellisen todellisuuskäsityksen marxilainen kannattaja.

Meille on jo useamman vuosikymmenen ajan -viimeistään Neuvostoliiton lakkauttamisen myötä- alettu vakuuttaa, että edistys on taantumista, eikä suuria aatteita enää ole odottamassa toteuttamistaan. Tuolaisen postmodernistisen humpuukin tarkoitus on esittää yhteiskunnan sisäisten ja tarkoituksenmuokaisten aatteiden kuolema ja edistuksen romahdus, mikä tarkemmin ajatellen ei pidä paikkaansa. Kapitalistinen yhteiskunta, joka ajaa osan kansalaisistaan -yrittäessään ikuistaa vallitsevan luokkajaon- hulluuteen, erilaisiin päihiteisiin ja köyhyyteen, kiittää ja kumartaa tuollaisia ajattelun vääristymiä.

Ihmisten on voitava itse ratkaista yhteiskunnalliset ongelmat mielellään järkensä avulla, koska muuta vartenotettavaa mahdollisuutta ei ole. Kapitalismin jälkeen tulee sosialismi, mutta miten ja missä muodossa, jää vielä toistaiseksi nähtäväksi. Ainakaan Neuvostoliitossa tapahtuneita virheitä ei tulisi enää missään muodossa toistaa.

Kouluaikana mieleeni jäi pysyvästi Erno Paasilinnan tunnettu

lause: ”Ainoat oppineet ovat itseop-pineita, muut ovat opetettuja. ”Ja todella: koulua enemmän minuun teki vaikutuksen Kustannusliike Edistuksen (Progress) lukuisat kirjat, joita onnekseni löysin kirjaston hyllyistä. Monet niistä sisältävät edelleen käyttökelpoista lukemista teorian ja käytännön alalta. Esim. kak-siosainen ”Filosofian historia” on sisällöltään paljon rikkaampi kuin vastaavat porvarilliset esitykset aiheesta. Näiden kirjojen parissa yökaudet lukeneena tieni marxilaisuuteen oli saanut pitävän alun. Eikä siinä vielä kukaan loppua ole näkyvissä. Lenin jo totesi, että marxilainen oppi on kaik-kivoipa, koska se on oikea. Edelleen hän toisessa yhteydessä totesi miten marxilaista teoriaa on kehitet-tävä joka suuntaan, ellemme tahdo jättää ajasta jälkeen.

Tieni sosialismin ja kommunismin kannattajaksi ei kuitenkaan edennyt suoraviivaisesti. Alkoholistinen ryyppäminen sai pysyvän otteen reiluksi vuosikymmeneksi ja lopulta tulin kaikkiruokaiseksi, mitä muihin huumeisiin tulee. En jaksanut juomiseltani seurata kovinkaan tarkasti maailman tapahtumia. Siten tulikin yllätyksenä, kun jossain tokkurassa kuulin Neuvostoliiton liittolaisineen lakkaute-tun. Sosialismin neuvostosuuntaus koki melkoisen tappion. En kuitenkaan löytänyt itselleni parempaakaan maailmankäsitystä. Raitistut-

tuani tulin huomaamaan, ettei marxilainen filosofia ole mitenkään vanhentunut, vaan käytännön sovel-luksissa olisi ollut toivomisen varaa. Marxilaisuus on päivitettävä nykyai-kaa vastaavaksi, yhteinen vaara kas-vavalle ihmiskunnalle on kapitalisti-sen tuotantotavan epäoikeudenmu-kaisuus, joka uusliberalistisessa vai-heessa edelleen kärjistää tilannetta.

Uusliberalistinen talouspolitiikka on alkanut murentaa pohjoismaista hyvinvointimallia: leipä-jonot tuntuvat vain lisääntyneen, kukaan Suomessa ei kuole nälkään, mutta onhan tilanne hieman häpeällinen. Suurena ongelmana pidän kapitalismin mukanaan tuomaa ruo-kahävikkiä samaan aikaan, kun maapallon toisella puoliskolla ihmisiä näännyy nälkään. Missä on globaalin oikeudenmukaisuus? Ainakaan mikään jumala ei voi auttaa, koska se on vain tyhjyyttä humiseva sana, joka on ehdollistettu ihmisten tajuntaan, mutta jota mielikuvituksen ulkopuolella ei ole olemassa.

Tie sosialismiin on nähtävä ehkä ihmiskunnan pelastusrenkaana siihen mitä kapitalismi on jälkeensä jättänyt. Muutoksen tuulet aiheuttaa laajapohjainen, kapitalisminvastainen kansanrintama. Vallankumous ei ole toistaiseksi näköpiirissä, mutta jossain vaiheessa kansan tietoisuus herää...

**Kai Leivo
Lohja**

Kuka kouluttaa Yle:n toimittajat?

Yle:n toimittajien arviot ja asenteet osoittavat asiantuntematonta muutta ja opittua äärioikeistolaista asennetta. Tähän päätty, kun seuraa heidän työtään.

Venezuelassa Maduro voitti presidentinvaalit 20.5.2018. Tammikuussa 2019 **Juan Guaido** julistautui presidentiksi väittäen vaalien olleen laittomat. Oppositio järjesti Caracasissa vallankaappausyrityksen odottaen kansan ja armeijan yhtyvän kapinointiin. Monet oikeistohallitukset (Myös Suomi) asettuivat Juan Guaidon tueksi. Yle seurasi opposition mielenosoitusta Columbian ja Vene-

zuelan rajalla. Jostain kerrottiin kansalliskaartin liittyneen kapinallisiin. Suorassa lähetyksessä he hihkuivat: **”Se on nyt sitten selvää pässinlihaa”.** Ei ollut pässinlihaa. Kansalliskaarti ja asevoimat tukivat hallitusta.

Ukrainan oikeistokaappauksen jälkeen mm. Itä-Ukrainan maakuntien väestö ei hyväksynyt Banderalaisten ja Azovilaisten fasistien valtaa Ukrainassa. Kesällä 2014 Ukrainaa ilmoitti valmiutensa hyökätä alueelle. Yle:n lähetyksessä ”ulkopolitiikan asiantuntijaa” haastateltiin. Hän kertoi hallituksen valtaavan ”kapinoivat maakunnat ja van-

gitsevan separatistit”. Yle:n toimittaja kysyi: **”Mitä näille vangeille sitten tehdään?”** Ei tehty mitään, vaan Ukrainan joukot saarrettiin kahteen isoon mottiin.

Yle:n Mira Stenström haastateli 6.4. -21 puolustusministeri Antti Kaikkosta mm. tilanteesta Ukrainassa. Hän kysyi: **”Mihin ne Venäläiset pyrkivät sillä, että keskitävät voimia Ukrainan rajalle?”** Ei riittänyt asiantuntemus kysyä, että miksi Ukraina kokoaa joukkoja Bonbassin ja Venäjän rajalle.

**Wanha Seppä
Peräseinäjoki**

Muistoja Pohjolasta

Kun ihmisellä on seuraava vuosiluku jo 80, niin on jo korkea aika muisteluun, ennen kuin lustottuminen etenee pahaksi ongelmaksi. Aika kultaa muistot ja muuta hömppää lausuvat muutkin kuin takatukkaiset miehet.

Työllisyys oli -60 luvulla toisenlaisissa lukemissa kuin nykyään. Itse olin ollut jo pari vuotta sellutehtaan työlläinen, kunnes alkoi lastukuoppien lähettäminen tympiä, maistui aivan puulta. Ei kun lopputiliä ottamaan ja maailmalle katselemaan näkymiä ja mahdollisuuksia. Näin jälkikäteen ajatellen ei ollutkaan hullumpi asia nämä ns. loparit.

Ellei lopputilin mahdollisuuksiin olisi perehtynyt, olisi monta asiaa jäänyt vaivaamaan lopuksi ikää. Tuli perehdyttyä mm. työttömän asemaan 1960 luvun Suomessa. Silloin työttömiä ei ollut pilvin pimein, vähäisempi määrä voitiin komentaa töihin vaikka toiseen päähän Suomea. Parakkimajoitus oli omanlaatuisensa kokemus. Ei ollut turvavälejä eikä tupakointikieltoa. Kämpän toisessa päässä saatiin syödä vaatimattomia eväitä ja toisessa päässä vatkattiin oksa-

lakkaa juotavaan kuntoon. Iltamyöhällä maistui jopa partavesi. Se tuntui olevan tehokasta ainetta, koska seuraavana aamuna pomolle ilmoitettiin- piä on kipiä, ei pysty töihin tarttumaan.

Itse työ oli turhaa ja turhauttavaa, Lapiolla ja rautakangella hattiin jäiseen maahan uturaa. Ne katosivat lumien sulettua kun, kai-vuri tuli oijen tekoon. Tosin työttömyystyömaalla ei ollut tarkoitukseen tehdä tuottavaa työtä, lähinnä oli kysymyksessä rangaistus, kun oli ajanut itsensä työttömyysjamaan. Suomalaisen luokkayhteiskunnan ns. paremmat piirit huomasivat työttömyystyömäitten olevan todellisia kommunistihautomaita, sen vuoksi niistä alettiin pyrkiä eroon.

Nykyisen yhteiskunnan päähän potkitut ovat virolaisia tai ukrainalaisia vierastyöläisiä. Asumis- ja palkka-asiat ovat heikosti hoidettuja. On asioita, jotka eivät ole kytköksissä valtaapitävien nimiin ja puoluekantoihin- valitettavasti.

**Reino Welling
eläkeläinen ja omaishoitaja
Jämsänkoskelta**

Omaishoitajat ja vammaisohjaajat byrokratian kourissa

Minulle ringattiin 17.3.2021 poikamme Arskan vakkari-ryhmäkodista. Kundimme oli ollut siellä viikonlopun lähihoitajak-solla. Ohjaaja kertoi minulle yhden ohjaajan koronatestin näytäneen positiivista. Ryhmäkodin asukkaat olivat saaneet maaliskuun alussa koronarokotuksen ykkösvaiheen, koska he kuuluvat riskiryhmä ykköseen. Arska sen sijaan venttasi 18.3. tapahtuvaa piikitystään. Ryhmäkodin henkilökunta oli myös rokottamatta Tähän mennessä yksikön 5/7 ohjaajaa on ollut jo koronakaranteenis-sa. Kaksi työntekijää on sairastanut koronataudin.

Ryhmäkodin henkilökunta oli noudattanut työssään vammaisten ihmisten parissa Stadin koronaohjeita. Se käytti käsidesiä, muisti turvavälit, vältteli lähikontakteja ja koteloi naamansa kuonokoppaan. Minulle kerrottiin Arskan olleen hoitajak-sollaan samassa tilassa positiivisen koronanäytteen antaneen ohjaajan kanssa. Henkilökunta toimi vastuullisesti ottaessaan oma-aloitteisesti yhteyttä meihin Arskan omaishoitaja-vanhempiin. Tiedustelin ohjaajalta, kuinka me menettelemme tapahtuneen jälkeen?

Ohjaaja pyysi minua odottamaan Helsingin kaupungin Epidemiologinen toiminnan (ET) yhteydenottoa ja kysymään sieltä toimintaohjeita. Minulle selvitettiin, että ohjaajien tartuntaa/altistusta hoitaa kyseinen ET. Se huolehtii Stadin alueella tartuntatautiepideoista sekä antaa niihin liittyvää neuvontaa ja ohjausta. Soittaessani iltapäivällä uudelleen ryhmäkotiin saadakseni valaistusta tilanteeseen ET selvit-ti yhä ryhmäkodin koronatilannetta. Se ei ottanut yhteyttä meihin Arskan omaishoitajiin.

Päätimme keskiviikkona 17.3.2021 perheemme jäävän oma-aloitteisesti koronakaranteeniin poikamme korona-altistuman vuoksi. Asiasta tiedotettiin myös

Arskan toimintakeskukseen. Se lupasi olla yhteydessä pienryhmäkotiin. Pienryhmäkodin ohjaaja soitti ja kertoi kundimme voivan mennä koronarokotukseen ET:n lekurin selvityksen mukaan, jos tällä ei ilmene koronaoireita. Arska sai rokotuksensa ajallaan.

ET:n työntekijän kanssa käymämme puhelinkeskustelun ja myöhemmin saamamme dokumentin perusteella kundimme karanteenipäätös 16.-28.3.2021 tehtiin vasta 24.3.2021. Saimme päätöksen kirjallisena sähköpostitse 30.3.2021. Arska oli siis altistunut ryhmäkodissa koronalle tai jopa saanut mahdollisesti koronatartunnan. Tartunnan iskiessä samoin olisi käynyt hänen vanhemmilleen ja toimintakeskuksen porukalle. Selvisimme onneksemme säikähdyksellä. Me omaishoitajavanhemmat saamme oman koronapiikkimme 9.4.2021.

Tänään 6.4. Arskan pienryhmäkodista soitettiin, ettei kundi voi tulla lähihoitajaksolle viikonlopuna, koska sen eristyksessä olevalla asukkaalla on todettu koronaoireita. Koronakaranteenia on päätetty jatkaa viikolla.

Mikä kehitysvammaiseen ihmiseen, hänen perheeseensä ja hänen toimintaympäristöönsä kohdistuvassa viranomaiskoronatiedotuksessa ja koronan torjunnassa, oikein mättää? Suomen koronaepidemia ei taltu, eivätkä tartuntaketjut katkea etenemällä byrokratia edellä. Miksi henkilökuntaa, joka työskentelee ykkösriskiryhmää edustavien kehitysvammaisten kanssa, ei rokoteta? Miksi heille ei anneta työhö-ohjausta ja ohjeita koronatilanteita varten? Miksi heidän terveytensä vaarannetaan toistuvasti?

**Matti Laitinen
kehitysvammaisen pojan isä
6.4.2021**

Tukea Kansanäänelle

Kai Kontturi 100 e, Esko Rintala 130 e, Viljo Heikkinen 46 e, Pasi Ranki 48 e, Heikki Männikkö 38 e, Markku Nieminen 8 e, Ari Sulopuisto 3 e, Pertti Hämäläinen 8 e, Juha Kovanen 5 e, Hannu Ikonen 48 e, Lauri Paronen 8 e, Meeri Luhtala 18 e, Kaija Siippainen 10 e, Kalevi Wahrman 10 e, Janne Rahikainen 20 e, Unto Nikula 8 e, Risto Koivula 8 e, Reino Welling 38 e, Mirja Welling 3 e, Jartsev 12 e, Wanha Seppä 8 e, Tapio Hakanen 3 e, Veikko Flyktman 3 e, Matti Pelttonen 3 e, Raili Pelttonen 3 e, Matti Saarinen 3 e, Teuvo Vuorenpää 3 e, Pentti Möttönen 3 e ja Tarja Männikkö 10 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2020/1128 24.9.2020

Julkiset keskustelufoorumimme FB:ssa:

Suomen Työväenpuolue FB

Ryhmä keskittyy mm. yhteiskunnalliseen keskusteluun, luokkatietoisuuden edistämiseen, ay-liikkeen, puoluepolitiikan, rauhantyyden, globalisaation ja ulkopoliittikan kysymyksiin.

Kansanrintama- vaihtoehdo uusliberalismille FB

Ryhmän tavoite on kehittää vaihtoehdo nykyiselle kovalle markkinavoimien yhteiskuntapolitiikalle ja toteuttaa yhteiskunnallinen muutos Suomessa. Keskusteluun kuuluu laajasti politiikka ja yhteiskunnalliset asiat erilaisella informaatiolla.

Näissä ryhmissä sallitaan ja on toivottavaa keskustelu marxilaisen yhteiskuntatieteen lähtökohdista. Linkitettäessä näihin ryhmiin artikkeleita on toivottavaa lisätä oma kommentti ja lähde. Noudatetaan nettietiketä. Rasistinen ja fasistinen materiaali poistetaan.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous

EVKR:n vuosikokous Helsingissä ke. 9.6.2021 alk. klo 17.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Käsitellään vuosikokousasiat sekä ajankohtaisia järjestötyöhön liittyviä kysymyksiä. Paikalle pääsee keskustasta mm. raitiovaunulla no 6. Pois jäädään Hauhonpuiston pysäkillä. Ennen kokouksen alkua on klo 16.45 lähtien tarjolla kahvit. Johtokunnan kokous alkaa klo 16.00, jossa viimeistellään esitykset vuosikokoukselle. Tervetuloa kaikki jäsenet ystävineen.

Johtokunta

Vapunpäivänä 1.5.2021 muistamme punasotureita, maamme työväenvalloituksen taistelleita ja kaatuneita. Kokoonnutuminen mm. Tuusulan Pajalan hautausmaalla Vappuaamuna klo 09.00. Liput mukaan. Huomioidaan koronasuojaus.

VaTa kutsuu!

VaihtoehdoTampere (VaTa) on kansanliike, joka ottaa tavoitteensa tamperelaisilta. VaTa kerää kannattajia ja toimijoita, ei jäseniä. Se pyrkii kaikessa toiminnassaan liittämään suoran demokratian ja edustuksellisen demokratian toisiinsa.

Monet Tampereen kaupungin ylisuuret hankkeet ovat velkaannuttaneet Tampereen kaupunkikonsernin korviaan myöten. Suurhankkeita on viety läpi kabinettisopimuksilla, joissa kaupunkilaisten mielipidettä ei ole edes haluttu kysyä. Samaan aikaan palvelumaksuja on korotettu, jonot peruspalveluihin vain pitenevät ja köyhyys sekä työttömyys lisääntyvät.

VaihtoehdoTampere painottaa, että Tampereen kuntapolitiikassa kaupungin perus- ja lähipalvelut on asetettava ykkössijalle, talous on saatava plussalle, investoinnit on laitettava tärkeysjärjestykseen ja turhista on luovuttava ja tamperelaiset on otettava laajasti mukaan asioiden valmisteluun ja päätöksentekoon. Ympäristöpolitiikassa keskeiset asiat ovat Etelä-

puiston suojelu kaupunkilaisten virkistysalueena ja Näsijärven ns. tekosaaren rakentamisesta luopuminen.

Kun Tampereen Puolesta (TaPu) ei aseta kuntavaaleissa ehdokkaita, korostuu VaTa:n merkitys. VaTa täyttää TaPu:n jättämän aukon Tampereen kuntapolitiikassa. VaihtoehdoTampere on vaihtoehdo Tampereen kaupungin nyky-menolle. Muutos tarvitsee kuitenkin aina tekijänsä. Lähde siis ehdolle kuntavaaleihin. Vielä ehdit, sillä ehdokaslistoja voi täydentää aina toukokuun alkuun asti.

Jari Heinonen
VaTa ry:n puheenjohtaja
Yhteydenotot VaTan vaikutus-
laatikon kautta:
www.vaihtoehdotampere.weebly.com

EU-elpymisväline – suuri huijaus...

Jatkoa sivulta 5

ta summan omista sosiaalirahastoistaan, joissa on yli 200 miljardia, Summalla on elvytyksen kannalta aitoa painoarvoa.

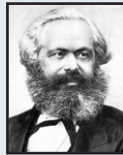
Suomen torjuttava huijauspaketti!

Monet maamme parhaat talousasiantuntijat ovat myös tyrmänneet paketin täysin. Paketti ei ole Suomen edun mukainen. Hallituksen uhkailu EU-erolla on tuulesta temmattu. Elpymisvälineen kaatami-

nen tarkoittaisi uusia neuvotteluja, joissa voitaisiin sopia paremmat ehdot ja estää yhteinen lainanotto jäsenmaiden perustuslakien ja EU:n perussopimusten mukaisesti. Suomi voisi olla aktiivinen ja ottaa yhteyttä niihin 11 EU-maahan, jotka eivät ole "elpymisvälineettä" hyväksyneet, ja niiden kanssa kaataa järjestön paketti. Suomen maine ikuisena Saksan perässä hiihtäjänä paransi ja maamme arvostus nousisi.

Juhani Tanski
Kuopio

"Marxilainen lauantaitimi jatkuu"

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenitelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista tiedettä ja tuotamme siitä tutkimusaineistoa. **Jatkamme opintotoimintaa Korona-pandemian sallimissa rajoissa kunnes tilanne normalisoituu.**

Seuraava opintotapahtuma järjestetään keskiviikkona 26.5.2021 klo 18.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Aiheena on **"Feodalismi Arabiassa, Venäjällä, Skandinaviassa ja mongolien valloittamilla alueilla"**. Alustavan puheenvuoron käyttää **Juha Kieksi**. Seuraavina aiheina käsitellään mm. **"Kapitalismi, imperialismi ja globalisaatio"** yhteiskuntakehityksessä. Opintotilaisuuksista tarkemmin Kommunistien Liiton kotisivulla: www.kommunistienliitto.com

Hyviä lukuaineistoja ovat: Marx ja Engels: **Kommunistinen manifesti**; M. Lovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: **Filosofian Historia** (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filosofian alkeet** (Progress, 1976); Friedrich Engels: **Ludvig Feuerbach ja klassisen filosofian loppu** (Marx-Engels, valitut, osa 6); Kommunistien Liitto: **Dialektisen materialismin perusteet**;

Seuraava Kansan ääni (3/2021, kesänumero) ilmestyy ma. 21.6.2021. Siihen tarkoitetun aineiston tulee olla toimituksessa la. 12.6.2021. Seuraava numero (4/2021) ilmestyy ma. 6.9.2021 ja siihen tulevien kirjoitusten ja muun aineiston tulee olla toimituksessa la. 28.8.2021.

Kommunistien Liiton hallituksen kokous

Kommunistien Liiton hallituksen kokous järjestetään keskiviikkona 26.5.2021 klo 17.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67 Helsinki. Käsitellään ajankohtaiset vaali- ja koronakevään toimintaan liittyvät kysymykset sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä sekä mm. seuraavia asioita: (1) Kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä, (2) Kevään 2021 kuntavaalit, (3) Ajankohtaiset kansainvälisen yhteistyön kysymykset, (4) Opinto ja julkaisutoiminta, (5) Alkuvuoden lehti- ja järjestötyö, (6) Kansan äänen 2/21 arviointi ja seuraavan numeron 3/21 ideointi.

Käsittelemme klo 18.00 Marxilainen opintotiimi- sarjaan kuuluvan teeman: **"Feodalismi Arabiassa, Venäjällä, Skandinaviassa ja mongolien valloittamilla alueilla"** esittelee Heikki Männikkö.

Tervetuloa jäsenet ja ystävät, Koronasuojat !

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyoavaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 3408

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR:n johtokunta

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu keskiviikkona 26.5.2021 klo 17.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, Helsinki. Kokous pidetään ainakin osittain videokokouksena.

Käsitellään mm. seuraavia asioita: (1) Kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä keväällä 2021, (2) Kevään 2021 kuntavaalit, (3) Kansainvälisen yhteistyön kysymyksiä, (4) Opinto- ja julkaisutoiminnan suunnittelu, (5) Alkuvuoden lehti- ja järjestötyö

Kokouksen yhteydessä pidetään Kansan äänen toimikunnan kokous. Arvioimme edellisen numeron (2/21) sisältöä ja suunnittelemme lehden seuraavaa numeroa (3/21).

Opintotapahtuma (nettityhteys) alkaa klo 18.00. Marxilainen opintotiimi- sarjaan kuuluvan opintoteeman: **"Feodalismi Arabiassa, Venäjällä, Skandinaviassa ja mongolien valloittamilla alueilla"** esittelee Heikki Männikkö

Tervetuloa ! Koronasuojaus !

Tilaisuus järjestetään yhdessä Kommunistien Liiton kanssa

Korea-uutisia

Uusin Korean ystävät -lehti (1/2021) on ilmestynyt ja luettavissa mm. seuran nettisivuilla: www.suomikorea.net

Koronatilanteen vuoksi siirretty Suomi-Korea-seuran 50-vuotisjuhla pidetään Kirjan talolla Helsingissä 11.9.2021.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOAIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Suomi-Venäjä, rauhanpolitiikkaa vai rasismia

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen Länsi päätti jatkaa idänpoliitiikkaa kylmän sodan tapaan laajentamalla Natoa itään. Suomi tuli mukaan tekemällä poliittisia ja sotilaallisia sopimuksia Yhdysvaltojen ja Naton kanssa. Euroopan Unioniin liittyminen oli askel samaan suuntaan. Sopimusten yleisperustelu oli Venäjän uhka naapurimaille ja maailmalle.

Uusi vaihde uhkakuvien rakentelussa

Lännen suhde Venäjään jyrkentyi vuosituhannen vaihteessa Yhdysvaltojen menetettyä Jeltsinin aikana eläneet toiveensa saada vankka ote Venäjän luonnonvaroihin: Länessä aloitettiin Venäjän valtion ja johdon poliittinen mustamaalaus-kampanja johdon vaihtamiseksi ja aina uusien uhkakuvien esiin nostamiseksi. Suomessa kampanjan pääosassa oli ja on oikeisto ja valtamedia vasemiston ja muiden edistysellisten tukiessa. Suosittu aihe ovat Venäjä halu vallata naapurimaitaan ja entisiä Neuvostoliiton alueita.

Suomen sota- ja hybridisopimukset Lännen kanssa yksimielisiä

Suomen sotilas- ja muut asiaan kuuluvat sopimukset USA:n, Naton ja joidenkin Nato-maiden kanssa tehtiin Eduskunnassa tai se ohittaen; Eduskunnassa on vallinnut kaikissa tapauksissa konsensus, myös läntämaasopimuksesta, vaikka sen puitteissa Natolla on mahdollisuus tuoda maahan ydinaseita ja vaikka väitetään, ettei Eduskunta tiennyt sopimuksesta. Kyllä kaikki puolueet tiesivät ja Kataisen hallitus käsitteli sopimuksen niin, ettei sitä viety suureen saliin. Samoin Naton Helsinkiin perustetun Hybridiosaamiskeskusten edellyttämät lait hyväksyttiin Eduskunnassa yksimielisesti.

Venäjä-uhkakuvien kehityksessä rasistisia piirteitä

Oikeisto ja valtamedia luovat uhka-

kuvia rankkojen Suomen kanssa solmittujen USA/Nato-puolustus/hyökkäyssopimusten vastapainoksi. Kaikkea on lupa käyttää, myös rasismiluontoisia perusteluja Venäjän hyökkäyshalujen todistelemiseksi: Venäjä on diktatuuri, Putin haluaa liittää Suomen takaisin Venäjään ja vallata entiset NL:n alueet. Oikeiston tärkein vaikutuskanava Natosopimusten puolesta on valtamedian Venäjä-uutisointi: Venäjän uhkien, syntien ja varjopuolien esittely päivittäin monesta tuutista on kehitetty huippuunsa. Pari vuotta sitten hybridiasiantuntijamme varoittivat Venäjän vaikuttavan vaaleihimme salamurhin. Jos Nato-sopimusten perusteluksi esitetyt Krim ja Itä-Ukraina otettaisiin todesta, ei perustelijan tulisi koskea Yhdysvaltoihin pitkällä tikullakaan, niin eri luokassaan ovat Venäjän ja USA:n edesottamukset kansainvälisessä politiikassa.

Vasemmistossa puolueettomusharhaa

Joskus vasemmalla yritetään kiertää vastuuta puhumalla Suomesta puolueettomana maana. Jatkuvat Nato-sotaharjoitukset ja kymmenet Nato-sopimukset eivät anna mahdollisuutta esiintyä puolueettomana. Ilmansuuntien luulisi olevan selvä asia, mutta hävittäjähankintaa vastustettaessa tahtoo unohtua niiden käyttötarkoituksen olevan Venäjän suunta.

Rauhanpolitiikkaan kaikkien maiden kanssa

Suomen kohtalonkysymys on aina ollut suhteet Venäjään. Historia on osoittanut että hyvät, luottamukselliset suhteet Venäjään

Nato:n ja EU:n hybridiosaamiskeskus sijaitsee Helsingin Lintulahdessa Senaatin kiinteistössä. Mitä siellä tehdään, on epäselvää. Suunnitellaanko "täyden sprektin pelottelua ja disinformaatiota." (Naton pääsihteeri Rasmussen 19.6.2014)

ovat aina olleet edellytyksenä Suomen ja suomalaisten hyvinvointiin ja turvallisuuteen.

Suomen ja Venäjän hyvillä suhteilla pitkä jatkumo

Tätä jatkumoa voidaan kutsua vaikkapa Sprengtportenin, Snelmanin, Paasikiven ja Kekkonen linjaksi. Se linja on ollut asiallisten, luottamuksellisten suhteiden luominen suurvaltaan, jonka kanssa meillä on toista tuhatta kilometriä yhteistä rajaa. Poikkeaminen tästä linjalta on aina johtanut suuriin onnettomuuksiin Suomen kansalle.

Nykyinen uhittelu, viha, pilkka ja läntisen imperialismin käsikassaraksi asettuminen on poikkeamista suuresta, Suomelle hyväksi havaitusta linjasta. Tämä luopuminen on torjuttava. Luopuminen jatkuessaan tulee johtamaan tuhoisiin seurauksiin. Vasemmisto on useimmiten ollut pitkän ulkopoliittisen linjan kannalla. Valitettavasti nykyään näyttää siltä, että myös parlamentaarinen vasemmisto liittyy mukaan luottamuksellisten suhteiden nakertajien joukkoon.

Vantaalla 7.4.2021
Vantaan Tiedonantajakerho

Ukraina uhoaa sotaa Venäjää vastaan

Yhdysvaltojen uuden presidentin Joe Bidenin innostamana Ukrainan presidentti Vladimir Zelensky on viime aikoina ollut sotaishon vallassa. Hän allekirjoitti 24.3. ukaasin, jossa hän ilmoitti, että Krim ja Donbassin alue vallataan "takaisin Ukrainalle". Tämä oli käytännössä sodanjulistus Venäjälle. Ukrainan armeijasta kuului melko pian tämän jälkeen ääniä, että sota Venäjää vastaan ei tule kysymykseen. Sitten Zelensky on yrittänyt soitella presidentti Putinille. Tiedossa ei ole, onko Putin vastannut soittoihin. Mitä asiaa Zelenskillä olisi sen jälkeen, kun on itse julistanut sodan? Zelenskyn olisi viisaampaa soitella Donbassin tasavaltien johtajille.

Ukraina aloitti "aggression"

Ukraina on tuonut Donbassin rajoille jopa 30 000 sotilasta tai asevelvollista joka puolelta Ukrainaa. Naton asiantuntijat ovat olleet pitkään kouluttamassa Ukrainan armeijaa uuden aseistuksen käyttöön. Ainakin kaksi Yhdysvaltojen ilmavoimien isoa kuljetuskonetta on tuonut Kiovaan raskasta aseistusta ja ilmeisesti myös NATO on kuljettanut Euroopasta aseistusta. Junat ovat kuljettaneet päivittäin tankkeja, ohjuksia ym. aseistusta Donbassin rajalle jo viikkokausia. Myös Krimin rajalle on kuljetettu aseistusta ja joukkoja.

Tämä sodan valmistelu ja monet uhkaukset eivät tietysti ole jääneet Venäjältä huomaamatta. Kun Venäjä alkoi sitten siir-

tää sotilaitaan lähemmäs Ukrainan rajaa ja Krimille, alkoi lännen mediassa hirveä meteli "Venäjän aggressionista". Tämä olikin jutun juoni. Länsimedia on ollut hiljaa koko ajan Ukrainan toimista, mutta kun Venäjä vastaa niihin, alkaa meteli. Venäjällä lienee oikeus oman maansa turvallisuuden takaamiseen ja oikeus myös siirtää omaa armeijaansa omien rajojensa sisällä minne haluaa.

Ukrainan joukkojen ja aseistuksen vieminen Donbassin rajoille on vastoin Minskin sopimusta. Sopimus vaatii taistelevien osapuolten välille ns. puskurivyöhykettä. Vyöhyke on 50 kilometriä kaikille 100 millimetrin ja sitä suuremmille tykeille, 70 kilometriä raketinheitimille ja 140 kilometriä raskaimmille raketti- ja ohjusjärjestelmille. Nyt Ukraina on pyyhkinyt lopullises-

ti pöytää Minskin sopimuksella. Se ei käytännössä ole enää voimassa. Tosin Ukrainan hallinto ei ole alkanutkaan toteuttaa sopimusta muutoin kuin horjuvan tulitauon osalta.

Isonveljen tukeen luotetaan

Yhdysvaltojen uuteen hallintoon on nimitetty monia henkilöitä, jotka osallistuivat 2014 Ukrainan valankaappauksen tukemiseen. Varapresidenttinä J. Biden oli silloin myös erittäin aktiivinen. Hänen pojallaan on isoja bisneksiä Ukrainassa. Ei ole ihme, että presidentti Biden on vakuuttanut Yhdysvaltojen ehdotonta tukea Ukrainan "koskemattomuudelle". Ilmeisesti Zelensky luottaa Yhdysvaltojen ja NATOn apuun sokeasti.

Haluavatko 2014 sisällissodassa tappion kokeneet nyt saatua loppuun aloittamansa työn? Yhdysvallat ja NATO ovat varmaan valmiita taistelemaan Ukrainassa viimeiseen ukrainalaiseen saakka. Kysymys kriisissä on tietysti Venäjän horjuttamisesta, joka on Yhdysvaltojen ja NATOn ikuisuusprojekti.

Marjaliisa Siira

Vappuna muistamme kansalaissodan uhreja

Estivätkö tabut kertomasta punaisten raiskauksista?

Tutkija Marjo Liukkonen on tehnyt mahtavan työn selvittämällä punaisten surmaamisia ja erityisesti raiskauksia. "Hennalassa tapahtui Suomen historian suurin naismurha - nuorin ammuttu oli 14-vuotias tyttö. Aiemmissa tutkimuksissa on väitetty, ettei vankileireillä tehdyistä raiskauksista ole todisteita. Monet vangit ovat kuitenkin kertoneet raiskauksista muistelmissaan, joita Liukkonen käytti tutkimuksensa aineistona. Tekijöinä olivat suomalaiset ja saksalaiset."

Olen sukuni punaisten vaiheiden takia tutkinut synnyin kyläni ja -seutuni tapahtumia. Synnyin kyläni punapäällikkö ja hänen vaimonsa lähtivät lapsineen pyrkimään Lahteen. Heillä oli mukanaan 7-vuotias poika ja 5-vuotias tyttö. Valkoiset keskeyttivät matkan ennen Hämeenlinnaa.

Isä siis ammuttiin heti, mutta lasten äitiä pidettiin hengissä pari viikkoa. Teloitetun äidin poika ihmetteli loppu ikänsä lapsilleen, miten äidiltä ennen teloitusta oli hiukset revitty. Luuli, että äiti itse oli repinyt hiuksensa. Myöhemmin kerrottiin paikkakunnalla miten tämä puna-vaimo raiskattiin, eikä poika osannut asiaa elinaikanaan yhdistää raiskaukseen. Ker-toneee myös siitä, miten tuon alueen kristillissiveelliset tabut estivät yhdistämisestä äidin muuttuneen ulkomuodon raiskauksiin. Ennen ampumistaan äiti antoi lapsilleen 1mk rahaa ja rahapussin sanoen, ostakaa ruokaa itsellenne! Poika oli nähnyt äidin ruumiin

Isäni setä tiesi raiskauksista. Vielä 1976 kun hänet viimeisen kerran tapasin, hän murehti punapäällikön vaimon kohtaloa. Naisten ampumiset ja raiskauksetkin tulivat sodasta selvinneiden punaisten tietoon, kun suurimmat verilöylyt olivat loppuneet, mutta niistä puhuttiin "omissa porukoissa", pelättiin valkoisten sukulaisten kosta.

Pienen paikkakunnan punapäällikön vaimon teloittaminen oli niin harvinaista, ettei lapsia ole merkitty edes sotasurmaluetteloon, eikä heitä löydy vanhempien kirkon kirjoista, ei edes Tukkinen (Tauno Tukkinen selvitti kadoksiin joutuneiden punaisten kohtaloita) löytänyt. Kuitenkin muistojulkaisussa ja työväen osaston ilmoituksessa ns. terroritilastoon (työväen arkisto) on maininta perheessä, jossa oli kaksi lasta ns. papinkirjassa 20216. Tyttö oli merkitty kasvattilapsena hänet kasvattaneen perheen kohdalle. Poikaa ei löydy hänet kasvattaneen perheen kirjasta. Hänet oli sijoitettu sellaisen talon kohdalle, jota ei tuolloin ollut, eikä sillä ollut tietävästi mitään tekemistä lasten vanhempien kanssa.

Sukunimi muutettiin jopa papinkirjassa. He kävivät isäni kanssa koulua, niin nimi oli aivan eri kuin vanhemmilla. Olisikohan syynä se, että teloitetun äiti oli au-lapsi ja hänen äitinsä oli töissä pappilassa. Kenen hengellisen miehen aikaansaannoksia mahtoi olla???

Viljo Lehmusketo
Raahe

Putous - Miksi

Miten sisällissodan syttyminen oli mahdollista? Ehkä siihen vaikuttivat monet seikat. Lisään syihin vielä psykologiset tekijät. Aluksi kaksi lyhyttä vertausta, rinnastusta. Ajatellaan kolmen vuoden ikäistä lasta. Annat hänelle hetkeksi tikkukaramellin. Kohta otat sen takaisin. Seurauksena on parkuminen, lapsen kädet ojentuvat vaativasti Sinua kohti. Opetus: Ellet olisi karamellia antanut, ei parkumista olisi kuulunut. Toinen vertaus. Nouse ylöspäin rapuille. Putoat jo ensimmäiseltä puolelta. Ei satu paljonkaan. Nouse vielä ylemmäksi, pääset melkein perille, katolle asti. Putoat ja nyt sattuu pahasti. Opetus: Äkillinen tavoitteen pettäminen sattuu, sitä enemmän, mitä lähempänä päämäärää olit.

Suomessa syntyi ilo ensimmäisestä askeleesta ylöspäin kohti vapautta -eduskuntavaalit 1906. Vapauden kaipuu vahvistui vuosi vuodelta, vaalit toisensa jälkeen. 1916 tuntui jo siltä kuin oltaisiin huipulla, sosialisteilla 103 paikkaa eduskunnassa ja puolet senaatin paikoista. Kauan toivottujen lakien valmistelu lähti ripeästi liikkeelle. Katkera onnettomuus tapahtui heinäkuussa 1917. Eduskunta hajotetaan. Uudet pikavaalit tuovat työväelle tappion. Senaattiin ei oteta yhtään sosialistia. Karkea virhe porvareitten taholta. Toiveet putosivat äkisti maahan asti.

Marraskuussa Venäjällä vallankumous. Työväki kompuroi takaisin jaloilleen. Jospa yrittäisimme ylös toisella tavalla – Vallankumous. Valta-sota. Keinot ja voimat laskettiin väärin, todellisuutta suuremmiksi. Usko ei riittänyt toteuttamaan toivetta loppuun saakka. Mitä virheitä tapahtui? Löysät otteet. Katolle kiivetessä täytyy pitää tarmokkaasti kiinni askelmista. Entä varmistukset, tarkastukset, turvakuut. Tieto siitä mitä on alhaalla jos... ja miten edetään ylhäällä, perillä. Onnettomuuksia sattuu, mutta ennakkointi vähentää niitä.

Unto Kiiskinen
kirjailija Jokioinen